

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

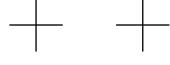
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

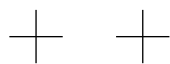
Sayı: 2008/41 • 17 Ekim 2008 • 1 YTL

Metal sözleşmelerinde uyuşmazlık!

**Son söz grev
meydanında
söylenecek!**

CMYK

İÇİNDEKİLER

Gerici rejim Kürt halkına ve emekçilere karşı hazırlanıyor!	3
Haramiler cephesinde büyüyen korkular!	4
Sermaye iktidarı faşist baskı ve terörü tırmandırıyor!	5
Kürt sorunu üzerine son tartışmalar tüm burjuva kesimlerin iflasını gösteriyor...	6-7
Türk Metal: Hem ihanet hem rant şebekesi!	8-9
İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Taslağı meslek hastalıklarına ve iş cinayetlerine davetiye çıkartıyor...	10
Gençlikten...	11
İşçi ve emekçi hareketinden...	12-14
Metal sözleşmelerinde uyuşmazlık!	15
<i>Metal Grup Toplu İş Sözleşmeleri'nde uyuşmazlık zaptı tutuldu...</i>	
Son söz grev meydanında söylenecek!	16-17
Metal işçileri İzmir'de sorunlarını tartıştı!	18
İşkencede katliam eylemlerle protesto edildi...	19
İşkenceci sermaye devletinden hesabı emekçiler soracak!	20
Kot taşlama işçileri anlatıyor...	21
Neoliberalizmin iflası veya emekçilerin kapitalizm ile imtihanı üzerine...	22
Yüksel Akkaya	22
Gençliğin faaliyetlerinden...	23
Avrupa'da kitlesel eylem ve grevler!	24
Tekelci kapitalizmin krizi yayılıyor...	25
Krizin faturası işçilere değil kapitalistlere!	26
Yeni bir tezkere ve sonrası...	27
M. Can Yüce	27
Gençlik hareketi ve fiili-meşru mücadele!	28-29
Eylem ve etkinliklerden...	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/41 ● 17 Ekim 2008

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.de
http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Siyasal alanda yaşanan gelişmeler tüm devrimci, ilerici sol güçlere önemli görevler yüklemektedir. Devletin tepesi “terör zirve”si adı altında toplanarak önümüzdeki döneme hazırlık yapmaktadır. Kolluk güçlerine sınırsız ve keyfi yetki veren yasaları daha da genişleterek devlet terörünü tahkim etmeye çalışan sermaye iktidarı bunun fiili uygulamalarını her geçen gün artırmaktadır.

En son Engin Çeber örneğinde olduğu gibi azgın bir devlet terörü eşliğinde devrimci, ilerici güçleri katletmekte, işçilerin, emekçilerin eylemlerine saldırmaktadır. Devrimci, sol basın kapatmalarla ve cezalarla yıldırılmak istenmektedir. Sokak ortasında polisin keyfi uygulamalarına itiraz edenler gözaltına alınmakta, dayak, tehdit, hakaret ve tacize maruz kalmaktadır vb.

Tüm bu gelişmeler önümüzdeki döneme demokratik hak ve özgürlüklerin gaspına azgın bir devlet terörünün eşlik edeceğini göstermektedir. Artan devlet terörü uygulamalarını dizginlemenin ve geriletmenin yolu geniş kitlelerin tepkisini açığa çıkarmaktan geçmektedir. Bu da tüm devrimci, ilerici sol güçlerin etkin bir kitle çalışmasını hedefleyen karşı bir hazırlığa bugünden başlamasıyla mümkündür. Tüm ilerici, sol güçler bugünden bu hazırlıklara başlamalı, devlet terörüne karşı kitlelerin devrimci öfke ve tepkisini örgütlemeyi hedeflemelidir.

Bilindiği gibi metal TİS'lerinde kritik aşamaya girildi. TİS süreci uyuşmazlıkla sonuçlandı. Türk Metal çetesinin bu süreci ihanetle sonuçlandırmak için elinden geleni yapacağından kuşku duyulmamalıdır. BMİS ise uyuşmazlık sonrasında bir eylem programı açıklamış bulunmaktadır. Programın tüm zayıflıklarına ve eksikliklerine rağmen desteklenmesi her şeye rağmen önemlidir. “Bedeli ne olursa olsun, en kararlı ve etkili biçimde mücadele edileceği”ni ilan eden BMİS'in grev komiteleri kurma işini TİS'lerin tıkanmış en kritik aşamaya bırakması mücadelenin en zayıf yanını oluşturmaktadır.

Ancak süreç tek başına BMİS'in iradesine ve inisiyatifine bırakılamayacak kadar önemlidir. TİS sürecine, bugüne kadar bulunduğu her alanda, en etkin

bir şekilde müdahale etmeye çalışan sınıf devrimcileri, sürecin bu en kritik aşamasında tüm güç ve enerjisini bu alana yoğunlaştırmalıdır. Türk Metal'in ve BMİS'in örgütlü olduğu yerler başta olmak üzere örgütsüz işçilerin bulunduğu alanlarda TİS sürecine ilişkin gelişmeler hakkında bilgi veren, işçileri MESS patronlarının dayatmalarına ve sendikal ihanete karşı eylem ve taban birliğine çağırان çabalar artırılmalı, bunun için tüm olanaklar seferber edilmelidir.

BMİS'in açıkladığı eylem programı bu gözle incelenmeli, sürece bu bakışla müdahale edilmelidir. Merkezi ve yerel tüm araçlar bu açıdan gündeme alınmalı, en etkin şekilde kullanılmalı, fabrika ve işçi toplantılarıyla müdahalenin zeminleri genişletilmelidir.

* * *

Ekim Gençliği'nin Ekim 2008 tarihli 122. sayısı çıktı. Okurlarımız *Ekim Gençliği*'nin yeni sayısını Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

"Mülklerinden edilen insanlar hiç bilmedikleri yeni mekanlara (bentler) koşarken, aynı zamanda yeni bir yaşama koşuyorlardı. Yani işçileştiriliyorlardı. Sahip oldukları tek şey kendi enerjileri (emek-gücü) idi. Nesneleri dönüştüren, onlara biçim veren enerji (emek-gücü) aynı zamanda işçileşmelerinin temel nedeni haline gelmişti. Çünkü birilerinin (kapitalistlerin) bu enerjilere ihtiyacı vardı. Karl Marx'ın emek-gücü dediği bu enerji, dünyayı her gün yeniden inşa ederken kendi enerjileri kendilerini güçsüz kılıyordu. Yani tüm enerjileri kapitalistlere/patronlara güç veriyordu. Karl Marx bunu edebi bir şekilde dile getirmişti: 'Sermaye ölü emektir, vampir gibi sadece canlı emeğin enerjisini çekip aldığı anda yaşıyor, ne kadar çok canlı emeğin enerjisini çekip alırsa o kadar güçleniyor ve daha fazla yaşıyor.' (Karl Marx)

Sermayedarlar/patronlar kölelik sisteminde olduğu gibi çalışanları tamamen ele geçirmek istemiyorlardı, ama onları uysallaştırarak denetim altına almak istiyorlardı. Bu gereklilik ölkeden 'çalışmanın' mutlaklaşması anlamına gelmiştir."

Yüksel Akkaya

KAPİTALİZMİN HAPİSHANELERİNDE ÖDÜNC HAYATLAR

SINIF MÜCADELELERİ, AVRUPA BİRLİĞİ, "KÜRESELLEŞME"

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

Sermaye iktidarının “özel gündemi”nde “terör ve ekonomi” var...

Gerici rejim Kürt halkına ve emekçilere karşı hazırlanıyor!

11 Eylül saldırılarından sonra, “teröre karşı savaş” yaygarası koparan kapitalist/emperyalist düzenin efendileri, adım adım “burjuva demokrasisi”ni tasfiye edip polis devletini tahkim etmeye başlamışlardı. Kapitalizmin küresel krize girmesiyle ivme kazanan bu eğilim, çeşitli biçimlerde kendini göstermeye başladı. Örneğin emperyalist ABD rejiminin orduyu “iç güvenlik” alanında kullanmak için zemin hazırladığına dair haberler gelirken, İngiliz hükümeti gözaltı süresini 42 güne çıkarmak için uğraşıyor. Benzer hazırlıklar öteki bir çok kapitalist devletin de sürekli olarak gündeminde duruyor.

Bu hazırlıklar, iflas eden neoliberal politikaların giderek vahşileştirdiği kapitalizme karşı emekçilerde biriken öfkenin sınıf çatışmalarını keskinleştireceği bilindiği için yapıyordu ve halen yapıyor. Neoliberal politikaların sistemi derin bir krize sürüklemiş olması ise, sorunları her açıdan daha da ağırlaştırmış bulunuyor. Krizin faturası işçi sınıfı ile emekçilerin önüne sürüldüğünde sosyal tepkilerin kaçınılmaz olacağını hesap eden kapitalist devletlerin yönetici kastı, olası toplumsal patlamaları zor aygıtı ile ezebilmek için hazırlıklarını bugünden sürdürüyor.

Emperyalist zorbalara adına tetikçilik yapan işbirlikçi Türk burjuvazisi ise, ilerici-devrimci harekete olduğu kadar işçi sınıfı ile emekçilere karşı da polis devletinden hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Toplumsal hareketin üstesinden gelemediği zamanlarda CIA şeflerinin yönlendirmesi ile faşist askeri darbelerle başvuran Türk burjuvazisi ve devleti, kirli savaş konusunda da uzmandır.

Kürt halkının özgürlük uğruna direnişe geçmesinden hemen sonra başlayan bir süreçle ABD’deki efendilerin katkılarıyla kontra bir örgüte dönüştürülen Türk devleti, ancak Kürt hareketinin İmralı süreciyle düzen içi çözüme odaklanmasından sonra bazı yasal değişikliklere başvurmuştur. “AB’ye uyum süreci” kapsamında yapılan değişiklikleri, gelinen yerde “ayak bağı” olarak algılayan militarist güçler, şimdi sözkonusu ayak bağlarından kurtulmak istediklerini yüksek sesle dillendiriyor.

Bu taleplerden dolayı egemenlerin gündeminde bir kez daha Kürt halkının özgürlük özlemlerinin ezilmesi için kirli savaşın azdırılması planı var. Bir yandan dinci gericiliğin Kürt yoksullarını aldatmak için tarikatlarla yürüttüğü aktif beyin yıkama/sadaka dağıtma faaliyeti devam ediyor, öte yandan ezilen Kürt halkının üstüne bomba yağdıran savaş makinesinin saldırıları artıyor. Bazı kentlerde sokaklara salınan ırkçı-faşist güruhlar ise, Kürt halkına karşı linç girişimlerini yoğunlaştırıyor.

Çatışmaların yoğunlaştığı bugünlerde toplanan Terörle Mücadele Yüksek Kurulu (TMYK), döneme uygun yasal düzenlemeleri saptamak, fiili adımlar atmak ve sık periyotlarla toplanmaya devam etmek yönünde kararlar alarak, rejimin daha saldırgan politikalara yöneleceğini ortaya koydu.

Uzun süren toplantılarda alınan kararlara dair basına bilgi verilmese de, toplantıların gündemi bir sır değil.

Düzen medyasında yer alan haberlere göre TSK’nin, arama, gözaltına alma, ifade alma, yüzleştirme, yer gösterilmesini sağlama, operasyon kolaylığı ve gözaltı süresinin uzatılması konularında

talepleri var. Başbakan Tayyip Erdoğan’ın, “Genelkurmay talep eder biz uygularız” şeklinde açıklaması ise, devletin zirvesini bir araya getiren TMYK toplantılarında alınan uğursuz kararlar hakkında bir fikir vermektedir.

Hükümet görevlileri tarafından yapılan sınırlı açıklamalar, Amerikancı rejimin yeni bir sürece hazırlandığına dair ipuçları vermektedir. Bu çerçevede hükümet sözcüsü ve başbakan yardımcısı Cemil Çiçek’in, “Bundan sonra ekonomi de terör de bizim açımızdan daha yakın bir takip altında değerlendirme konusu olacaktır” şeklindeki açıklaması, “ekonomi ile terör” sorunlarının birbirine bağlı olarak ele alındığını ortaya koyuyor. Bakanlar Kurulu’nun bundan sonra 15 günde bir toplanacağını açıklayan hükümet sözcüsü, önümüzdeki dönemde “güvenlik ve ekonomi” konularına yoğunlaşacaklarının altını çiziyor.

Kürt halkına karşı devlet zorunu yoğunlaştıran gerici rejim, olağanüstü hali (OHAL) de yasal olmasa da fiilen uygulamaya hazırlanıyor. Bu yönde hızla atılan önemli adımlardan biri, “Özel Harekât Timleri”nin yeniden ortalığa salınmasıdır. Hatırlanacağı üzere faşist partinin kurt işaretini simge haline getiren, toplu cinayetler işleyen, adı tecavüzle anılan, gasp ve uyuşturucu ticareti gibi tüm iğrenç işleri icra eden bu katil sürüleri, o kadar teşhir olmuştu ki, 1997’de Genelkurmay’ın isteği ile bölgeden çekilmişti. Bu tetikçiler sürüsünü yeniden Kürt halkı üzerine salmaya karar veren sermaye devleti, bu yılın sonuna kadar 7 bin özel tim polisi Hakkari, Şırnak, Van, Mardin, Tunceli, Bingöl, Siirt il ve ilçelerinde görevlendireceğini ilan etmiştir.

Gerici rejimin devlet terörüne daha da ağırlık vermeye dönük hazırlıklarının hedefinde Kürt halkının yanı sıra Türkiye ilerici ve devrimci hareketi, işçi sınıfı ve emekçiler de bulunuyor. Kapitalizmin küresel krizi konusunda sahte hayaller yaymaya çalışan hükümetin, ekonomi ile terörü aynı kefeye koyması bir tesadüf değildir. Emekçilerin sermaye saldırılarına karşı mücadelesini de “terör” kapsamında değerlendiren gerici rejimin hazırlıkları, krize karşı ortaya çıkabilecek olası toplumsal patlamaları zorla ezmeyi

Saldırının hedefindeki ezilen Kürt halkı ile Türkiyeli işçi ve emekçilerin emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşik direnişini örmek, saldırıları püskürtebilmenin yegâne olanağıdır. Bu birleşik direnişin örülebilmesi yönünde çaba harcamak, temel bir güncel devrimci görevdir.

de içermektedir. Bu yönde herhangi bir açıklamanın yapılmaması yanıltıcı olmamalıdır.

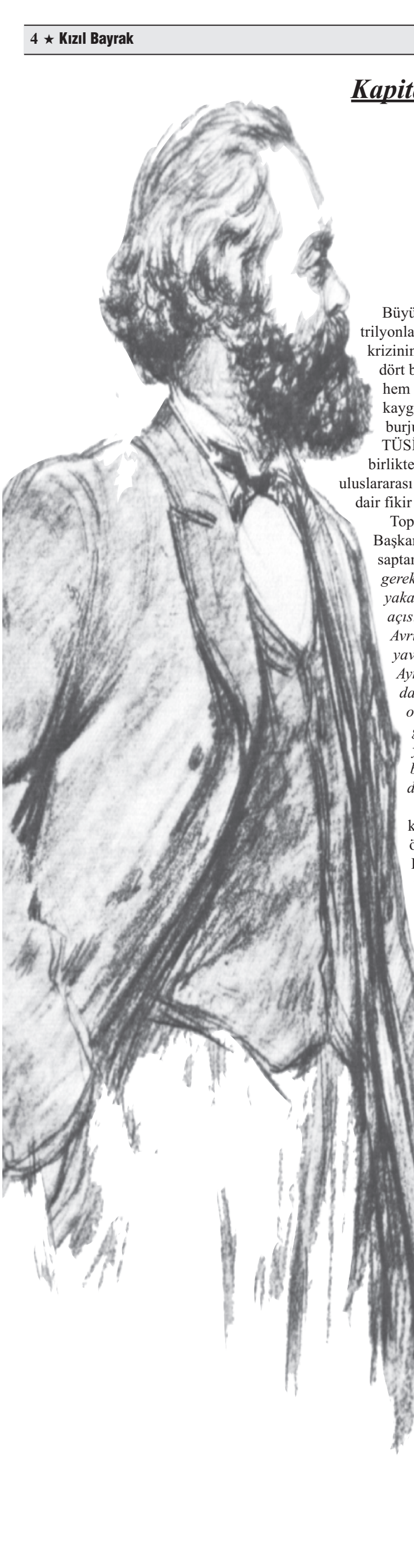
Kolluk kuvvetlerinin son günlerde daha da saldırganlaşmasını “yeni dönem”e hazırlığın ilk işareti saymak mümkündür. Engin Çeber adlı devrimcinin İstanbul’un orta yerinde işkenceyle katledilmesindeki pervasızlık, sermaye devletinin yeni yönelimi hakkında fikir vermektedir. Bazı görevlilerin, cinayetin ardından timsah gözyaşları dökmeleri bu gerçeği değiştirmemektedir.

Altını önemle çizmek gerekiyor ki, işbirlikçi sermaye devletinin tahkimatı Washington’daki efendiler tarafından da desteklenmektedir. Kısa süre önce Türk ordusuna yüklü miktarda silah satışına onay veren Washington’daki savaş kundakçılarının, Türkiye’deki olası bir toplumsal kalkışmanın ezilmesine özel önem verdiği bilinmektedir. Ankara’daki işbirlikçilerini İran’a karşı ya da Kafkaslar’da patlak verecek olası çatışmalarda tetikçi olarak kullanmak isteyen ABD, işbirlikçilerine destek için gerekirse fiili müdahaleden de geri durmayacaktır. Türk ordusunun askeri darbelerinin CIA patentli olması, savaş kundakçılarının bu tür müdahaleler konusundaki deneyimlerine işaret etmektedir.

Saldırının hedefindeki ezilen Kürt halkı ile Türkiyeli işçi ve emekçilerin emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşik direnişini örmek, saldırıları püskürtebilmenin yegâne olanağıdır. Bu birleşik direnişin örülebilmesi yönünde çaba harcamak, temel bir güncel devrimci görevdir.

Kapitalizmin krizi derinleşirken...

Haramiler cephesinde büyüyen korkular!

Büyük şirketleri kurtarmak adına harcanan trilyonlarca dolara rağmen kapitalizmin küresel krizinin önü alınabilmiş değil. Etkileri dünyanın dört bir yanında hissedilen kriz, hem kapitalistleri hem de onların hizmetindeki yardakçıları kaygılandırmaktadır. Bu olgu, elbette Türk burjuvazisi için de geçerlidir. Bu çerçevede TÜSİAD kodamanlarının Koç Üniversitesi ile birlikte “*Küresel kapitalizmin geleceği*” başlıklı uluslararası bir toplantı düzenlemeleri, sorunun önemine dair fikir vermektedir.

Toplantıda konuşan TÜSİAD Yönetim Kurulu Başkanı Arzuhan Doğan Yalçındağ, şu saptamalarda bulunuyor: “*Krize finanse edilmesi gereken 45 milyar dolarlık bir cari açık ile yakalandığımızı unutmamalıyız. Reel sektör açısından en büyük ihrac pazarlarımız olan Avrupa Birliği’nde ve Rusya’da büyümenin yavaşlaması ihracatımızı olumsuz etkileyecek. Ayrıca bu iki coğrafyada yaşanacak daralmanın bireysel gelirler üzerindeki olumsuz etkisi sonucu turizm gelirlerimiz de gerileyecek. Azalan dış talep, 2007’de yavaşlamaya başlamış olan iç taleple birleştiğinde ekonomideki yavaşlama daha da belirgin hale gelecek.*”

Bu arada bütün patron örgütleri de benzer kaygıları hükümet nezdinde dile getirerek, önlem almasını talep ediyorlar. Kapitalistlerden gelen ilk talep ise, işsizlik fonunda biriken 30 milyar YTL’nin kendilerine tahsis edilmesi oldu.

Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan ile toplantı yapan en büyük patron örgütleri TÜSİAD, TOBB, TİM, TİSK, MÜSİAD, TUSKON, YASED başkanları, işçi sınıfının işsizlik fonunda biriken parasına göz diktiklerini utanmadan ortaya koydular.

Emperyalistlerle büyük patronların hizmetkârı olan AKP hükümetinin Bakanı Zafer Çağlayan toplantının ardından yaptığı açıklamada şunları söyledi: “*Reel sektörün içinden gelen biri olarak Türk reel sektörünün, ticaret hayatının sinyallerini dikkate almak zorundayım.*”

Sektör temsilcileriyle zaten varolan diyalog ortamının bundan sonra da “süratli ve sürekli bir şekilde” devam edeceğini söyleyen AKP’li bakanın

sözleri, patronların talebine yeşil ışık yaktığı şeklinde yorumlanıyor.

Hal böyleyken, Amerikancı AKP hükümetinin başı Tayyip Erdoğan ile müritleri farklı telden çılmakta ısrar ediyorlar. TÜSİAD kodamanlarını “ateşe körükle gitmek”le suçlayan Tayyip Erdoğan, krizin etkisini sınırlayacak önlemleri aldıklarını iddia ediyor. Ancak bu iddia ekonomistler

tarafından gülünç bulunuyor. Zira sözkonusu olan kapitalizmin ağır bir küresel krizi, Türkiye ise, kapitalist sistemin bir parçasıdır.

Aslında bu kadarının Tayyip ile müritleri tarafından da bilindiğine kuşku yoktur. Buna rağmen sahte hayaller yaymalarının bir nedeni kapitalist ekonominin çöküşe sürüklendiğini kabullenmemekse, diğer nedeni işçi sınıfı ile emekçilere yöneltecekleri saldırıların olası bir toplumsal patlamaya yol açmasının önüne geçebilme hesabıdır.

Sermayenin tetikçi kalemşör takımının bir kısmı, özellikle AKP adına mücahitlik yapanlar da, küresel krizin kapitalizmin yapısal niteliğinden kaynaklanmadığını iddia ediyor. Bu kesim, krizin kötü yönetimlerden kaynaklandığını sayıklayıp duruyor. Gerçeğin kaba bir şekilde tahrifatından başka bir şey ifade etmeyen gerekçeleri ile kapitalizmi savunmaya kalkışan bu kalemşör taifesi, Marx’ın haklı çıktığına dair yorumlardan ciddi bir rahatsızlık duymaktadırlar. Kapitalizmin sorgulanması, kokuşan bu düzenin tek alternatifi olan sosyalizmden daha çok söz edilmesi ise, haliyle böylelerinin kaygılarını arttırıyor.

Sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme ruhlarını satarak ayrıcalıklı konumlara gelenler, elbette kaygı duymakta haklılar. *Kapital*’in yayınlanmasından 140 yıl sonra papazlara bile “Marx haklıydı” dedirten kapitalizmin küresel krizi, onlara sürdükleri saltanatın geçici olduğunu hatırlatmaktadır.

Marx, bazılarının söylediği gibi bir “kâhin” değildi elbet. Değiştirmek için dünyayı anlamak gerektiğini savunan bir devrimci olan Marx, kapitalizmi, diyalektik ve tarihsel materyalizmin bilimsel yöntemiyle çözümlyerek, krizlerin bu düzende kaçınılmaz olduğunu saptamıştır. Sistemin yapısal niteliğinden kaynaklanan krizlerin kapitalizmi ekonomik bakımdan çöküşe sürükleyse bile, bunun kendi başına bu sistemin yıkılmasına yetmeyeceğini bilen Marx, eserini, kapitalizmin tek tutarlı devrimci sınıfı olan proletaryaya eşsiz bir silah sunmak için yetkinleştirmiştir.

Proletaryanın tarihsel yıkıcı/yapıcı rolünü oynayabilmesi, bilimsel sosyalizmle donanmış devrimci bir sınıf partisinin önderliğinde savaşmasıyla mümkün olabilir. Uzun bir dönem proletaryanın devrimci eylemine fiilen önderlik eden Marx-Engels, aynı zamanda bu sınıfın felsefesini/dünya görüşünü, yani bilimsel sosyalizm kuramını da geliştirip yetkinleştirmişlerdir.

Marx’ın haklı çıkması demek, dünya işçi ve emekçilerinin, insanlığı barbarlık içinde çöküşe sürükleyen kapitalizme mahkum olmadıklarını, bu kokuşmuş sistemin yıkılmaya mahkum olduğu, bunun tek alternatifinin sosyalizm olduğunun doğrulanması anlamına gelmektedir.

İnsanın insan tarafından sömürülüp köleleştirilmesine karşı samimiyetle mücadele edenler için Marx’ın öğretisi, her zaman izlenmesi gereken bilimsel yöntem olmuştur. Oysa son dönemde Marx’ın haklı çıktığını söyleyenlerin bir kısmı, düne kadar kapitalizmin alternatifsiz olduğunu savunuyordu. Demek oluyor ki, kapitalizm, artık kendi savunucularına bile güven vermekten uzaktır.

Buna rağmen küresel krizin kapitalist ekonomiyi çöküşe sürüklemesi, sistemin kendiliğinden yıkılacağı anlamına gelmiyor. Öncü partisi etrafında örgütlenmiş proletaryanın devrimci eylemi olmadan toplumsal-siyasal bir sistem olarak kapitalizmin yıkılması sözkonusu bile olamaz. İşçi sınıfı bilimsel sosyalizmi, yani haklı çıkan Marx’ın öğretisini rehber edinerek sömürü ve köleliğin karşısına çıktığında, kapitalizmin ölüm çanları çalacaktır.

Sermaye iktidarı faşist baskı ve terörü tırmandırıyor!..

Demokratik hak ve özgürlükler için devrimci mücadele!

Son birkaç hafta boyunca yaşanan gelişmeler, siyasal ortamın sertleştiğini ve demokratik hak ve özgürlükler alanının çarpıcı biçimde daraltıldığını gösteriyor. Ayrıca bu tablonun önümüzdeki dönemde giderek çok daha ağırlaşaacağını söyleyebiliriz. Çünkü sermaye iktidarı yaşadığı çok yönlü sıkışmışlık durumu karşısında baskı ve terör dışında başka seçenek üretme kabiliyetine sahip olmadığı gibi, sosyal ve siyasal mücadele dinamikleri de güçlenme işareti vermektedir. Somutta düzenin baskı ve terör rejimini tahkim ederek sürdürdüğü hazırlıklarla ve buna bağlı olarak her gün yeni bir örneği görülen uygulamalarla gözlemlenen bu sürecin gelişme yönüne bakmadan önce son günlerde yaşananları özetleyerek baskı ve terörün tablosunu ortaya koyalım.

Ordunun üst komuta kademesindeki devir-teslim törenlerinde konuşan generaller, AB'ye üyelik çerçevesinde getirilen yasal düzenlemelerden yakındılar. “Terörle mücadelede” kolluğun elini kolunu bağladığından dem vurup değişiklik talep ettiler. Arama ve gözaltına almada yargı kararı şartının kaldırılmasını, gözaltı süresinin arttırılmasını ve jandarmanın görev alanının genişletilmesini istediler. “Dağda mücadele ederken hakim kararını nereden bulacak asker” gibi bir ifadeyle vurucu hale getirilen bu isteğe hükümet derhal ilgili komisyonları toplayarak karşılık verdi.

Bu noktada hatırlatmak gerekirse hükümet daha önce de Genelkurmay ve emniyetten gelen talep doğrultusunda kolluğun silah kullanmasının önündeki engelleri kaldırmıştı. Bu uygulamanın sonucu olarak onlarca insanın yargısız infaza kurban gitti, her gün polis “dur ihtarına uymadığı” gerekçesiyle adım başı cinayet işlemekte. Bu arada dikkat çekici biçimde polisin kitle gösterilerine karşı saldırıları arttı. Birçok gösteri polisin saldırısına uğradı. Göstericiler yaka-paça dövülerek gözaltına alındı.

Aynı günlerde Altınova'da Kürt halkına karşı bir linç kampanyası düzenlendi. Devletin yerel birimleri ve sivil faşistler tarafından yön verilen kalabalıklar Kürt halkına ait ev ve işyerlerini yağmalayıp önüne geleni linç etmeye kalktılar. Yaşananlar, Maraş ve Çorum'u hatırlatacak cinstendi. Kürt olmanın saldırıya uğramak için neden olduğu bu olaylarda, birçok Kürt emekçisi yaralanırken, yüzlercesi de kenti terketmek zorunda kaldı. Şiddetin dozu ve yaygınlığı açısından bugüne kadar yaşanan benzer örnekler içerisinde en kötüsü olan Altınova, topluma zerk edilen şovenizm zehrinin yarattığı sonuçları göstermesi açısından dikkat çekmektedir. Öyle ki yeni Altınovalar'ın yaşanması an meselesidir. Halklar arasına ekilen düşmanlık tohumları büyümüş, gerilim artmış, patlamaya hazır bir bomba haline gelmiştir. Küçük bir kıvılcım, kıvılcım işlevi görebilecek bir olay, ya da devletin sivil faşist çetelerinin kolaylıkla gerçekleştirebilecekleri bir provakasyon, bu bombanın patlaması için yeterlidir. Patladığında ise onu durdurmak mümkün olmayacaktır. Bir yerden fitilin ateşlenmesi giderek ülke çapına yayılacak halklar arası bir iç çatışmanın alevlenmesiyle sonuçlanabilecektir. Mevcut patlama dinamikleri, toplumun geniş kesimlerine yayılan gerilimin yoğunluğu bunun böyle olacağını göstermektedir.

Bu olaydan sonra gerçekleşen PKK'nin Aktütün

Karakol baskınının hemen ardından hükümet generallerin talebini karşılamak üzere çalışmalarına hız verdi. Ama beraberinde taleplerin kapsamı da genişledi. OHAL'den tampon bölgeye kadar bir dizi faşist uygulama tartışılır oldu. “Terörün kökünü kurutmak” histerileriyle “AB yasaları”ndan ve kolluğun elinin kolunun serbest bırakılmasından daha çok söz edildi. Sınır ötesi hareket tezkeresinin süresi bir yıl daha uzatılırken savaş bütçesinin arttırılması yönünde baskı kuruldu vb. Kolluk kuvvetleri de bu arada boş durmadı, Kürt illerinde dağ-taş bombalanırken kentlerde yollar kesildi, kimlik kontrolleri yoğunlaştırıldı, gözaltılar çoğaldı. En sonu, generallerin istekleri doğrultusunda profesyonel kirli savaş çetelerine yol verildi. Alınan karara göre bundan böyle asker sınırda görevlendirilirken “terörle mücadele” profesyonellere bırakılacak.

Faşist baskı ve terördeki bu tırmanış en çarpıcı biçimiyle Engin Ceber'in öldürülmesiyle görüldü. Bu olay sermaye iktidarın içerisine girdiği yönelimin bir özetini sunmaktaydı. *Yürüyüş* dergisine yönelik baskıları ve daha önce derginin satışını yaptığı sırada polis kurşunuyla vurularak sakat bırakılan Ferhat'ın katillerinin yargılanması talebiyle yapılan eyleme polis saldırdı. Gözaltını alınırken başlayan dayak karakolda devam etti. Elleri serbestleştirilen polisin vahşice dövdüğü Engin ve arkadaşları, ardından yargı terörüne maruz kalarak tutuklandılar.

Ama devlet terörü zincirleme olarak cezaevinde de devam etti. Önce askerler tarafından vahşice dövüldüler ardından gardiyanların günlerce sürecek işkencelerine maruz bırakıldılar. İşte bu zincirleme devlet terörünün sonucunda Engin Ceber katledildi.

Engin Ceber'in bu biçimde katledilmesi önümüzdeki dönemde yoğunlaştırılacak devlet terörünün boyutlarına ışık tutmuştur. Her ne kadar vahşi katliam açığa çıktığı için Adalet Bakanı “özür dilemek” zorunda kalmış ve cezaevi görevlileri hakkında soruşturma açılmışsa da, bunun geçmişteki örnekleri de düşünüldüğünde zerrece bir değeri yoktur. Baskı ve terörün had safhada olduğu '90'lı yıllarda da açığa çıkan işkenceciler ve katiller hakkında soruşturmalar açılır, hatta bunlar cezaevine de konulurdu. Ama kısa bir süre sonra arka kapıdan salınıp görevlerinin başına dönerlerdi. Çünkü baskı ve terör bir devlet politikasıydı. Açığa çıkan unsurların ne olduğunun bundan dolayı hiçbir önemi yoktu. İşkencecilerin yargılanması ve tutuklanması da devlet terörünün seyrini zerrece etkilemiyordu. Bugün Engin Ceber'in katledilmesinin ardından hükümet cephesinden yapılanlar başka bir sonuç yaratmayacaktır. Önemli olan devletin sözde değil fiilen baskı ve terör politikalarından vazgeçerek, bu çerçevede yasal değişikliklere gitmesi ve terör kurumlarını dağıtmasıdır. Bugün yaşananlar bunun tam tersi olduğuna göre hükümetin tutumu ikiyüzlü bir manevradan başka bir anlam taşımamaktadır.

Bu tablo, sermaye iktidarının baskı ve terör rejimini tahkim ettiğini gözler önüne sermektedir. Kolluk güçlerinin devrimci güçlere ve toplumsal muhalefete karşı sınırsız bir terör yetkisiyle donatıldığı, Kürt halkına karşı şoven kampanyalar eşliğinde lümpen yığınların harekete geçirilerek iç savaş provalarının yaşandığı bir dönemden geçiyoruz.

Dışarıda emperyalizmin dümeninde her türlü maceraya girmeye hazır olan sermaye devleti, içeride çözüme yeteneğinden yoksun olduğu siyasal ve sosyal sorunlar karşısında teröre sarılmaktadır. Milyonlarca insan açlık ve sefaletin pençesinde acı çekerken her köşe başının MOBESE'lerle doldurulması bu gerçeğin bir tezahürüdür. Sosyal harcamalar kısılrken silahlanma harcamaların katlanarak büyümesinin başka izahı yoktur. Toplumun sosyal öfkelerini bastırmak için sınırsız baskı ve terör, ulusal hak talepleri için direnen Kürt halkını bastırmak için kirli savaşın tırmandırılması ve Türk-Kürt çatışmasının tohumlarını ekerek kendisine yönelecek öfkenin rotasından sapıtırılması... İşte sermaye iktidarının siyasal planda stratejinin özeti bundan ibarettir.

Bu noktada tartışılması gereken devletin sistematik biçimde tırmandırdığı faşist baskı ve terör politikasının karşısında nasıl durulacağıdır? Sosyal ve sınıfsal mücadelenin büyütülmesi özellikle şovenizm körüklenerek uygulanacak böl-parçala-yönet politikalarının panzehiri olarak ele alınması gereken başlıca görevdir. Bununla birlikte, bu mücadelenin bir parçası olarak demokratik hak ve özgürlük talepleri doğrultusunda kararlı bir mücadele yürütmek gerekmektedir. “Sınırsız söz, basın ve örgütlenme özgürlüğü!”, “Açık-gizli tüm faşist-militarist örgütlenmeler dağıtılsın!”, “İşkenceye son, siyasal tutuklulara özgürlük!”, “Tüm çalışanlar için grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı!”, “Operasyonlar durdurulsun! Kirli savaşa son!”, “Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalık kaldırılınsın!”, “Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı!” gibi talepler öne çıkarılmalıdır.

Bununla birlikte belirtmek gerekir ki, bu mücadelenin başarısı esas olarak işçi ve emekçileri kazanmaya bağlıdır. Bunun için bir yandan faşist baskı ve teröre karşı güçlerin durumundan bağımsız kararlı bir mücadele yürütülürken diğer yandan bu mücadeleye emekçi katılımını sağlamak için özel bir çaba sergilenmelidir. Böyle yapıldığı takdirde (emperyalist kurumların zorlamasıyla oluşturulan ve sonra da ilk fırsatta kazınan demokrasi makyajı değil) emekçilerin örgütlü mücadelesiyle güvencesinde gerçek bir demokratik hak ve özgürlükler elde edilebilecektir.

Kürt sorunu üzerine son tartışmalar tüm burjuva kesimlerin iflasını gösteriyor...

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Geçtiğimiz günlerde Altınova ve Adana’da bir Türk-Kürt çatışmasının eşiğine gelinmesi, Bezelê’de (Aktütin) PKK’nin karakol baskını sonucu 17 askerin yaşamını yitirmesi, Diyarbakır’da polis servis otobüsüne saldırı sonucu 5 polisin ölmesi vb. gelişmeler, Kürt sorunu üzerine tartışmaları da yeniden alevlendirdi. Görsel ve yazılı medyada öne çıkan tartışmalarda dikkat çeken nokta ise, ölümlere yol açan nedenlerin değil, sonuçların tartışılıyor olmasıdır. Tüm düzen güçlerinin bu tartışmada ortak paydası, Kürt halkının haklı ve meşru taleplerinin inkârıdır. Öte yandan mevcut tablo, Kürt sorununda geleneksel siyasetin artık iyice tıkanma noktasına geldiğini de gösteriyor.

Üzerinde durulması gereken ilk yaklaşım, ordu ve onun medya-siyaset cephesindeki sözcüleri tarafından ifade edilmektedir. Bunlar, ordu ve polis güçlerinin köşeye sıkıştıkları her dönem gündeme getirdikleri “yasalar terörle mücadelede elimizi kolumuzu bağlıyor” klasik söylemini temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp yeniden ileri sürmektedirler. Jandarmanın yetkilerinin artırılması, acil durumlarda arama yapma yetkisi, mevcut gözaltı süresinin uzatılması, sorgu sırasında avukat bulundurulmaması, operasyona çıkan askerlere de polise tanınan yetkinin tanınması ve jandarmaya polis görev alanında da yetki verilmesi gibi isteklerini açıkladılar.

Ordu ve polise OHAL dönemindeki yetkilerin verilmesini isteyen bu güçler, böylelikle hem dalaşma içinde oldukları düzen güçlerini hedef göstererek kendilerine yöneltilen eleştirilerden kurtulma, hem de yaratılacak baskı ve yapılacak yasal düzenlemelerle kendi konumlarını güçlendirmenin hesabını yapmaktadırlar.

Kuşkusuz ki burada gözden kaçırılan noktalardan birisi, dayatılan OHAL düzenlemesinin zaten EMASYA Protokolü üzerinden sürdürülüyor olmasıdır. Bilindiği gibi, EMASYA Protokolü’nün temel gerekçelerinden birisi, OHAL’in kaldırılmasıyla doğacak boşlukları doldurmaktır. Bu protokol, bu açıdan “askeri iç güvenlik doktrini”nin ve yapılanmasının temelini oluşturmaktadır. “İç güvenlik harekât bölgeleri” buna göre yapılanmakta, bu bölgelerde kolluk güçleri doğrudan en yüksek askeri birimin denetimi ve emri altında hareket etmektedir. Bu çerçevede bugün Kürdistan’da zaten yürürlükte olan da bu EMASYA Protokolü’dür.

AKP ve medyası ise tartışmalara “terörle mücadelede bugüne kadar istenen her şeyi yaptıkları” söylemi üzerinden katılmaktadır. Bu tutumu AKP Grup Başkanvekili Mustafa Elitaş, “Askerden terörle mücadele konusunda gelen hiçbir tavra hayır dememiz mümkün değil” sözleriyle ortaya koymaktadır.

Nitekim bu çerçevede, orduya sınır ötesi harekât izni veren tezkerenin süresinin 1 yıl uzatılması Meclis’te kabul edildi. Öte yandan, Terörle Mücadele Yüksek Kurulu (TMYK) toplantıları yapılmaya başlandı. Dikkat çeken nokta, 1997 yılında halka keyfi baskı yapma, silah ve uyuşturucu kaçakçılığına bulaşma, çeteleşmelerin yaşanması vb. gibi gerekçelerle Kürdistan’dan çektilen Özel Harekât Timleri’nin yeniden bölgeye gönderilmesidir. Basına yansıyan haberlere göre, ilk birliklerin Kürdistan’a gitmek üzere harekete geçtiği, sayıları 7 bini bulan bu timlerin yılbaşına kadar Kürdistan’da üsleneyeceği

belirtiliyor.

Tüm bunlar da göstermektedir ki, ordusu ve hükümetiyle sermaye iktidarı, Kürdistan’a yönelik olarak alacakları önlemlerle 1997 öncesinin koşullarına dönmeyi amaçlamaktadır. Bunun anlamı, JİTEM ve Susurluk çetesinde ifadesini bulan Çiller-Ağar konseptinin yeniden önünün açılmasıdır. Bu durum, aynı zamanda AKP hükümetinin Ergenekon davasıyla devlet içindeki çeteleri tasfiye etme iddiasının tam bir sahtekârlık örneği olduğunu da tüm çıplaklığıyla ortaya koymaktadır.

Öne çıkan bir diğer tartışma ise, özellikle *Taraf* gazetesi tarafından gündeme getirilen “Bezelê (Aktütin) baskınının Genelkurmay tarafından önceden bilindiği ve buna göz yumulduğu” iddiası etrafında yürütülmektedir. Bu yaklaşıma göre, hedefte AKP hükümeti vardır ve tüm yapılanlar AKP’yi

sıkıştırmaktan ibarettir.

Bahsedilen son yaklaşımda ortaklaşanlar, PKK’ye karşı en acımasız mücadele yöntemlerini desteklemekle birlikte OHAL’in hortlatılması türünden önerilere pek sıcak yaklaşmıyor. “Makul Kürtler”i kazanma ve PKK’yı tecrit etme adına Kürtler’e bazı demokratik hakların tanınması, af çıkartılması türünden adımlar atılabileceğini, AB sürecinin hızlandırılabilceğini vb. savunuyorlar.

Milliyet’teki Hasan Cemal gibileri bu cenahta yer alıyor. O, köşesinde bir yandan, “Yeni yetkilere, yeni yasal düzenlemelere, gözaltı sürelerine, sorguda avukata, yani ‘AB koşulları’na ilişkin istek ve yakınmalar bana pek öyle inandırıcı gelmiyor” derken, öte yandan “devletin şiddet ve terörle haklı ve meşru mücadelesi hiç kuşkusuz sürmelidir. Ama bu bize sorunun sihirli reçetelere yer bırakmayan çok

Özel harekatçılarla kirli savaş derinleştirilecek!

Sermaye devletinin kirli savaşı derinleştirme politikaları bir bir hayata geçiriliyor. OHAL ilan edilmesi tartışmaları yapılırken, OHAL uygulamalarının ilk işaretlerinden olan Özel Harekâtçıların Kürdistan’a yollanacağı öğrenildi.

1983’te Kürdistan’a gönderilen özel harekâtçılar, ‘87’de ilan edilen OHAL ile birlikte Kürt halkına yönelik pek çok insanlık dışı muamele ile anılır olmuşlardı. İşledikleri cinayetlerin, keyfi işkencelerin, tacizlerin haddi hesabı olmayan özel harekât ekiplerinin Susurluk ile bağları da ortaya çıkmıştı. Kamuoyunun yoğun tepkisi ile karşılaşan Özel Harekâtçılar 1997 yılında Genelkurmay’ın isteği ile bölgen çekilmiş ve 2003 yılına kadar da bölgeye sevkiyat yapılmamıştı. Bu yıllar boyunca bölgedeki özel harekâtçıların sayısı sınırlı tutulmuştu.

HPG tarafından gerçekleştirilen Aktütin eylemini gerekçe gösteren düzen güçleri, Özel Harekâtçıların yeniden bölgeye gönderileceğini duyurdu. İçişleri Bakanı Beşir Atalay yaptığı açıklama ile ,Ankara Gölbaşı’ndaki eğitim tesislerinden yeni mezun olan 485 özel harekâtçının başta Şırnak ve Hakkâri olmak üzere Kürt illerine konuşlandırılacağını belirtti.

Bölgeye gönderilecek olan özel harekâtçılar şehirlerde gerçekleştirilen eylemlere polisle birlikte müdahale edecek, şehir giriş çıkışlarında 24 saat arama-kontrol yapacak. Özel harekâtçıların TSK ile birlikte operasyonlara da katılacağı belirtiliyor.

Özel Harekat Timlerinin takviye edilmesi, yeni dönemde Kürt halkına yönelik kirli savaşın daha da derinleştirileceğine işaret ediyor.

boyutluluğunu kesinlikle unutturmamalı” demeyi de ihmal etmiyor. O, zaten demokrat ya da liberal söylemlerine rağmen ordu merkezli burjuva cenahtan özde hiçbir farkının olmadığını “eğer elde silah dağa çıkıp meydan okursan, karşında devleti bulursun” sözleriyle beyninin gericiliğin ve şovenizmin ne denli etkisi altında olduğunu açığa vuruyor.

Öyle anlaşılmaktadır ki, tüm bu burjuvalar, gerçekte bakış açılarında birbirlerinden zerre kadar farklı değiller. Hepsı gerçek tehditle karşılaştıklarında, burjuva demokrasisinin burjuvazinin sınıf diktatörlüğünden başka bir şey olmadığını, esas dert edindikleri şeyin demokratik hakların genişletilmesi değil, burjuvazinin sınıf egemenliğinin korunması olduğunu geçmişte defalarca gösterdikleri gibi, son tartışmalar vesilesiyle bir kez daha göstermektedirler. Böylece, Kürt sorununa “imha” politikası dışında bir çözüm arayışında olduğu izlenimi veren liberal burjuva kesimlerin de, gerçekte böyle bir niyetlerinin olmadığını bir kez daha görüyoruz.

Liberalizm şampiyonu Hasan Cemal’e göre, *“eksiği gediği var ama bu ülkede demokrasi işliyor.”* Yazının devamında tamamlanması gereken “eksik gedik” de ifade ediliyor: Hükümet, *“Hiç kuşkusuz demokrasinin, hukukun, insan hakları ve özgürlükler düzeninin gerektirdiği adımları atmalıdır. Kürt kimliğini, kültürel farklılıkları tanıyacak reformları gerçekleştirmelidir. Bunun için ‘AB yolu’nu hızlandırmalıdır.”* Anlaşılabileceği üzere burada iddia edilen, Kürt sorununun mevcut devlet yapılanmasının temel ayaklarına dokunmadan çözülebileceğidir.

Oysa ulusal sorun, kültürel boyutlara da sahip olmakla birlikte asla bu boyutlara indirgenebilecek bir sorun değildir. Ulusal sorun temelde, bir ulusun, bağımsız bir ulusal devlet kurabilme hakkı da dahil olmak üzere, temel ulusal haklarından zorla yoksun bırakılmasından kaynaklanan siyasal bir sorundur. Dolayısıyla Kürt sorununun çözümü, Kürtler’in tüm temel ulusal haklarına kavuşması, aynı anlama gelmek üzere, ezen ulusun bütün ayrıcalıklarının kaldırılmasından geçmektedir. Ulusal sorunun siyasal özünü ve kapsamını gözardı ederek onu salt kültürel bir soruna indirgeyen yaklaşımlar, Kürtler’e ulusal baskı ve tahakkümün bir biçimi yerine bir başka biçimini dayatmak peşindeler yalnızca.

Liberal takımının çözüm yolunun önşartı, Kürt sorununu Kürt halkı olmadan çözmektir. Kürtler’den, sessizce beklemeleri ve kendilerine hangi kırıntılar verildiyse bu kırıntılarla yetinmeleri isteniyor. Kürtler sessizce beklediği sürece demokrat kesilenler, onlar konuşmaya başlayınca “şahin” kesiliveriyorlar. Eğer Kürtler kendilerine sunulanlarla yetinmeye niyetli değillerse ve hele de beklentilerini militan bir kitle hareketiyle ortaya koyarlarsa, liberallerin gözünde de bu bir “terör”dür ve en sert önlemlerle bastırılmayı hak etmiştir!

Hasan Cemal ve Ruşen Çakır’ın *“PKK, önkoşulsuz olarak silah bırakmalıdır”* çağrısına, Ali Bayramoğlu da, *“Şiddet musluğu ne yazık ki, PKK’nın elinde, istediği zaman kısıyor, istediği zaman açıyor”* diyerek destek veriyor. Hepsı de AB sürecinin nimetlerinden, ne denli demokratikleştiklerimizden ve Kürtler’e tanınan haklardan bahsederek, *“PKK neden ısrarla terör saçmaya devam ediyor”* diye soruyorlar. Sonra da kendi söyledikleri yalanlara kendileri de inanarak, türlü türlü açıklamalar getiriyorlar: PKK güç gösterisi peşinde, hâlâ var olduğunu kanıtlamaya çalışıyor, eylemden vazgeçilmesi örgütü tamamen silecektir ve etkinliğini yok edecektir vesaire...

Bu amerikancı burjuva liberal takımı yüzüstlüğü o kadar ilerletmiştir ki, tüm olup bitenlerin sorumlusu olarak Kürt hareketini görüyor ve devlete operasyonların durdurulması çağrısı bile yapmadan Kürt hareketine “kayıtsız, şartsız silah bırak” çağrısı yapabiliyor. Anlaşılan, onların böylesine önemli bir sorunda, incelmış zihinsel yetenekleri de haklı ve

haksız, ezen ve ezileni ayırt etmekte pek bir işe yaramıyor. Gerçek şu ki, bu liberalizm şampiyonlarını karakterize eden soyut şiddet karşıtlığı pratikte her zaman şiddetin gerçek sorumlularına, yani Kürt halkını zorla köleleştiren Türk sermaye devletine hizmet etmiştir.

Son gelişmelerden hareketle Kürt sorunu üzerine onca laf edilmesine karşın gerçekliğin kıyısından olsun geçen değerlendirme bulmak zordur. Bu, akıl fukaralığından ziyade düzenin çürümüşlüğüyle ilgilidir. Ordu merkezli burjuva cenah, hâlâ “kart-kurt”tan bahsederek koskoca bir halkı “sözde vatandaş” ilan edip inkâr ediyor ve onun özgürlük taleplerini kanla bastırmaya çalışıyor. Diğerleri ise, “Kürt sorununun varlığını” kabul ettiklerini açıklayarak bir takım kırıntılarla idare edilmesini istiyorlar. Hepsı bu!

Burjuvazinin çeşitli kesimlerinin Kürt sorununa yaklaşımındaki söylem, tarz ve yöntemleri kimi farklılıkları barındırsa dahi, gerçekte en gericisinden en demokrat geçinenine kadar burjuvaziye bir arada tutan ortak payda değişmeksizin varlığını sürdürüyor. Bu ortak payda, “TC devletinin bölünmez bütünlüğü”dür. Faşistinden sosyal-demokratına, muhafazakârından liberaline kadar tüm burjuva siyasal akımlar, Misak-ı Milli’de hemfikirdirler. Kimileri kanla beslenmeyi sürdürmek isterken, diğerlerinin programı bu devlet aygıtının çirkin yüzünü güzel bir makyajla bir parça daha katlanılır hale getirmenin ötesine geçmiyor. Burjuvazinin hiçbir kesimi Kürt ulusal sorununun gerçek çözümünü (ayrılma hakkını da içeren kendi kaderini tayin hakkı) ağızına bile almamaktadır.

Liberallerin bu utanç verici durumu, çağımızda komünistler dışında temel demokratik hak ve özgürlükleri sonuna kadar tutarlı biçimde savunan

başka bir politik bir akımın mevcut olmadığını bir kez daha göstermektedir. Özgürlüğün tutarlı savunucuları olarak komünistler zulmün her türüne karşıdırlar. Onlar, başka bir ulusu ezen bir ulusun böylece kendini de köleliğe mahkum ettiğini ısrarla vurgularlar, birliğin yalnızca gönüllü olanından yanadırlar. Birleşmeye ya da ayrılmaya karar verecek olanın, ancak ve ancak ezilen ulusun kendisi olduğunu savunurlar. Ayrılığı kötü bulanlara ise diyeceğimiz, *öncelikle en kötü şeyin zora dayalı birlik olduğunu unutmamalıdır*lar. Ezilen ulusun ezen ulusa karşı beslediği tarihsel temellere dayalı haklı güvensizlik ancak onun özgürlük hakkının kabulüyle aşılabılır.

Önce özgürlük ve her alanda tam eşitlik! Ve ancak bu temelde, gönüllü birlik! Bu, geride kalan yüzyılın sınavından başarıyla geçerek doğrulanmış bir çözüm programıdır aynı zamanda.

Başbuğ suçlu psikolojisiyle saldırıyor!

Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ esip gürlüyor, basına tehditler savuruyor. Kimi medya organları ise haberi “sert konuştu” şeklinde veriyor. Ordunun başında “asker gibi asker”, “vurdu mu oturtan” bir general arzuladığını alenen ifade eden böyleleri açısından, Başbuğ’un kime vurduğu çok fazla bir önem taşıyor. Kurt izinin kuzu izine karıştığı böyle ortamlarda, basın özgürlüğü havariliği CNN gibi besleme kurumlara kalıyor.

Konu, Aktütün baskını ve baskın konusunda orduya yöneltilen eleştiriler, özellikle de *Taraf* gazetesi tarafından gündeme taşınan son eleştiridir. Görüntülere de yer verilen bu eleştiriye göre, ordu yönetimi en tepesindekilere kadar bu baskından habersizdir. Baskın ve öncesi hazırlıklar, casus uçakları tarafından düzenli bir biçimde izlenmektedir.

Taraf gazetesinin bu açıklamasının, sabık Genelkurmay Başkanı Büyükanıt’ın “BBG evi” benzetmesiyle de tam bir uyum içerisinde olduğu görülüyor. Yeni Genelkurmay Başkanı Başbuğ, eleştirilerin başlangıcında -özelde Hava Kuvvetleri Komutanı’na yöneldiğinde- destek ve dayanışmasını derhal göstermişti. Şimdi eleştiri “en tepedekiler”i kapsadığında ise öfkesine hakim olamıyor. Ordu ve başı cephesinden eleştirilere yanıt olabilecek tek bir sözcüğün bulunmadığı bu histerik çıkış, sadece suçlu psikolojisini açıklamaya yetebilir. Halk dilinde “hem suçlu hem güçlü” tabir edilen cinsten bir kabarma Başbuğ’un ki.

Ancak bu öfkeyle sarfedilmiş dikkatsiz sözler de karışmış araya. Basına tehdit savurayım derken, *“Ayrıca bu konulara ilişkin bilgileri sızdıranlar ve bu gizli bilgileri kullananlar hakkında da adli işlemlere başlanılmıştır”* ifadesinde görüleceği gibi, açıkça itiraf edemediği gerçeği dolaylı yoldan dile getirmiş oluyor.

Yani, *Taraf* gazetesi bir devlet sırrını ifşa etmiştir. Dolayısıyla cezai yaptırımlarını da üstlenecektir. Ama bu yetmez, Başbuğ’un emri üzere hangi tarafta duracağını da iyi belirlemek zorundadır. Devletin tarafında durursa sorun yoktur. Yok eğer ben gerçeği yazarım, devlet menfaati gösterilse de yalanın yanında olmam diyorsa, sonucuna da katlanacaktır...

Bu gelişme “devlet sırları”nın neden sadece halklar nezdinde sır teşkil ettiği, başka devletler ve ilgili ilgisiz herkesin bildiği şeylerin neden halktan gizlendiği konusuna da açıklık getirmiş oldu. “Devlet sırları” esasta devletlerin kendi yönetimleri altındaki halklara karşı işlediği suçlar silsilesinden ibarettir. Hatırlanacağı gibi, Susurluk meselesinde de Mehmet Ağar, “konuşursam devlet sarsılır” gibi bir söz etmişti. Orada da konu esas itibarıyla halklara karşı işlenen suçları içeriyordu.

Yıllar geçiyor, yöneticiler değişiyor, çetelerin adları, elemanları değişiyor, ancak devletin halka karşı duruşunda milim değişiklik görülüyor. Yönetici sınıfların kadim halk düşmanlığı her yeni nesil yöneticide kaldığı yerden sürdürülüyor.

Türk Metal: Hem ihanet hem rant şebekesi!

Metal TİS’lerinde sürecin hızlandığı günler yaşıyor. MESS patronlarının düşük ücret ve esneklik dayatmaları üzerine TİS görüşmelerinde uyuşmazlığa gidildi.

BMİS hem esneklik dayatmalarını hem de düşük ücret teklifini uzlaşmazlığa gerekçe gösterdi. Türk Metal çetesi ise uzlaşmazlık nedeni olarak sadece patronların düşük ücret teklifini gösterdi. Bu, Türk Metal’in MESS’in esneklikle isteklerini kabul ettiğini, ücretler konusunda ise satışa hazırlandığını gösteriyor. Zira MESS ücret teklifini birkaç puan arttırdığında Türk Metal açısından sözleşmeyi imzalamanın önünde hiçbir engel kalmayacak. Türk Metal bir kez daha sermayeye hizmette üzerine düşeni yapmış olacak. Ve elbette bu çetenin başındaki Mustafa Özbek ve ekibi bu hizmetlerinin karşılığını patronlardan fazlasıyla alacaklar.

Lakin Türk Metal’in başındaki çeteler şu sıralar hiç rahat değiller. Onları düşündüren sadece sendika tabanında uç veren tepki ve kıpırdanmalar değil. Tabandaki hoşnutsuzluklardan rahatsız olsalar da bunu kendilerine fazla dert etmiyorlar. TİS sonrasında bir şekilde insanları kandırabileceklerini, kandıramadıklarını ise patronlarla elele vererek baskıyla susturabileceklerini biliyorlar. Bu konudaki engin tecrübelerine güveniyorlar.

Türk Metal çetesini şu günlerde asıl rahatsız eden şey, sendika yönetiminin içinde yüzdüğü pisliklerin, kirli ilişkilerin, kendi aralarında gözlerden ırak yaşanan rant ve çıkar mücadelesinin bir biçimde kamuoyunun gündemine taşınmış olması. Türk Metal Manisa Şube Başkanı Mehmet Ali Özaltın’ın genel merkez tarafından zorla görevden alınması ve şubeye el konulmasıyla gelişmeler patlak verdi.

Olayın “kahramanı” Mehmet Ali Özaltın tam 15 yıldır Türk Metal Manisa Şube Başkanlığı’nı yapan bir kişi. Yani Türk Metal’in kıdemlilerinden ve Mustafa Özbek’in başında olduğu kirli ilişkiler yumağının içinde yer alan insanlardan biri. Türk Metal’le özdeşleşen patrona uşaklık, işçiye zorbalık tarzı sendikacılığın Manisa’daki bir numaralı temsilcisi.

Mehmet Ali Özaltın muhtemelen kimi kirli çıkar ilişkilerinde genel merkezle ters düştüğü için görevden alınca sızlanmaya, genel merkezdeki yöneticilerle ilgili açıklamalarda bulunmaya başladı. Türk Metal yöneticilerinin hem patronlarla hem de kendi aralarında ne tür kirli çıkar ilişkileri içinde oldukları sır değil. Fakat bütün bunları “ailelen biri”nin dile getirmesi, ifşa etmesi ayrıca önemli. Özaltın’ın açıklamaları sayesinde, özelde Türk Metal çetesinin, genel planda ise sendikaların daha geniş bir kısmının ne tür kirli bir işleyişe sahip olduğu, tabandaki işçilerin örgütsüzlüğü ve hesap sormaması nedeniyle yönetim koltuklarına yapışan sendika ağalarının nasıl da pervasız bir biçimde işçilerin paraları üzerinden saltanat sürdüğü bir kez daha belgelenmiş oldu. Kuşkusuz daha önce başka sendikalar üzerinden gündeme gelen yolsuzluk olayları Türk Metal’dekiyle karşılaştırıldığında epeyce mütevazî kalıyor.

Özaltın basına verdiği demeçlerde şunları söylüyor; “İstifamızın istenmesinin asıl nedeni, ART’ye para aktarılmasına göz yummak istemememiz. Sendikamızda ART’ye reklam almadan toplu sözleşme bitiremezsiniz. Ben de içime sindiremiyorum artık bu şekilde işçiyi satmayı. Televizyon nasıl kuruldu, nasıl

paralar aktarıldı. Bununla ilgili suç duyurusunda bulunacağım.”

İşçilerden kesilen aidatlar üzerinde tepinen, bunları hesapsızca kendi hesaplarına geçiren Türk Metal yöneticilerinin ne tür yolsuzluklar yaptığına dair söyledikleri ise şunlar:

“Bu, trilyonların havada uçtuğu bir olay. Belki 15-20 yılın en büyük skandalı. Mesela sendikamıza ait bir binayı, kendi taşeron firmasının patronuna satış gösteriyor. Oradan da şu anda oğlunun yönetim kurulu başkanlığı yaptığı ART’ye satılıyor. Satış bedeli

olarak da komik bir meblağ gösteriliyor. Böylece sendikanın malı, ART’ye peşkeş çekiliyor. Ayrıca ART kurulurken sendikadan ciddi paralar aktarılmış.

“Sendikanın mal varlığını, otellerini örneğin 10 bin YTL ile kiraya veriyorlar. Daha sonra aynı yere 400-500 bin YTL ‘eğitim semineri’ gideri olarak fatura karşılığı para aktarılıyor. Parayı paylaşıyorlar.”

Türk Metal ve Ergenekon!

Her ikisi de sermayeye hizmette yarışan iki farklı

Ek metin:

Düzen sendikacılığının kirli yüzü

Türk Metal Manisa Şube Başkanı iken genel merkez tarafından görevden alınan Mehmet Ali Özaltın’ın savcılığa verdiği suç duyurusu dilekçesinde kirli çıkar ilişkilerinin boyutu hakkında önemli bilgiler yer alıyor.

Suç duyurusu dilekçesinde, Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Mustafa Özbek, Genel Başkan Yardımcısı ve Türk-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Pevrül Kavlak, Genel Başkan Yardımcısı Mecit Hazır, Genel Sekreter Muharrem Aslıyüce, Genel Mali Sekreter Mehmet Soyupek ile “araştırma sonucu ortaya çıkacak diğer kişilerin yaptıkları eylem ve işlemlerle sendikayı zarara uğrattıkları, muvazaalı işlemler yaptıkları ve haksız kazanç elde ettikleri” öne sürülüyor.

Dilekçede, sendikanın parasıyla kurulan Avrasya TV ve Baha Haber Ajansı şirketlerinin kuruluş, devir ve satış işlemlerinin “muvazaalı olduğu”, Özbek ve yakın çevresine haksız kazanç sağlamayı amaçladığı ifade ediliyor.

Avrasya TV’ye kazanç sağlamak için Türk Metal Sendikası Genel Başkanı Özbek’in toplantı, panel ve konuşmaların kanaldan yayımlandığı, karşılığında da sendikanın kanala para ödediği anlatılan dilekçede, sendikanın bazı salonlarının kanala tahsis edildiği, program yapan bazı kişilerin kanaldan değil, “danışman” adı altında sendikadan para aldıkları belirtiliyor.

“Toplu iş sözleşmeleri döneminde işverenlere kanala reklam vermesi için baskı yapıldığı” öne sürülen dilekçede, sendikanın sahibi olduğu Ankara Esenboğa Havalimanı yakınlarındaki Büyük Anadolu Oteli aracılığıyla da “birilerinin haksız kazanç sağladığı” açıklanıyor.

Sendikanın, Didim’deki 5 yıldızlı otel inşaatının, ihaleye çıkarılmadan Büyük Anadolu Otelinin işletmecisi şirkete verildiği kaydediliyor.

Türk Metal Sendikası’nın öncülüğünde kurulan Avrasya Metal İşçileri Federasyonu’nun Başkanlığında Mustafa Özbek’in bulunduğu ve buradan maaş aldığı belirtilen dilekçede, federasyona bağlı 19 yabancı sendikanın aidat ödemediği, tüm giderlerin Türk Metal tarafından karşılandığı savunuluyor. Bunun, sendika için gereksiz olarak gidere neden olduğu ifade edilen dilekçede, “Karşılığında ise Mustafa Özbek’e ilave bir maaş ve ünvan sağlamaktadır” deniliyor.

Sendika hesaplarından, yönetici yakınlarının da içinde bulunduğu birçok kişiye danışman ve personel adı altında ücret ödendiği öne sürülen dilekçede, “Mustafa Özbek ve çocuklarına ait Türkiye, KKTC ve diğer ülkelerdeki mal varlıklarının araştırılmasını, kaynağının ne olduğunun sorulmasını, mal varlıklarının elde edilme sürecinde herhangi bir suç unsuru varsa bu nedenle cezalandırılmasını talep etmekteyiz” deniliyor. (Zaman Gazetesi’nin 9 Ekim 2008 tarihli haberinden...)

düzen kliğinin, dinci gericiilik ile ordu şakşakçısı laikçi cenahın kapışmaları bir süredir inişli-çıkışlı sürüyor. Ergenekon soruşturmaları ve davası bu gerici kavganın bir boyutunu oluşturuyor. Önümüzdeki hafta başlayacak Ergenekon davası nedeniyle bu konu bir kez daha gündemde ön sıralara taşınacak. Zaten dinci basın da bunu fırsat bilerek Mehmet Ali Özalp'ın ifşaatlarını Ergenekonculara saldırmak için kullanıyor. Mehmet Ali Özalp Türk Metal ve Ergenekon arasındaki ilişkiye dair özetle şunları söylüyor:

“Kemal Kerinçsiz, Türkiye topluluğunun İstanbul başkanıydı. Topluluğun bütün finansmanı sendikadan yapıyordu. Bütün programları Ankara'daki Anadolu Otel'de düzenleniyordu. Kişi başına geceliği 100 dolara Türk Metal Sendikası'na fatura ediliyordu. Üç gün, dört gün yüzlerce insan ağırlanıyordu. Türkiye topluluğu ve Türk Boyları Federasyonu adına şapkalar, bayraklar yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Bunların tek finansörü Türk Metal Sendikası'dır.”

Gene Mehmet Ali Özalp'ın açıklamalarında, Ergenekon operasyonunda tutuklanan yazar Ergün Poyraz'a maddi destek sağlanması, Cumhuriyet gazetesi ve yazarlarına para aktarılması, dinci basında “Ergenekoncu” olarak tanımlanan birçok kişinin Mustafa Özbek'le içli-dışlı olması ve sendikanın olanaklarından yararlandırılması yönünde iddialar da söz konusu.

“Ergenekoncu” olarak tanımlanan kişilerle Mustafa Özbek'in ve Türk Metal'in ilişkisi sır değil. Zaten kendisi de bunu inkar etmiyor. Aynı şekilde sendikanın olanaklarının sınırsız biçimde bu kişilere ve onların kurumlarına açılmış olduğunu da cümle alem biliyor. Mustafa Özbek'in sahibi olduğu ART'yi biraz dikkatlice takip eden biri bunu kolaylıkla anlayabilir.

Eğer Mustafa Özbek bugün Ergenekon operasyonundan tutuklu değilse, bunun nedeni hiç de onun tutuklu bulunan kişilerle ilişkisinin bilinmemesinden vb. değildir. Onun tutuklanmamış olmasının tek nedeni, sermayeye hala da paha biçilmez hizmetlerde bulunuyor olmasıdır. Şu an tutuklu bulunan Ergenekoncular da zamanında sermayenin en sadık hizmetkarlarıydı. Sermaye düzeninin çıkarları için katliamlar düzenlemekten dahi geri kalmadılar. Fakat bugün kullanma süreleri doldu ve yeni dönem politikaları onların bir kenara fırlatılıp atılmalarını gerektiriyordu. Mustafa Özbek ise sermayeye paha biçilmez hizmetlerde bulunmaya devam ediyor. Onun son kullanma tarihi henüz dolmadı.

ABD'de patlayan finansal krizin etkilerinin Türkiye'ye ulaşmasıyla birlikte, sosyal çalkantıların önüne geçmek, işçi sınıfını denetim altında tutmak sermaye için çok daha özel bir ihtiyaç haline gelecek. Bunu en iyi yapan ve yapması muhtemel olana kişilerden birisi de Türk Metal Sendikası'nın başındaki sermaye uşağıdır, yani Mustafa Özbek'tir. Bugüne kadar bu konuda ne kadar becerikli olduğunu sayısız kez göstermiştir. Bu bakımdan Türk Metal sadece bir rant şebekesi değil, aynı zamanda metal işçilerini baskı altında tutmaya yarayan özel tipte bir sermaye örgütlenmesidir. Sermayenin Türk Metal gibi sendikalara, Mustafa Özbek gibi sendikacı kılıklı uşaklara her zamankinden daha fazla ihtiyacı vardır. O nedenle de general eskileri gibi cezaevine kapatılması sermayenin tercih etmeyeceği bir şeydir. Şu an devam eden metal TİS'leri bile Mustafa Özbek'in sermaye için önemini göstermektedir. Sermayeye hizmette kusur etmediği müddetçe kimse Mustafa Özbek'in kılına dahi dokunmayacaktır.

Mustafa Özbek ve çetesini alaşağı edecek olan tek güç metal işçilerinin örgütlü gücüdür. Halen devam etmekte olan TİS süreci metal işçisinin Türk Metal'in yönetimindeki çetenin gerçek yüzünü görebilmesi için önemli imkanlar sunmaktadır. Metal işçisi fabrikalara yaslanan bir ortak mücadeleyi örgütleyebildiği ve TİS sürecine müdahale etmek için ayağa kalktığında, Türk Metal çetesinin sonu biraz daha yaklaşıacaktır.

Birleşik Metal-İş Sendikası eylem programını açıkladı...

“Bedeli ne olursa olsun, en kararlı ve etkili biçimde mücadele edilecektir!”

MESS ile TİS görüşmelerini sürdüren sendikalardan biri olan Birleşik Metal-İş Sendikası, 10 Ekim günü MESS'le yaptığı son görüşmenin ardından TİS masasından uzlaşmazlıkla kalktı. BMİS, Merkez TİS Komisyonu'nun aldığı kararlar doğrultusunda oluşturulan mücadele programını 15 Ekim günü gerçekleştirdiği basın toplantısıyla açıkladı.

Basın toplantısına Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar ve Genel Mali Sekreter Süleyman Türker katıldı.

Basın açıklamasının okunmasından önce “Metal işçisinin gerçeği” başlıklı bir sunumu Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli gerçekleştirdi. MESS'in TİS görüşmelerinde sunduğu kölelik teklifi konusunda değerlendirme ve tespitlerde bulunan Beşeli, farklı başlıklarla metal sektörünün yapısını, kriz ortamında metal işçisinin konumunu, işçiler ve sermayedarların karşılıklı konumlanışlarını ve Birleşik Metal'in taleplerini sıraladı.

Metal sektöründe son on yılda yaşanan verimlilik artışının ücret artışlarından daha fazla büyüdüğünü açıklayan Beşeli, 2001 krizinin ardından metal işçisinin ücretinde %50'ye varan gerileme yaşandığı belirtti. Metal işçilerinin sektörün büyüyen yapısına rağmen yaşadıkları küçülmeye dikkat çeken Beşeli, İMKB'ye gönderilen şirket bilançoları üzerinden MESS'e bağlı fabrikalardaki yüksek sömürü oranlarını istatistiki verilerle sundu.

Metal patronlarının son bir yıllık kârlarının metal işçilerinin 5 yıllık ücretlerine denk geldiği bilgisi ise sermaye ve metal işçilerinin konumlarını güncel olarak anlatıyordu. Sunum TİS sürecinde yaşanan tıkanmanın kaynağının ifade edilmesiyle son buldu.

Basın toplantısı Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu'nun basın açıklamasını okumasıyla devam etti. MESS'in “kriz”i bahane ederek enflasyon altında ücret ve sosyal ödeme zamları ile kapsamlı esneklik dayatmasının son dönem TİS'lerinin en büyük saldırısı olduğunu belirten Serdaroğlu, yüzde 4,15'lik ücret zammı ve yüzde 11,77 olan sosyal ödeme artışının metal işçileriyle alay etmek anlamına geleceğini vurguladı.

“Birleşik Metal-İş Sendikası, bu teklifi geri püskürtmek için, bedeli ne olursa olsun, en kararlı ve etkili biçimde mücadele edecektir” diyen BMİS Başkanı, faşist Türk Metal çetesinin metal patronlarıyla olan derin işbirliğinin teşhir etti. Türk Metal'de Manisa Şube Başkanı'nın görevine son verilmesi üzerinden yansıyan yolsuzluklara değindi. Bu yolsuzluklar araştırılıp ortaya çıkarılmadan Türk Metal'in sözleşme imzalamasının doğru olmayacağını söyledi.

Açıklamanın sonunda, 13 Ekim günü TİS Komisyonu'nun aldığı eylem planı aktarıldı.

* 17 Ekim Cuma gününden başlayarak ve toplu iş sözleşmesi imzalanıncaya kadar her Cuma günü sabah servislerden inerek protesto yürüyüşleri yapılacaktır.

* 27 Ekim Pazartesi gününden başlayarak, toplu iş sözleşmesi sonuçlanıncaya kadar fazla mesailere kalınmayacaktır.

* MESS'in işçileri tahrik eden teklifinin yaratmış olduğu öfke kaçınılmaz olarak üretim miktarlarına yansiyacak, çalışma barışı zedeleneyecektir.

* Tüm bölgelerde afişleme çalışmaları yapılacak ve metal işçileri ortak mücadeleye çağrılacaktır.

* Sözleşme kapsamındaki işyerlerinin bulunduğu bölgelerde gazete ilanları ve basın toplantılarıyla kamuoyu ve metal işçileri bilgilendirilecektir.

* Metal işçileri tepkilerini işyerlerinde ve sokaklarda yakalarına taktıkları rozetlerle açığa vuracaklardır.

* İşyerlerimizdeki üyelerimizle düzenli aralıklarla, işyeri toplantıları yapılacak, grev komiteleri oluşturulacaktır.

* Metal işçisinin gerçeği tüm bölgelerde anlatılacaktır.

* Krizi fırsat bilerek kötü niyetli yaklaşımla yapılacak işçi çıkarmaları ve esnek çalışmaya karşı kararlı direnişler ortaya konacaktır.

* Gebze, Bursa ve İstanbul bölgelerinde kapalı salon toplantıları yapılacaktır.

* Sorunun duyurulması gereken en uygun alanlarda, kitlesel protesto gösterileri düzenlenecektir.

* İletişim araçları kullanılarak, sermaye sınıf ve örgütleri metal işçilerinin taleplerine duyarlı olmaya çağrılacaktır.

15 Ekim 2008 / Taksim

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Taslağı meslek hastalıklarına ve iş cinayetlerine davetiye çıkartıyor...

İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri için mücadeleyle!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı 2005 yılında Ulusal İş Sağlığı ve Konseyi Kararı gereği İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Taslağı çalışması başlattı. Bu çalışmanın, iş kazaları ve meslek hastalıkları ile işe bağlı hastalıkları ortadan kaldırmayı amaçladığını ileri sürdü.

Ancak ortaya çıkan taslak bu iddianın tümüyle yalan olduğunu açığa çıkardı. Sermaye devleti “istihdamı teşvik” adı altında hazırladığı “torba yasa”yı Mayıs ayında hızla TBMM’de yasalaştırdı. Sermaye hükümeti ise başta Tuzla tersaneler olmak üzere TOKİ’de, Davutpaşa’da, kot taşlamada, demir-çelikte vb. alanlarda seri halde iş cinayetleri yaşanırken tüm bunlara gözlerini kapadı. Tüm çabasını işyeri hekimliğini, iş güvenliği hizmetlerini ve eğitimini taşeronlaştırmak için harcamaya başladı.

Esnek çalışmanın bir sonucu olarak ortaya çıkan taşeronlaştırma, uygulandığı her alanda ve sektörde işçinin aleyhine sonuçlar üretmektedir. Çünkü taşeronlaştırmanın özü ve mantığı budur. İşçinin sağlığı ve güvenliği taşeronlaştırmayı yasal hale getiren kanunlara havale edildiğinde ise, kazaların, meslek hastalıklarının, ölümlerin azalmayacağı aksine daha da artacağı açıktır.

Tasarı, İş Kanunu’ndaki kölece çalışma koşullarını tamamlar niteliktedir. İş Kanunu’nun önünü açtığı, yasal bir zemin hazırladığı esnek ve kurlsız çalışmayı, işçiyi başka bir işverene kiralamayı, taşeronlaştırmayı, kıdem tazminatlarını, fazla mesai ücretlerini, sendikal hakların gaspını vb. saldırıları iş sağlığı ve güvenliği cephesinden tamamlamaktadır.

Tasarıyla bugüne kadar tıp fakülteleri ile meslek örgütleri tarafından sağlanan işyeri hekimliği taşeronlaştırılmaktadır. Tasarı tümüyle “sağlıkta dönüşüm” saldırısına uygun bir içeriktedir. İşçi sağlığı, iş güvenliği hizmetlerini piyasaya açmakta, sermayenin kârına sunmaktadır. Bu, ağır ve tehlikeli işler başta olmak üzere tüm çalışma yaşamını olumsuz etkileyecek bir saldırdır.

AB’ye uyum çerçevesinde hazırlanan taslağın amaç maddesinde ifade edilenlerin hiçbir karşılığı yoktur. Buna göre, 52 maddeden oluşan taslak; “çalışanların sağlık ve güvenliklerinin sağlanması, mesleki risklerin önlenmesi, risk ve kaza faktörlerinin ortadan kaldırılması ile işyerlerinde sağlık ve güvenlik şartlarının sürekli olarak iyileştirilmesi için alınacak tedbirleri ve bu konulardaki görev, yetki, yükümlülük ve sorumlulukları düzenlemek” için hazırlanmıştır.

Taslakta, İş Kanunu’nda “istihdam paketi” ile değiştirilmiş olan, işyeri hekimi ve işyeri sağlık birimi ile ilgili hükümler yer almamaktadır. Çalışanların sağlığını koruma ve geliştirme amacı taşıdığını iddia eden sermaye hükümeti, iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin merkezinde yer alması gereken işyeri hekimi ve işyeri sağlık birimlerini yasal olarak da ortadan kaldırmaktadır.

İşyeri hekimleri, tasarının “Koruyucu ve önleyici hizmetler” başlıklı 10. maddesinde yer almaktadır. Ancak bu maddeye göre, “işveren, işyerindeki iş sağlığı ve güvenliği risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere, işyerinin büyüklüğünü, tehlike sınıfını, işin niteliğini ve çalışan sayısını dikkate alarak, işyerinden, işyeri hekimi, iş güvenliği

uzmanı, işyeri hemşiresi ile ihtiyaç duyulması halinde diğer meslek dallarından, Bakanlık tarafından belgelendirilmiş bir veya birden fazla kişiyi görevlendirir.”

Burada, işyerinde, taslakta belirtilen nitelikte personel bulunmaması halinde, “koruyucu ve önleyici hizmetler, Bakanlık tarafından belgelendirilmiş işyeri dışındaki kişi veya kuruluşlardan alınır” denilmektedir. Tasarı 50’den az işçi çalıştıran işyerlerinde iş güvenliği ve sağlığı tedbirlerinin alınmasını ve işyeri hekimi bulundurmasını gereksiz görmektedir. Bu durumda tasarıya göre çalışanların çok az bir bölümü sağlık ve güvenlik önlemlerinden yararlanacaktır. SSK istatistiklerine göre 50’den az işçi çalıştıran işyerlerinin bütündeki oranı yüzde 98.47, çalıştırdıkları sigortalıların oranı yüzde 56.92 ve bu sigortalıların iş kazasına uğrayan ya da meslek hastalığına yakalananların bütün içindeki oranı ise yüzde 73.79’dur.

Bu veriler, 50’den az işçi çalıştıran işyerlerinde işyeri sağlık ve güvenlik hizmetleri verilmesinin önemine işaret etmektedir. Üstelik AB ülkeleri de dahil olmak üzere yapılan tespitlerde, iş kazası ve meslek hastalıklarının yoğun olarak küçük ve orta ölçekli işletmelerde yaşandığı görülmektedir. Meslek hastalıklarının yüzde 82’si KOBİ’lerde, yine ölümcül iş kazalarının yüzde 90’ı da bu tür küçük ve orta ölçekli işletmelerde yaşanmaktadır.

Tasarıda işyeri sağlık ve güvenlik hizmetlerinin işyerlerinde nasıl yürütüleceği ve organizasyonu konusunda açık ve net ifadeler yoktur. Tüm bunlar patronların keyfiyetine bırakılmaktadır. Tasarıda bütün çalışanların kanun kapsamında yer alacağına değinilmekte ancak bu somutlanmamaktadır. Oysa halihazırda yasalarda işyeri sağlık birimi kurulması, işyeri hekimi çalıştırılması zorunlu olan hallerde dahi bu hizmetler verilmemektedir. Olan yerlerde ise denetimler ve yaptırımlar yetersizdir.

Taslakta işyeri sağlık birimleri ve işyeri ortak

sağlık birimleri konusunda ayrıntılı bir düzenleme yer almadığı gibi, işyerinin bu hizmetleri kendi elemanları ile ya da dışarıdan alarak verebileceği hükümleri dışında da herhangi bir düzenleme yapılmamıştır. Oysa işyeri hekimi, iş güvenliği uzmanı, işyeri hemşiresinin işyerinde sürekli bulunması gerekmektedir.

Tasarıda işyeri sağlık ünitesi bileşenlerinin ve iş güvenliği konusunda görev üstlenecek kişilerin hak, yetki, sorumlulukları tanımlanmamıştır. 50’den az işçinin çalıştığı binlerce işyeri için Ortak Sağlık Birimleri (OSB) hiçbir biçimde dikkate alınmamıştır.

Açıktır ki sermaye iktidarı, kapitalizmin yapısal sorunu olan işsizlikten de faydalanarak milyonlarca işçi ve emekçiye ölüm koşullarında çalışma dayatmaktadır. Onlar için işçinin canı ve sağlığı en değersiz ve kolayca gözden çıkarılabilir olan şeydir. Sermaye devletin hazırladığı taslak bunun en dolaysız göstergesidir.

Meslek örgütleri ve sendikalar “yasanın kabul edilemez” olduğuna dair açıklamalar yapmakta, konuyla ilgili bir takım girişimlerde bulunmaktadırlar. Ancak bunun yeterli olamayacağı açıktır.

Tuzla tersanelerde yaşanan ölümler işçilerin öfkeli tepkisi sonucu kamuoyunun gündemine girmeyi başarmıştır. Keza kot taşlama sektöründe yaşanan ölümler de yine büyük firmaların taşeronluğunu yapan atölyelere çalışan işçilerin isyan etmesi sonucu gündeme gelebilmiştir. Demir-çelik sektöründe ise iş kazaları ve cinayetleri yoğun olarak yaşanmaktadır. Ancak buralarda yaşanan kazalar ve hastalıklar yeterince bilinmemekte, çok fazla gündemleştirilmemektedir, vb.

Tüm bunlar hem sözkonusu sektörlerde çalışan işçilerin, hem bu alandaki örgütlenmelerin, hem de meslek örgütleri ve sendikaların ortak mücadelesinin önemine işaret etmektedir. İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınması için ortak talepler etrafında örülen sistematik bir mücadeleye ihtiyaç vardır.

Sermayenin cinayet itirafı: “2003-2008 / 5394 ölüm”

İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasa Taslağı’na ilişkin geçtiğimiz günlerde ortak basın toplantısı düzenleyen KESK, TTB, DİSK ve TMMOB, tasarının insan odaklı olmadığını, işçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerinin “pazar” haline getirilmek istendiğini vurguladılar.

Kurumların yaptığı ortak açıklamanın ardından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik tasarı üzerine düşüncelerini dile getirdi. Çelik, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası’na dair yaptığı övgülerin benzerini bu taslak üzerinde de sürdürdü.

Çelik, 2007 yılı içinde gerçekleşen 80 bin “iş kazasında” 1043 işçinin yaşamını yitirdiğini söylerken kayıtdışı çalışmanın itirafını da yapmış oldu. Çelik’in geçmiş yıllarda ölümle sonuçlanan “iş kazaları”na ilişkin verdiği bilgiler ise oldukça çarpıcı. Buna göre; “2003 yılında 76 bin, 2004’de 83 bin, 2005’de 73 bin, 2006’da 79 bin, 2007’de 80 bin iş kazası meydana geldi. Bu kazalarda ise 2003 yılında 810, 2004’de 841, 2005’de 1071, 2006’da 1592, 2007’de 1043 işçi yaşamını yitirdi. 2003 yılında 440, 2004’de 384, 2005’de 519, 2006’da 74, 2007’de 1208 meslek hastalığı tespiti yapılırken, meslek hastalıkları sonucu 2003 yılında 1, 2004’de 2, 2005’de 24, 2006’da 9, 2007’de 1 işçi yaşamını yitirdi.”

Çelik, iş kazaları konusundaki tabloyu “vahim durum” olarak yorumlamakla yetindi.

Kot taşlama işinde ölümcül silikozis hastalığının pençesinde çalışan kot taşlama işçilerinin kayıtdışı çalıştığını da itiraf eden bakan, bu alandaki meslek hastalığıyla ilgili resmi kayıt olmadığını da belirtti.

Yeni hazırlanan yasa taslağı, sermaye sınıfının iş kazalarını ve meslek hastalıklarını önleme gibi bir niyeti olmadığını tüm açıklığı ile ortaya koyuyor.

Çukurova Üniversitesi'nde devlet terörü...

“Gözaltılar, soruşturmalar, baskılar bizi yıldırılmaz!”

15 Ekim 2008 | Adana

ÇÜ'de saldırıların başlaması üzerine, bu saldırıları püskürtme hedefiyle devrimci ve demokrat öğrencilerle birlikte ortak faaliyet örgütlenme kararı almıştık. Bu karar doğrultusunda geçtiğimiz hafta üniversitede afiş yapılmış ve yaşanan devlet terörü üzerine 8 öğrenci gözaltına alınmıştı.

13 Ekim günü, üniversiteye afiş asmanın yasaklanmasını protesto etmek ve bu saldırılara karşı 15 Ekim günü yapacağımız yürüyüşe çağrı yapmak amacıyla çalışma yürüttük. Öğle saatlerinde, “Afiş asmak yasakmış, peki afiş olmak!” vb. şiarların yerıldığı ve eylemin çağrısının yapıldığı dövizleri üzerlerimize asarak, R1-R2 alanında türküler ve marşlar söyledik. Yemekhanede ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdikten sonra öğrencilerin yoğun olarak bulunduğu Amfi kantinine doğru yürüyüşe geçtik, burada yapılan konuşmalarla eyleme çağrı yaptık.

15 Ekim günü, eylem öncesinde okulda bildiri dağıtımının ardından İhsan Yiğit Demirel ve Engin Sakın “bildiri dağıtıklarının tespit edilmesi” gerekçesiyle gözaltına alındılar.

Sabah saatlerinde gerçekleşen saldırının ardından, baskılara ve gözaltı tehdidine rağmen öğrenciler İHD yöneticilerinin de katılımıyla öğlen saatlerinde R1 derslikleri önünde toplanmaya başladılar. Burada halaylar çekip sloganlar atan ve oturma eylemi gerçekleştiren öğrenciler, basın metninin okunmaya başlamasıyla polislin saldırısına uğradılar. Öğrencilerin karşı koyması üzerine çıkan çatışmanın ardından 15 öğrenci gözaltına alındı.

Saldırıya karşı eylem!

Aynı gün saat 17.00'de saldırıları protesto eden bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Üniversite öğrencileri ve destek veren kurumların İnönü Parkı'nda toplanmasıyla başlayan eyleme gözaltına alındıktan sonra serbest bırakılan öğrenciler de katıldılar.

Son dönemde yaşanan saldırılara değinilen açıklamada, üniversitelerin bilimin üretildiği, düşüncelerin özgürce tartışılabildiği yerler olması gerekirken, okulların açılması ile birlikte devletin kolluk güçlerinin okulu karakol haline getirdiği, düşüncesini ifade eden öğrencilere saldırıp gözaltına aldığı ifade edildi.

Açıklamada son olarak şunlar söylendi: “Üniversitelerimizi düşünmeyen, sorgulamayan beyinlerin yetiştirdiği alanlar haline getirmeye çalışan, üniversitelerimizi kışla zihniyetiyle yönetmeye çalışanların saldırıları ne ilk ne de son olacak. Bunu biliyoruz. Bizler üniversitelerimize, geleceğimize, haklı ve meşru istemlerimize sahip çıktığımız sürece saldırılara maruz kalacağız. Ama şunu açıkça ilan ediyoruz. Bundan önce olduğu gibi bundan sonra da haklarımızı, mücadelemize ve üniversitemize sahip çıkmaya devam edeceğiz. Baskılar, gözaltılar ve tutuklamalar bizleri yıldıramayacak.”

Yaklaşık 70 kişinin katıldığı eylemde, “YÖK-polis-medya, bu abluka dağıtılacak!”, “Üniversiteler bizindir, bizimle özgürleşecek!”, “Gözaltılar, soruşturmalar, baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları atıldı.

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

ODTÜ'de tribünden ve yüreklerden silinemeyen DEVRİM!

ODTÜ'de stadyumun adının bugün hala “Devrim Stadi” olarak anılmasına neden olan “DEVİRİM” yazısı, 40 yıl önce 6 devrimci öğrenci tarafından tribünlere yazılmıştı. Alpaslan Özdoğan, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Taylan Özgür, Mete Ertekin ve Mustafa Yalçın tarafından yazılan yazı bugün hala durmaktadır. Tribündeki yazı silikleşse de, iki darbe görmesine, rektörlük ile faşist örgütlenmeler tarafından silinmeye çalışılmasına rağmen, her defasında ayakta kalmayı başarmıştır. Sadece tribünlerdeki yazı değil, devrime olan inanç ve mücadele ruhu da bugünlere taşınmıştır. ODTÜ öğrencisini her önünden geçişinde kendine bağlayan yazı, her yıl mumlarla binlerce öğrenci tarafından tekrar yazılmaktadır.

Son iki senedir yazıya yönelik saldırılar sıklaştı. İki defa “R” harfi karalanmaya çalışıldı. Yazı öğrenciler tarafından temizlense de orijinali gibi olmamıştı. 10 Ekim günü, 40. yılında yazıyı yeniden yazmak için biraraya gelen bine yakın öğrenci, hazırlık binasının önünden başlatılan yürüyüşle stada doğru yöneldi. ODTÜ, devrim ve sosyalizm sloganları ile cınladı. Söylenen marşlar ile ODTÜ'nün devrimci ruhu yeniden canlandırıldı.

“Yaşasın devrim ve sosyalizm!” ve “Neo-liberalizme ve gericiliğe karşı ODTÜ öğrencileri” pankartlarının arkasında yürüyen kitle, DEVRİM'e sahip çıkmak için biraraya gelmişti. Bölümlerin arasından geçilerek Rektörlüğün önündeki 9 Direk Anıtı'nın önüne gelindi.

Burada 2 Aralık 1977'de ODTÜ'ye atanan faşist rektör Hasan Tan'a karşı yürütülen 9 aylık boykottan sonra rektörlük önünde bir eylem gerçekleştirilmiş. Bu eylemde faşist rektörün okula işçi olarak aldığı kontr-gerilla kamplarında eğitilen ülkücü işçiler öğrencilere ateş açmış ve kitlenin üzerine el bombası atılmış. Bir devrimci öğrenci yaşamının yitirmiş. Bu katliamdan sonra olayın olduğu yere 9 aylık boykotu temsilen 9 direk dikilmiş.

Bu anıtın önünde yapılan saygı duruşunun ve yapılan konuşmanın ardından yurtlar bölgesine ve ardından stada doğru yürüyüş devam etti.

İnşaat, Mimarlık ve Kimya bölümlerinden öğrencilerin çabası ile yazının ana hatları belirlendi. Yazının yazılmasına emek harcamak isteyen yüzlerce öğrenci yazıyı tekrar yazdı.

Sloganlar, halaylar ve marşlar eşliğinde yazı yazıldıktan sonra, öğrenciler Kızılırmak, Ezginin Günlüğü ve Yaşar Kurt'un katılacağı ve ODTÜ'nün devrimci tarihinin anlatılacağı sinevizyonun gösterileceği şenliğe gittiler.

Çeşitli üniversitelerden 5 bine yakın öğrencinin katıldığı şenlik daha çok konser havasında geçti. Alkol tüketiminin yaygın olduğu konserde, her ne kadar sloganlar ve konuşmalar politik olsa da, kendi içinde çelişen bir tablo söz konusuydu.

Konsere Ankara Üniversitesi'nde işten atılan, ücretleri ödenmeyen ve iş bırakmış olan TADAL işçileri de geldiler. Coşkulu bir şekilde işçileri sahiplenilen sloganlar atıldı.

Ekim Gençliği olarak masa açarak onlarca gazete ve dergi satışı gerçekleştirdik.

Gerçekleştirilen eylemle ODTÜ öğrencileri, DEVRİM yazısına, devrim ve sosyalizm mücadelesine sahip çıktıklarını bir kez daha gösterdiler.

ODTÜ Ekim Gençliği

Ege'de “halkların kardeşliği” yürüyüşüne hazırlık...

Ege Üniversitesi'nde geçtiğimiz hafta ülkücü faşistler tarafından, toplumda yaratılan şoven dalgaya yaslanarak, ölen askerlerle ilgili bir yürüyüş gerçekleştirilmişti. Faşistler fakülteleri dolaşmış, ancak geçen senelerde ulaştıkları yüzlere ulaşmadan dağılmışlardı.

Ege Üniversitesi'nde faaliyet yürüten devrimci ve demokrat öğrenciler, faşistlerin yürüyüşünü teşhir etmek ve halkların kardeşliği şiarını yükseltmek amacıyla 16 Ekim günü “halkların kardeşliği” yürüyüşü gerçekleştirecekler.

Yürüyüş hazırlığı kapsamında 13 ve 14 Ekim günleri “Ege Üniversitesi öğrencileri” imzalı bildiri dağıtımı ve afişleme gerçekleşti. “Üniversiteli arkadaş kampüsünde olanların farkında mısın?” başlığını taşıyan bildiride, geçen yıllardan bugüne okulumuzda faşistlerin örgütlenme çabaları ve başvurdukları yöntemler teşhir edildi, dün olduğu gibi bugün de devrimci ve demokrat öğrencilerin bunların karşısında olacağı vurgulandı.

EÜ Ekim Gençliği

İşçi ve emekçi hareketinden...

Zeytinoğlu'nda direniş kazandı!

Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Zeytinoğlu Holding'e bağlı iki taşeron firma olan Entil A.Ş. ve Hapalki A.Ş.'nin işçileri "ekonomik kriz" bahanesiyle işten atılmaları üzerine fabrika önünde direnişe geçtiler. Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü olan taşeron firmalar, toplu sözleşme hakkından yararlanmamaları için Entil'den 22 ve Hapalki'den 72 işçinin işine son vermişti.

14 Ekim günü, kadrolu 200 işçinin üretime devam ettiği Entil A.Ş. önünde bekleyen işçilere bir ziyaret gerçekleştirdik. Yaptığımız sohbette işçiler, tek bir işçi arkadaşlarının dışarıda kaldığı durumda dahi direnişin daha da güçlenerek devam edeceğini vurguladılar. Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Süsler Fabrikası'ndan yaklaşık 500 işçinin direnişi ziyareti ile fabrikada üretime devam eden arkadaşlarının dayanışma ve desteğinin öneminden bahsettiler.

Direnişçi işçiler aynı gün yapılan görüşmeler sonucunda işe geri döndüler. Sendika ve işveren arasında yapılan görüşmelerde, Entil ve Hapalki'de çalışan 90 işçinin sendikal haklarının tanınması konusunda anlaşma sağlandı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Çapa işçisi kararlı!

Çapa Tıp Fakültesi'nde tüm olumsuz koşullara rağmen direnişlerini sürdüren temizlik işçileri, geçtiğimiz günlerde temizlik işçilerine iş bırakma çağrısı yaptılar. Rektörlüğün baskıları ve sendikanın direnişi sahiplenmemesi nedeniyle direnişi yeterince güçlendiremeyen işçiler, çağrılarına yanıt alamadılar da, direnişlerini sürdüreceklerini haykırdılar.

Çapa Tıp Fakültesi içinde yürüyen direnişçi işçiler ve destek veren kurumlar, Mono Blok önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler. KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Tabip Odası, SES Aksaray Şubesi, Genel-İş Sendikası, Belediye-İş 2 No'lu Şube üyeleri, Yurtsever Cepheli Öğrenciler, BDSP ve EKD'nin destek verdiği yürüyüş boyunca, "Taşeron işçisi köle değildir!", "Atılan işçiler geri alınsın!", "Direne

direne kazanacağız!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" vb. sloganlar atıldı.

Açıklamalarda, işten atılan temizlik işçilerinin işe alınması istendi. Yürürlüğe giren SSGSS protesto edildi. İstanbul Üniversitesi'nin tüm birimlerinde çalışan emekçilere direnişe destek çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Contitech'de işten atma saldırısı

Almanya kökenli uluslararası bir lastik tekeli olan Continental'in Bursa'da bulunan fabrikasında öncül işçiler 8 Ekim günü işten atıldılar. Petrol-İş Sendikası'nın sendikal örgütlenme çalışması yürüttüğü fabrikada 250 işçi çalışıyor.

Nilüfer Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan fabrikanın işten atmalara karşı gerekçesi ise dünya çapında yaşanan ekonomik kriz oldu. Ancak İSO araştırmasına göre, Continental'in dünya genelinde büyüyen pazar payı, şirketin işten atma gerekçesini yalanlıyor. Petrol-İş Sendikası ise işten atmalara karşı yaptığı yazılı açıklamayla olayın peşini bırakmayacağını söyledi.

Makine mühendisleri direnişçi işçilerle

Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Ücretli ve İşsiz Mühendisler Komisyonu 11 Ekim günü direnen işçileri ziyaret etti.

Gebze'de 118 gündür grevde olan E-Kart işçilerini ziyaret eden mühendisler adına yapılan konuşmada, mavi yaka-beyaz yaka ayrımının aşılması gerektiği, mühendislerin de işçi sınıfının yanında olduğu ifade edildi.

"Yaşasın sınıf dayanışması!", "E-Kart işçisi yalnız değildir!" sloganlarının atıldığı ziyaret sonrasında makine mühendisleri "Direnişteki işçi kardeşinle 5 yıl'ni paylaş" kampanyası çerçevesinde topladıkları yardımları grevci E-Kart işçilerine teslim ettiler.

Komisyon E-Kart grevinin ardından Dearsan Tersanesi'nde direnişte olan Limter-İş yöneticisi Levent Akhan'ı ziyaret etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TTB, DİSK, KESK ve TMMOB'dan ortak açıklama...

TTB, DİSK, KESK ve TMMOB Başkanları, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Yasa tasarısına ilişkin İstanbul Tabip Odası'nda 9 Ekim günü bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıya TTB Genel Başkanı Prof. Dr. Gençay Gürsoy, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, KESK Genel Başkanı Sami Evren ve DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi katıldı.

Basın açıklamasını bileşenler adına okuyan Gençay Gürsoy, Çalışma Bakanlığı tarafından 2005 yılında ülkedeki bütün çalışanları kapsayacak iş kazaları ve meslek hastalıkları ile işe bağlı hastalıkları ortadan kaldırma amaçlı bir İş Sağlığı ve Güvenliği Yasa Taslağı çalışması başlatıldığını, ancak bu çalışmalar ve verdikleri görüşler yok sayılarak "istihdamı teşvik" adı altında bir "torba yasa"nın yasalaştırıldığını belirtti. Onay vermedikleri bu son taslağın, "sağlıkta dönüşüm" programının dokusuna uygun bir şekilde işçi sağlığı ve iş güvenliği hizmetlerini bir "pazar" haline getirmek, işçilerin mesleki sağlık ve güvenliğini sağlık pazarının insafına terk etmek dışında bir özellik taşımadığını vurguladı. Bu durumun başta ağır ve tehlikeli işler olmak üzere tüm çalışma yaşamını olumsuz etkileyeceğini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EMF, Birleşik Metal-İş ve Limter-İş'ten ortak açıklama...

Avrupa Metal İşçileri Federasyonu (EMF), her yıl başka bir ülkede düzenlediği toplantısını bu yıl İstanbul'da gerçekleştirdi. 9 Ekim günü Limter-İş ve Birleşik Metal İş Sendikası'yla ortak bir basın toplantısı yapıldı.

Toplantının ilk konuşmasını EMF'den Peter Scherrer yaptı. Türkiye tersanelerinde çalışan işçilerin çalışma koşullarını ve Avrupa gemi inşa sektöründe güvencesiz çalışmanın artışı tartışmak için toplandıklarını belirtti. Bu toplantıları dünya çapında güvencesiz çalışmaya karşı başlatılan kampanyayla birlikte yürüttüklerini söyledi.

Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinç ise taşeronlaştırmanın, kuralsızlığın nelere mal olduğu üzerinde durdu. Dinç'in konuşmasının ardından Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreteri Selçuk Göktaş da konuşma yaparak, kriz söylemleriyle işçilerin üstüne gelindiğini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kartal'da Dünya Öğretmenler Günü kutlandı!

Eğitim-Sen 5 No'lu şube, 10 Ekim günü, 5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nü kutladı. Düzenlenen etkinlikte yapılan konuşmada, öğretmenlerin ve diğer çalışan emekçilerin her geçen gün ekonomik ve sosyal hak gasplarına uğradığı, bu durumdan çıkmanın tek yolunun örgütlü mücadeleden geçtiği vurgulandı. Kürt halkı üzerinde yoğunlaşan şoven politika ve uygulanan terör eleştirildi.

Gecede Kardeş Türküler, Ali Asker ve öğretmenlerin oluşturduğu grubun müzik dinletisi yer aldı. Mücadele alanlarında buluşma çağrısı ile gece sona erdi. Geceye binin üzerinde eğitim emekçisi ve dostları katıldı. Sendikanın gerçekleştirdiği son yılların en coşkulu etkinliklerinden biriydi. Sosyalist Kamu Emekçileri olarak gecede Kamu Emekçileri Bülteni dağıtımı gerçekleştirdik.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Bursa Eğitim-Sen'den imza kampanyası

Eğitim-Sen Bursa Şubesi parasız, laik, bilimsel, demokratik ve kamusal bir eğitim için imza kampanyası başlattı. Çalışma çerçevesinde 11 Ekim günü Ünlü Cadde girişinde bir imza standı açıldı. "Eğitim hakkımıza sahip çıkalım!" başlıklı bildiriler dağıtıldı.

Konuşmaların ardından Eğitim-Sen Bursa Şube Başkanı stand önünde bir basın açıklaması yaptı. Bu yıl da eğitimin temel sorunlarının çözülmesi, niteliğinin artması, eğitim emekçisinin yaşam düzeyinin yükselmesi noktasında yaşanan sorunların devam ettiği belirtildi.

Eğitim-Sen Bursa Şubesi pankartının asılı olduğu standda "Parasız, laik, bilimsel eğitim istiyoruz!" ve "Okullarda para toplanmasına hayır!" dövizleri asıldı. Açıklama sırasında "Eğitim haktır satılamaz!" ve "Parasız eğitim parasız sağlık!" sloganları sıklıkla atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Kestel Eğitim-Sen'den kampanya

Bursa'ya bağlı Kestel'de, Eğitim-Sen Kestel Temsilciliği, eğitim ve öğretimin eşit ve parasız olması ve daha nitelikli şartlarda gerçekleştirilebilmesi için, bütçeden eğitime yeterli düzeyde kaynak ve okullara yetecek kadar ödenek ayrılması istemiyle bir çalışma yürütüyor. Kestel Belediyesi önünde imza standı açan Eğitim-Sen'liler, okullara devlet tarafından kaynak ayrılmadığını, tüm yükün velilerin üzerine yıkıldığını, toplanan bu paralara karşı çıkılması gerektiğini anlatan bildiriler dağıtıyorlar.

SES, "Eşitlik, adalet istiyoruz!"

SES Aksaray Şubesi, İstanbul üniversitelerinde yaşanan sorunlarla ilgili İstanbul Üniversitesi Çapa

Tıp Fakültesi Hastanesi bahçesinde yürüyüş yaptı, rektörlük önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylemde, "Dönerler artırılсын, adil dağıtılsın! / SES Aksaray Şubesi" pankartı ve "Hakkaniyet ve kanun önünde eşitlik istiyoruz!", "Eşitlik, adalet istiyoruz!" dövizleri açıldı.

Açıklamada, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nda, döner sermayenin üst sınırı farklı oranlarda belirlenmişken, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Enstitüsü, bağlı Enstitülerle uygulama ve araştırma merkezlerinde, öğretim üyelerine döner sermaye oranı üst sınırdan ödenirken, diğer çalışanlara üst sınırın çok altında ödendiği belirtildi. Öğretim üyelerine olduğu gibi diğer çalışanlara da, yasada belirlenen üst sınır üzerinden döner sermaye dağıtılması talep edildi.

16 Ekim günü 12.00'de Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji önünde bir eylem yapacakları duyuruldu.

200 kişinin katıldığı eylem boyunca, "İnsanca yaşamak istiyoruz!", "Üreten biziz paylaşan da biz olacağız!", "Döner oranları artırılсын!", "Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız!" vb. sloganlar atıldı. Eyleme direnişteki Çapa işçileri de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

SES'ten döner sermaye protestosu

Eskişehir'de sağlık emekçileri 13 Ekim günü yaptıkları yürüyüş ve basın açıklamasıyla döner sermaye adaletsizliğini protesto ettiler. SES Eskişehir Şubesi ve Türk-Sağlık Sen Eskişehir

Şubesi'nin ortaklaşa

düzenlediği eylem Osmangazi Hastanesi önünde başladı. Tıp Fakültesi dekanlığına kadar alkış, ıslık ve sloganlarla yüründü. Yapılan konuşmalarda, döner sermayeden sağlık emekçilerine en üst oranda ek ödeme yapılması gerektiği, daha önce dekanlık ve rektörlükle görüşmelerin yapıldığı, ellerinde para olmadığının öne sürüldüğü, ama kendilerine gelince hesabın tutulmadığı vurgulandı. Ödemeler yapılmadığı koşullarda bir hafta sonra daha etkili eylemler gerçekleştirileceği söylendi. Burada bir skeç sergileyen sağlık emekçileri alkışlar eşliğinde dekanlık önünden ayrıldılar.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylemde sık sık "Direne direne kazanacağız!", "Sadaka değil hakkımız verilsin!", "Üretirken var öderken yok!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

"YPK kararını yırtacağız!"

Türk Haber-Sen 14 Ekim günü Topkapı'da bulunan Avrupa Yakası Posta İşleme Merkezi Müdürlüğü

11 Ekim 2008 / Bursa

önünde ek ödemelere ilgili açıklama gerçekleştirdi.

"Ekonomik soykırma hayır!"/ T. Haber-Sen İstanbul Şubesi pankartı ve dövizlerinin açıldığı eylemde basın açıklamasını Şube Başkanı Ahmet Kurt gerçekleştirdi. KİT'lerde çalışan sözleşmeli personelin hukuksuz bir şekilde haklarının gaspedildiğini, eşit işe eşit ücret uygulamasını başlattıklarını söyleyenlerin eşitsizlikleri daha da arttırdıklarını ifade etti.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "Çalışanlar, hak edenler, emeğinin ve alın terinin karşılığını almak isteyenler bu hakkı alana kadar mücadele edecektir ve YPK (Yüksek Planlama Kurulu) kararını şimdi yaptığımız gibi yırtıp atacaktır."

"Memuruz, haklıyız, kazanacağız!", "Adalet dediniz hakkımızı yediniz!" sloganlarının atıldığı eyleme 80 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BES: "Sürgünler bizi yıldırılmaz!"

KESK'e bağlı Büro Emekçileri Sendikası (BES) İzmir Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Zeynep Çetin'e Vergi Dairesi Başkanlığı tarafından verilen sürgün cezası ve karşı karşıya kaldığı baskılar BES üyeleri tarafından protesto edildi.

10 Ekim günü İzmir Vergi Dairesi Başkanlığı önünde başlayan eylemde "Sürgünler bizi yıldırılmaz! / BES İzmir Şubesi" pankartı açıldı. Basın açıklamasında, 14 Mart ve 1 Nisan'da SSGSS'ye karşı gerçekleştirilen iş bırakma eylemlerinin ardından BES üyelerine dönük baskıların arttığı, Zeynep Çetin hakkında bu eylemlerin ardından

soruşturma başlatıldığı ve ardından sürgün edildiği dile getirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Sürgüne karşı basın açıklaması

Eğitim-Sen Adana Şubesi, Seyhan Anaokulu Müdürü Yasemin Yalçındağ Aslan'ın haksız yere sürgün edilmesini 12 Ekim'de gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla protesto etti.

Seyhan Anaokulu önünde yapılan basın açıklamasında, Eğitim-Sen ve Eğitim-Sen üyelerinin her yönden kuşatılmaya ve sindirilmeye

çalışıldığı, ancak bu baskılara karşı susmayacakları dile getirildi. Aslan hakkında verilen sürgün kararının geri çekilmesi istendi.

Kızıl Bayrak / Adana

15 Ekim 2008 / BTS

Ankara’da miting hazırlığı!

Ankara’da KESK Ankara Şubeler Platformu’nun çağrısıyla 18 Ekim’de bir miting gerçekleştirilecek. “Yolsuzluğa, yoksulluğa, zamlara, hak gasplarına son vermek için AKP’yi durduralım!” genel şiarıyla gerçekleştirilecek olan mitingin Tertip Komitesi’nde KESK Ankara Şubeler Platformu ve TMMOB Ankara İKK bulunuyor.

Yoksulluk ve hak gasplarının baş mimarlarından olan CHP, DSP ve SHP’nin de katıldığı mitingin diğer katılımcıları ise DİSK Ankara Bölge Temsilciliği, Türk-İş Ankara Şubeler Platformu, Ankara Tabip Odası, Ankara Halkevleri, Devrimci ‘78’liler Federasyonu, ‘78’liler Birlik ve Dayanışma Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ankara Şubeleri, DTP Ankara İl Başkanlığı, EMEP Ankara İl Örgütü, ÖDP Ankara İl Örgütü, SDP Ankara İl Örgütü, TKP Ankara İl Örgütü.

Kızıl Bayrak / Ankara

Yurttaş anısına panel!

İSKİ’nin “Melen Çayı’nın İstanbul’a Getirilmesi Boğaz Geçiş Projesi” kapsamında kurduğu Sarayburnu şantiyesinde çalışan Harita Mühendisi Gülseren Yurttaş, 27 Eylül ‘07’de iş cinayetine kurban gitmişti. Geçtiğimiz yıl Yurttaş için anma etkinliği düzenleyen TMMOB İstanbul İKK, bu yılki anmayı “İş güvenliği ve İşçi Sağlığı Paneli”ne dönüştürdü.

HKMO İstanbul Şubesi yürütücülüğünde gerçekleştirilecek olan ve iki oturumdan oluşan panelin ilk bölümünde, “Ceza ve kamu davaları sürecinde gelinen nokta”, “Dünyada ve ülkemizde iş sağlığı ve işçi güvenliği konusunun yasal altyapısı” ve “Yapı sektöründe iş kazaları” başlıkları tartışılacak. İkinci oturumda ise Tuzla tersaneler havzası konuşulacak. Etkinlik, 18 Ekim ‘08 Cumartesi günü saat 13.00-17.30 arasında Şişli Belediyesi Konferans Salonu’nda gerçekleştirilecek.

Eskişehir’de BTS’den basın açıklaması

15 Ekim günü Eskişehir tren garında bir araya gelen KESK’e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası’na (BTS) üye demiryolu çalışanları, ek ödemelerin yapılmamasıyla ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklaması öncesinde konuşan KESK Örgütlenme Sekreteri Akman Şimşek, sürecin tüm Türkiye’de kitlesel eylemlerle karşılanacağını vurguladı. Ardından basın açıklamasını okuyan Rıdvan Bozan “Başta başbakan olmak üzere AKP hükümetini eşit işe eşit ücret hakkında 70 milyonun karşısına çıkıp vermiş oldukları söze sahip çıkmaya ve tutarlı olmaya davet ediyoruz.” dedi. Tüm demiryolcuları bu haksızlığa karşı demokratik tepkilerini göstermeye çağırdı.

Yaklaşık 20 kişinin katıldığı açıklama maaş bordrolarının yakılmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

14 Ekim 2008 / Eskişehir

Zafer direnen Tadal işçisinin oldu!

Tadal işçilerinin Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde başlattıkları yemek boykotu daha sonra diğer fakültelere de yayılmıştı.

Tadal işçileri 13 Ekim günü Ankara Üniversitesi mediko önünde bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada, Ankara Üniversitesi rektörlüğünün 10 Ekim günü kendisiyle görüşmeye giden işçilere sergilediği tutum eleştirildi. 100 kişinin katıldığı açıklamada, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Tadal işçisi direnişin simgesi!” sloganları atıldı. Buradan toplu bir şekilde yürüyüş ve sloganlarla Cebeci Kampüsü’ne geçildi ve bir toplantı gerçekleştirildi.

Cebeci Kampüsü’nde coşkulu toplantı

10 Ekim günü işçiler ve bir avukattan oluşan heyet talepleri görüşmek üzere Ankara Üniversitesi Rektörlüğü’ne gitmişti. Rektörlüğün yalnızca kendi belirlediği iki işçiyle görüşeceği iletilmiş, bu dayatmayı reddeden işçiler görüşme yapmadan geri dönmüştü.

İşçilerin kararlı duruşu karşısında rektör geri adım atarak, işçilerin belirlediği heyeti kabul edeceğini söyledi. Bunun üzerine 13 Ekim günü bir heyet daha rektörle görüşmeye gitti. İşçiler taleplerinden en ufak taviz vermeyerek, taleplerin hepsi kabul edilmediği takdirde boykotu daha da güçlü sürdüreceklerini belirttiler. Bu tutum karşısında rektörlük geri adım atarak, tüm talepleri kabul edeceklerini ve imzalanacak sözleşmeye ekleyeceklerini duyurdu.

Aynı saatlerde Cebeci Kampüsü’nde de işçiler, öğrenciler ve Oleyis’in katılımıyla bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıya Oleyis Kocaeli temsilcisi de katılarak bir konuşma yaptı. Bu süreçten sonra işçilerin hızla sendikalaşma çalışmalarına başlaması gerektiğini, Oleyis’in bu konuda elinden geleni yapacağını söyledi. Sendikanın tek başına her şeyi çözecek bir sihirli değnek olmadığını, sendikayı varedcek olanın işçilerin mücadelesi olduğunu vurguladı.

Rektörlüğe görüşmeye giden heyetin gelmesiyle toplantı coşkulu bir atmosfere büründü. İşçiler toplantıya “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganıyla girdiler. Salondakilerin de slogana katılmasıyla coşku daha da arttı. İşçiler uzun süre ayakta alkışlandı. Toplantının devamında, sürece destek vermek için gelen SES temsilcisi ile Nakliyat-İş temsilcisi söz alarak Tadal işçilerinin yanında olduklarını ifade ettiler.

Zafer direnen Tadal işçilerinin!

Toplantının bitiminde Tadal işçileri ile Tadal yemek şirketi ve Ankara Üniversitesi Rektörlüğü arasında bir görüşme gerçekleşti. Yaklaşık üç saat süren görüşmede, Rektörlük ve Tadal Yemek Şirketi, işçilerin bütün taleplerini kabul ettiklerini ve bu taleplerin hazırlanacak şartnameye ekleneceğini söylediler. Toplantı sürerken, işçiler ve öğrenciler sonucu birlikte beklediler. Görüşmeye giden heyetin gelip tüm taleplerin kabul edildiğini açıklaması işçiler ve öğrenciler arasında büyük bir coşku yarattı. Boykotun sonlandırılmasına karar verildi.

Bu direnişin anlamlı bir sonucu da işçilerin sendikalaşmaları konusunda somut adımlar atılmış olmasıydı. Boykot sürecine katılan tüm işçiler Oleyis’e üyelik başvurusu yapacaklar ve yeterli sayıya ulaşıncaya kadar çabalarını sürdürecekler.

Tüm fakültelerde boykotun kazanımla sonuçlandığını anlatan bildiriler dağıtılacak. Daha önceki görüşmelerde bir şenlik yapma kararı alınmıştı. Ankara Üniversitesi Meclisi bir toplantı daha yaparak şenliği örgütleme çalışmalarına başlayacak.

Kızıl Bayrak / Ankara

Tadal işçilerinin Ankara Üniversitesi Rektörlüğü ve Tadal Yemek Şirketi’ne kabul ettirdiği talepler:

- * Taşeron TADAL’ın işten çıkardığı işçilerin tamamının yeniden işe alınmasını ve işsiz kaldıkları süredeki kayıplarının telafi edilmesini istiyoruz.
- * İşçilerin sürgün edilmesine son verilmesini istiyoruz.
- * İşçilere haftalık 45 saatlik çalışmanın dışında yaptıkları fazla mesailerin ücretlerinin verilmesini istiyoruz. Zorla fazla mesai yaptırma uygulamasına son verilmesini istiyoruz.
- * İşçilere yönelik, küçümseyici ve onur kırıcı davranışlara son verilmesini istiyoruz.
- * Bu yıl yapılacak yemek ihâlesinin şartnâmesinde, işçilerin iş güvencelerinin ve insanca yaşayabilecekleri ücret almalarının açıkça düzenlenmesini istiyoruz.
- * Kaliteli, sağlıklı ve doyurucu yemek istiyoruz.

13 Ekim 2008 / Cebeci

Metal sözleşmelerinde uyuşmazlık!

MESS'ten düşük ücret ve esneklik dayatması

Ağustos ayından buyana Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile işçi sendikaları arasında süren toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık zaptı tutuldu.

8 Ekim günü gerçekleşen toplantıda hain Türk Metal Sendikası MESS'in ücret teklifini gerekçe göstererek uyuşmazlık zaptını tutarken, Birleşik Metal İşçileri Sendikası ise ücret, sosyal haklar gibi maddelerin yanı sıra MESS'in esnek üretim maddelerini sözleşmeye sokmak istemesi üzerine uyuşmazlık zaptını tutarak toplu sözleşme masasından ayrıldı. Sınırlı sayıda işyerinde örgütlü olan Çelik-İş Sendikası'nın ise 17 Ekim'de gerçekleştireceği toplantıda uyuşmazlık zaptını tutması bekleniyor.

Sözleşme sürecinin ilk toplantılarında, son yıllarda sektörde yaşanan gelişim nedeniyle memnuniyetini dile getiren ve işçilere de teşekkür eden MESS, yeni dönemde hedefinin esnek üretimin sözleşmeye girmesi olduğunu açık açık ifade ediyordu. Böylesine bir saldırıyı hayata geçirmek için ise ağır yaşam koşulları altında bunalan işçileri bir nebze de olsa rahatlatacak bir ücret zammı işçiler ve sendikalar arasında yaygın bir beklenti idi. İşbirlikçi Türk Metal Sendikası da bu beklentiye yaslanarak MESS patronlarının talepleri doğrultusunda esnek üretime daha görüşmelere başlamadan kendi taslağında yer vermişti. Zira Türk Metal çetesini asıl sıkıştıran konu geçtiğimiz dönemde de belli işyerlerinde farklı zamlar istemesine sebep olan düşük ücretli işçiler sorunu ve bu işçilerin beklentileri idi.

Birleşik Metal-İş ise tabanında esnek üretim konusunda bir bilinç açıklığı olmamasına ve yeterince örgütlü bir hazırlığı da bulunmamasına rağmen, esnek üretime geçit vermeyeceğini tüm süreç boyunca dile getirdi.

Bu tutumu bilen MESS, esnek üretime ilişkin maddeleri kendi teklifini sunmayı erteleyerek, gerilimi ücret vb. maddeler ile birlikte son süreçte yükseltmeyi tercih etti. Nitekim, 10 Ekim tarihli son toplantıda verdiği teklifte, denkleştirme süresinin 4 aya çıkarılması, telafi çalışması gibi esneklik maddelerini ücret ve sosyal haklar teklifleri ile aynı anda sundu.

MESS'in yeni kozu kriz

MESS'in ücret ve sosyal haklara ilişkin teklifleri ise adeta metal işçileri ile alay etmek anlamına geliyor. Sosyal haklarda yıllık resmi enflasyon olan %11.77'nin altında zam öneren MESS, Birleşik Metal İşçileri Sendikası ile yaptığı görüşmelerde ayrıca hafta için fazla çalışma ücretinin yüzde 100'den yüzde 75'e düşürülmesini, ihbar ve kıdem tazminat süreleri yasanın üzerinde uygulanan işyerlerinde yeni işe giren işçiler için sürelerin yasa sınırına çekilmesini, ikramiye gün sayısının düşürülmesini istedi.

Düşük ücretli işçilere yapılacak iyileştirmelerle birlikte yüzde 20 ile yüzde 50 arasında zam isteyen Birleşik Metal'e MESS'in zam teklifi ise yüzde 4.15 oldu.

İşçilerle dalga geçmekten başka bir anlama gelmeyen bu teklifin gerekçesi ise, bir süre önce Amerika'da baş gösterip dünyaya yayılan ekonomik krizdi. Özellikle otomotiv sektöründe Avrupa'nın belli başlı tekellerinin işçi çıkarmaya başlaması toplu sözleşme döneminde MESS'in imdadına yetiştii.

Basının karşısına çıkıp “Biz güçlü bir ülkeyiz. Reel sanayinin gücünü ihmal etmeden, bir araya gelerek çok şey yapabiliriz” diyen MESS, işçilerin karşısına çıktığında ise kriz edebiyatına sarılarak esnek üretimin yanı sıra düşük ücret dayatması pervasızlığını gösterebildi. Bu dayatmayı daha etkili kılabilmek için de, bayram öncesi ve sonrasında Renault, Tofaş, Ford, Packard bir dizi önemli fabrikada esneklik uygulamaları, ücretsiz izinler ve toplu işçi çıkarmalar yaşandı.

MESS'in taşeronu Türk Metal çetesi de bu durumu kendince değerlendirmeye çalışarak fabrikalarda kriz nutukları atmaya, işçilere “işinizi koruduğunuza dua edin!” demeye devam ediyor. Muhtemelen bu yaşananlar 2001 yılında iş yasasında olmayan esnekliği sözleşmeye sokmakla övünen Türk Metal çetesinin düşük ücret dayatmasına da onay vermesinin en temel zeminini oluşturacak. Türk Metal'de örgütlü işyerlerindeki işçiler kendi dinamikleri ile sokaklara çıkmadıkları koşullarda, bu çetenin ufak rüşvetlerle sözleşmeyi imzalayacağını bugünden söylemek mümkün.

Türk Metal çatırdıyor!

Her ne kadar hesabını beylik söylemlerle ajitasyon çektikten sonra sözleşmeyi imzalamak olarak yapsa da, Mustafa Özbek ve Türk Metal için bu iş bu sefer çok daha zor olacak. Halen tabandan doğru güçlü bir dinamik ortaya çıkmasa da, fabrikalardaki işçilerde büyük bir öfke birikimi söz konusu. Yanı sıra, geçtiğimiz günlerde görevden alınan Manisa Şube Başkanı'nın Türk Metal'in gerçek kimliğini ortaya seren açıklamaları devam ediyor.

Kendisi de Mustafa Özbek kadar hain bir işçi satıcısı olan Manisa Şube Başkanı Mehmet Ali Özaltın görevden alındıktan sonra, bugüne kadar beraber gerçekleştirdikleri pislikleri ortaya sermeye başladı. Özaltın, Ergenekon ile ilişkileri ile gündemde olan Mustafa Özbek'in sendikanın maddi olanaklarını bu çetenin ihtiyaçları için kullandığını söylüyor. Özbek'e ilişkin iddialar ilk defa uzun bir dönem yanında tuttuğu bir uşağı tarafından ortaya seriliyor.

Tüm bu yaşananlar Türk Metal içindeki iç dalaşından başka bir anlam taşımasa da, bundan

sonraki süreçte Mustafa Özbek'in ipleri elinde tutmasının ve işçileri sindirmesinin çok daha zor olacağı bir süreçte girildiğini gösteriyor. Böylesi bir süreçte Türk Metal üyesi işçiler harekete geçebildiği koşullarda, bugüne kadar içinde tutuldukları cenderenin kırılması da kolaylaşacaktır.

Birleşik Metal eylemlere hazırlanıyor!

Ücret, sosyal haklar ve esneklik dayatmaları ile uyuşmazlığa giden Birleşik Metal İşçileri Sendikası ise önümüzdeki günlerde konuyla ilgili eylemler gerçekleştirmeye hazırlanıyor.

Birleşik Metal-İş tarafından yapılan açıklamada, metal işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarını daha da ağırlaştırmayı hedefleyen bu tekliflerin kabul edilemez olduğu vurgulanarak şunlar söylendi:

“2007 kârlarıyla işçilerin 6 yıllık ücretlerini ödeyebilecek kadar birikime sahip olanlar; Hazine'den işçi başına aldıkları 73,00 YTL ile ücret maliyetleri düşenler; yeni işe giren her bir işçiye 125,00 YTL daha ucuza çalıştıranlar; kısaca, metal işçilerinin taleplerini karşılayacak kaynağa fazlasıyla sahip olanlar; kriz bahanesiyle bildik oyunlarını oynamaya, metal işçilerini sindirme politikalarını uygulamaya çalışıyorlar.”

Birleşik Metal İş, tüm metal işçilerini bir kez daha kendi talepleri etrafında ortak mücadeleye çağırdı.

Türk-İş hainlerinin korkusu!

Türk-İş'e bağlı sendikalardaki (Türk-Metal, Yol-İş) yolsuzluk haberleri, burjuva basının da sıkça işlemesiyle gündeme taşındı. Yıllarda işçi aidatları üzerinden saltanat süren sendikal ihanet çetesinin iç iktidar kapışmaları yolsuzluk olaylarını açığa çıkardı. Türk Metal çetesinin başkanı Mustafa Özbek'in sahip olduğu servet, Yol-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu'nun sendika kasasından yaptığı harcamalar ve çeşitli yerlere yapılan kaynak aktarımları günlerce konuşuldu.

Türk-İş'e bağlı sendikalar içinde yayılan yolsuzluk olaylarının ardından Türk-İş'i kurtaracak “temiz bir el” gerekiyordu. Bu “el” patronlara verdiği “minik” hediyelerle, işveren ve hükümet yetkilileri ile çektiği mutluluk pozlarıyla tanınan Türk-İş Genel Mali Sekreteri ve Demiryol-İş Sendikası Genel Başkanı Ergün Atalay'dan başkası değildi.

Atalay, *Tercüman* gazetesinin 27 Eylül 2008 tarihli sayısında çıkan röportajında, “Üç tane yanlış yapanın suçu herkese mal edilmemeli” dedi. Yılların sendika ağası Atalay'ı basında çıkan yolsuzluk haberleri o kadar yıpratmış, çıkan haberler “namusuyla sendikacılık yapanlara” o kadar zarar vermişti ki, Atalay'ın görevi de “hukuksuzluğa son vermek”ti. “Bu tür haberler, işini namusuyla yapan, temsil ettiği kitlenin hak ve hukukunu namusuyla savunan sendikacılar üzerinde yıpratıcı bir etki yaratıyor” diyerek “elleri temiz biri” olarak sözünü yüksek perdeden söyledi.

Yıllardır Türk-İş yönetiminde servetlerine servet katan Türk-İş hainleri yolsuzluk haberlerinin dışarıya yansımalarından rahatsız ve tedirginler. Atalay, Türk-İş çatısı altındaki işçilerin konfederasyona duyabileceği güvensizliğin önünü kesme çabasında.

Metal Grup Toplu İş Sözleşmeleri'nde uyuşmazlık zaptı tutuldu...

Son söz grev meydana

Ağustos ayından itibaren Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) ile işçi sendikaları arasında süren toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık zaptı tutuldu. Böylece sürecin en kritik aşamalarından birine girilmiş oldu.

Önce 8 Ekim günü gerçekleşen toplantıda Türk Metal çetesi MESS'in ücret teklifini gerekçe göstererek uyuşmazlık zaptını tuttu. Birleşik Metal İşçileri Sendikası ise 10 Ekim tarihinde gerçekleştirdiği görüşmenin ardından yaptığı açıklama ile ücret ve sosyal haklar gibi maddelerin yanısıra MESS'in esnek üretim maddelerini sözleşmeye sokmak istemesi üzerine uyuşmazlık zaptı tutarak toplu sözleşme masasından ayrıldığını açıkladı. Sınırlı sayıda fabrikada örgütlü olan Çelik-İş Sendikası'nın ise 17 Ekim'de gerçekleştireceği toplantıda uyuşmazlık zaptı tutması bekleniyor.

Sözleşme görüşmelerinden yansıyanlar!

MESS'in 2008-2010 Metal Grup Toplu İş Sözleşmeleri'nden en önemli beklentisi esnek üretimin sözleşmeye girmesi oluşturuyor. Daha önceki dönemlerde de bu konuyu sürekli olarak toplu sözleşme masasına getiren MESS, bunu pazarlık malzemesi yaparak düşük ücret dayatmasına gidiyordu. Ancak bu dönem MESS, daha önceki dönemlerden farklı olarak kararlılığını süreç başlamadan kendi yayınlarında ve açıklamalarında dile getirdi. Sözleşmenin daha ilk görüşmesinde işçilere fedakârlıkları için teşekkür ettikten sonra, esas sıkıntısını şöyle ortaya koydu: *“İşletmelerin karşı karşıya olduğu sorunlar, maliyet artışları esasen küresel ekonomiden kaynaklanan sorunlar ve bu sorunlar toplu iş sözleşmesi yolu ile çözülebilecek sorunlar değil. Başka yöntemler düşünülmeli gerekir...”*

Böylece MESS'in direktifleri doğrultusunda hazırlanan Türk Metal taslağında esneklik hükümleri hiçbir tartışmaya mahal vermeden yer bulmuş oldu. Türk Metal taslağında “İş Kanunu hükümleri uygulanır” ifadesi ile yer bulan bu hükümlerin görüşmeler sonunda nasıl esnetildiğine, daha doğru bir ifade ile, nasıl MESS'in istediği hale getirildiğine dair halen somut bir bilgi bulunmuyor. Birleşik Metal cephesinden de sorun MESS'in manevraları ile ancak son görüşmede gündeme geldi. Sözleşmede esneklik karşıtı hükümlerin yer almasını esas alan Birleşik Metal taslağının bu maddelere dair görüşmelerini erteleyen MESS patronları ancak 10 Ekim tarihli son toplantıda çalışma düzenine ilişkin tekliflerini sunarak taleplerini sıraladı. Bu talepler arasında haftalık çalışma süresinin günlere eşit olarak dağıtılmaktan çıkarılması, denkleştirme süresinin dört aya çıkartılarak işçi onayının kaldırılması, telafi çalışması gibi işçiyi birer makineden farksız kılan esneklik hükümleri bulunuyor.

MESS'in bu yönlü dayatmasının gündeme geleceği ve buradan bir basınç uygulayacağı zaten biliniyordu. Ancak MESS'in sözleşme taleplerinde asıl şaşırtıcı olgu son görüşmelerde sosyal haklar ve ücret konusundaki dayatmaları oldu. Zira metal işçilerinin ve konuyla ilgilenen birçok kişinin beklentisi, esneklik dayatmasına karşı MESS'in ücretlerde ve sosyal haklarda rahatlatan

bir tutuma sergileyeceği, esneklik konusunda yeterli bilinci olmayan işçileri ücret iyileştirmeleri ile susturmaya çalışacağı yönündeydi. Zira sözleşme kapsamındaki işçilerin ağırlıklı bir bölümünü oluşturan genç işçilerde, esneklik konusunda bir duyarlılık olmamasına karşın ücretlerin düşüklüğüne karşı derin bir hoşnutsuzluk olduğu biliniyordu.

Ancak geline aşamada MESS ateşle oynamayı tercih etti. Esneklik dayatmalarına bir de düşük ücret ve sosyal hakların gaspını ekledi. Birleşik Metal'in açıkladığı verilere göre; MESS'in ilk 6 aylık ücret artış önerisi %4,15 iken, sosyal haklardaki ortalama önerisi ise yıllık resmi enflasyon oranının bile altında, %9 civarında kaldı. Bunlara bir de hafta içi fazla çalışma mesai ücretinin %100'den %75'e düşürülmesi, ihbar ve kıdem tazminatının yasanın üstünde uygulandığı işyerlerinde yeni giren işçiler için yasa sınırına çekilmesi ve ikramiye ödemelerinin fiili çalışma zamanına göre yapılarak fiili bir şekilde 120 günden 50-60 gün indirilmesini eklediğimizde MESS'in ücret teklifinin neredeyse eksi oranları bulduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Ortaya çıkan bu tablo, MESS şahsında metal patronlarının burjuvazinin en aşağılık kesiminin temsilcisi olduğunun ayan beyan bir kanıtıdır. İşçilere üretimdeki başarılarında ötürü teşekkür ettikten sonra böyle bir teklifi gündeme getirebilmek ancak MESS'in işi olabilir. Nasıl metal işçileri işçi sınıfının bel kemiğini oluşturuyorsa, MESS de Türkiye'de sermaye sınıfının bel kemiğidir ve sermayenin sınıf kını en iyi bu alandan okunabilir.

MESS kriz kozuna güveniyor!

Her şeye rağmen MESS'in bu kadar pervasızca saldırabilmesi elbette ki boşuna değil.

Son birkaç senedir geleceğinin sinyalini veren ve artık ABD'den başlayarak tüm dünyanın gündemine oturan ekonomik kriz, MESS'in toplu sözleşmelerde de en önemli kozlarından birini oluşturuyor. Bugüne kadar Türk Metal çetesi aracılığıyla genellikle bayram tatillerinde bitirilen sözleşmelerin bu dönem uzatılmasının arkasında da muhtemelen krizin etkilerinin daha hissedilebilir bir boyuta ulaşması beklentisi vardı.

Evet, bugün tüm kapitalist dünyayı etkisi altına almaya başlayan bir ekonomik kriz var. Ve bu kriz artık reel sektör üzerinde de etkilerini hissettirmeye başlıyor. Burjuvazi ise bir kez daha krizin faturasını işçi ve emekçi kitlelere kesmek üzere hazırlıklarını yapıyor. MESS de, Türk burjuvazisinin temel bir ögesi olarak, sınıf politikalarını uygulamaya çalışıyor. Ancak bu krizin sorumlusu hiçbir şekilde faturanın kesilmeye çalışıldığı işçiler değildir. Dolayısıyla faturayı onlar ödeyemezler. Krizi yaratan bizzat burjuvazinin ve emperyalist tekellerin aşırı kâr hırsıdır. Faturayı da onlar ödemek durumundadırlar.

Her şeye karşın MESS, bu kozu en iyi şekilde kullanmaya çalışıyor. Krizin dünya gündemine oturması ile birlikte görüşmelerde bu konunun sürekli bir şekilde dile getirildiğini Birleşik Metal'in açıklamalarından biliyoruz. Dahası bunu sözleşme sürecinin başından

itibaren yaşanan işten çıkarmalar, ücretsiz izinler ve denkleştirme uygulamaları üzerinden görüyor ve yaşıyoruz da. İlk olarak Ford'da başlayan bu dalga daha sonra Renault, Tofaş, Pacard ve Autoliv gibi fabrikalarda devam etti. Halen devam ediyor. Avrupa'nın büyük otomobil tekellerinde başlayan işçi kıyımları yavaş yavaş ülkemize doğru da yayılmaya başlıyor.

MESS'in hesabını krizin olası etkileri üzerine yaptığı tahmin edilmesi zor olmayan bir gerçek. Ancak başta burjuva basın olmak üzere başka kaynakları incelediğimizde, metal patronlarının kriz karşısında o kadar kötümser olmadıklarını da görüyoruz. Fabrikalarda kriz edebiyatı yapan metal patronları hergün burjuva basında krize nasıl hazırlandıklarını ve neredeyse hiç etkilenmeden bu krizden çıkacaklarını övüne övüne anlatıyorlar. “Biz güçlü bir ülkemiz. Reel sanayinin gücünü ihmal etmeden, bir araya gelerek çok şey yapabiliriz” diyen MESS patronları, aynı zamanda Türkiye'nin finans sisteminin dayanıklılığına ilişkin görüşleri de kamuoyuna pompalıyorlar.

Bu gerçekleri düşündüğümüzde tam da sözleşme sürecinde hayata geçirilen bunca uygulamanın bunun çok daha ötesinde bir anlamı bulunduğu ortaya çıkıyor. MESS, bu uygulamalarla fitillenmeyi bekleyen barut fıçısı durumunda olan metal işçilerine bir mesaj vermek istiyor. Belki daha önce görece iyi bir zam oranı ile esnekliği kabul ettirmek olarak kurguladığı politikasını, “işinizi koruduğunuza dua edin!” söylemi ile işçilerin tepkisini bastırarak, düşük ücret ve sosyal hakların gaspını da buna ekleyerek değiştiriyor. MESS'in taşeronu durumundaki Türk Metal'in işyerlerinde sözleşmenin durumunu soran işçilere, “kriz var, görmüyor musunuz!”dan başka bir şey dememesi de buna bir gösterge sayılmalıdır.

Fabrikalardan yansıyanlar...

MESS'in bu politikasının şimdilik bir karşılık bulduğunu da söylemek mümkün. Bir yandan Türkiye'nin krizden etkilenmeyeceği iddia edilirken öte yandan döne döne krizin tartışılması ve 5-6 ay içinde işsizliğin kitlesel boyutlara varacağını söylenmesi ve bu arada bir dizi önemli fabrikada yaşanan işçi kıyımları, ilk planda metal işçilerinde bir refleks oluşturmuş bulunuyor. Sürecin başından beri tüm hoşnutsuzluğuna rağmen toplu sözleşmeden çok bir beklentisi olmayan metal işçileri, ortaya çıkan bu yeni durumda bir tedirginlik içerisine girmiş oldular. Ancak bu ilk tedirginliğin yavaş yavaş kırılacağını ve kırılmaya başladığını da ifade etmek gerekiyor. İçinde bulunulan yaşam koşulları tüm olumsuzluklara rağmen metal işçisinin sözleşmeye karşı ilgisinin diri kalmasına yol açıyor.

Bununla birlikte fabrikalarda hoşnutsuzlukların eskisine göre çok daha yoğun bir şekilde dile getirildiğini de belirtmek gerekiyor. Tüm baskılara rağmen Türk Metal örgütlü olduğu fabrikalarda temsilcilerin sürekli olarak sözleşmenin gidişatına ilişkin sorularla karşılaşması bile bu durumun bir yansımasıdır. Temsilciyle konuşmaya bile çekinen işçilerin artık bu türden soruları rahatlıkla sorabilmesinin gerisinde derin

anında söylenecek!

bir hoşnutsuzluğun yattığını görmek gerekir.

Hatta bu tepkiler yer yer fabrikaların özgün sorunları ile birleşerek çeşitli eylemlere de dönüşebiliyor. Bu süreç içerisinde sözleşme döneminin hemen öncesinde Renault'ta üretim sistemindeki değişikliğe ilişkin gerçekleştirilen kendiliğinden eylem, bunun en bilinen somut örneğidir. Halen bir dizi fabrikada farklı biçimlerde eylemler yaşandığını da biliyoruz.

Hali hazırda metal işçileri güçlü bir önderliğin önlerinde yer almasını ve fitilin ateşlenmesini bekliyor. Bu fitil ateşlenebildiği koşullarda ise alevlerin hiç de kolayından söndürülemeyeceğini bilmek gerekiyor.

Sendikaların tablosu ne ifade ediyor?

100 binin üzerinde metal işçisinin önlerinde yer alacak güçlü bir önderlik bekledikleri bir süreçte, Türk Metal ve Birleşik Metal'in tablolarına ayrı ayrı bakmak gerekiyor.

Türk Metal en başından itibaren bilinen ihanetçi tutumundan en ufak bir sapma göstermedi. Fabrikalarda biriken tüm hoşnutsuzluğa rağmen bu çetenin reisi Mustafa Özbek ekran karşısına geçip “Biz vatansever insanlarız. Gerekirse esnekliği de kabul ederiz!” demekte en ufak bir beis görmedi. Ne fabrikalarda işçilere ne de kamuoyuna sözleşmelerin gidişatına ilişkin en küçük bir bilgi kısıntısı dahi verilmedi. Hali hazırda tutulan uyuşmazlık zaptının gerekçeleri bile doğru düzgün bilinmiyor.

Bunlar Türk Metal'in gerçekleri ve hiç de şaşırtıcı değil. Ancak bu dönem sözleşmesinde bu çeteyi zorlayan iki temel faktör bulunuyor.

Bunlardan ilki, tabanda biriken derin hoşnutsuzluk. Bu öyle bir hoşnutsuzluk ki öfke kabından taşıdığı koşullarda önünde hiçbir engel tanımadan tüm setleri yıkma potansiyeli taşıyor. Bu durum bu ihanetçi çeteyi önceki senelere göre çok daha dikkatli davranmak zorunda bırakıyor.

İkincisi ise, burjuvazinin it dalaşının bir tarafı olarak karşı taraftan yediği darbeler. Somutta Ergenekon soruşturması ile hız kazanan bu süreç gelinen aşamada sendikanın kendi bünyesinde de derin bir çatlağa doğru evriliyor. Geçtiğimiz günlerde Manisa Şube yönetiminin görevden alınmasının ardından şube başkanının yaptığı açıklamalarla birlikte bu süreç daha da hızlandı. AKP taraftarı medya organlarında hedef tahtasına çakılması ile birlikte bu çetenin kirli icraatları kitleler önünde ayan beyan ortaya seriliyor. Ve görüldüğü kadarıyla bu hain, bu saldırı karşısında her geçen gün daha fazla köşeye sıkışıyor. Öyle ki 13 Ekim günü gerçekleştirdiği basın toplantısıyla bu iddialara kendince cevap vermek durumunda kaldı. Tabii ki bildik demagojik yöntemlerle. Hatta hain Özbek, durumu bile sözleşmelerde lehine çevirecek bir imkana dönüştürmeyi hesaplıyor. Bu it dalaşını “işçileri ve işçilerin hak mücadelesini sabote etmek” olarak açıklıyor. Önümüzdeki günlerde de bu durumu ihanet sözleşmesini imzalamanın gerekçesi olarak sunması hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Ancak her şeye karşın bu tablo, özellikle de çatışmanın çetenin kendi içinde de yankısını bulması, sözleşme sürecinde üye kitlesini denetim altında

tutmasını zorlaştıran önemli bir faktör olacaktır. Yıllardır ihanete uğrayan metal işçileri, bu süreci lehlerine sonuçlandırmak için en iyi şekilde değerlendirebilmelidirler.

Sürecin bir diğer odağını ise bilindiği üzere Birleşik Metal İşçileri Sendikası oluşturmaktadır. Birleşik Metal halen tüm nicelik zayıflığına karşın sürecin temel belirleyici gücü durumundadır. Zira bugün Türk Metal üyesi işçilerin önemli bir bölümü de süreci Birleşik Metal'in pratiği ile birlikte izlemekte, kendilerine umut olarak da Birleşik Metal'in vereceği kararlı mücadeleyi görmekteler. Bunu yaratan ise hali hazırda metal işçilerinin kendine güvensiz tablosu ve ufkunun sendikal sınırları aşamamış olmasıdır. İşte böyle bir süreçte Birleşik Metal payına atılacak güçlü pratik adımlar tüm süreci tersine çevirecek, sözleşme kapsamındaki tüm işçileri peşinden sürükleyecek bir potansiyel taşımaktadır.

Birleşik Metal'in önceki senelerle kıyaslandığında belli anlamlı adımları olduğunu da biliyoruz. Politik bir söylem olarak “ortak talepler için ortak mücadele” şiarının ön plana çıkartılması, sürecin kısmen erken bir tarihte doğrudan fabrika çalışmaları ile başlatılması ve sınırlı da olsa her görüşmeden sonra yapılan bilgilendirmeler, bu anlamlı adımların başlıcalarını oluşturuyor. Ancak süreç ilerledikçe bu adımların tükenmeye başlayabileceği de ciddi bir ihtimal olarak durmaktadır orta yerde.

Sürecin politik planda belirleyici gücü olan Birleşik Metal'in kendi tabanı da en az Türk Metal işçileri kadar gelişmeleri umutsuz bir bekleyiş içinde izliyor. Taslak hazırlık çalışmalarında sürecin fabrikalardan işletilmesi bir canlılık yaratırken, sonrasında sürecin temsilcilik panolarına asılan bilgi notları ile sınırlı kalması, bu canlılığı ataletle çevirmiş bulunuyor. Daha önce defalarca ifade ettiğimiz gibi Birleşik Metal'in kendi kitlesi bile Türk Metal'den farklı bir sözleşme imzalanabileceğine inanmıyor. Bu duruma en somut kanıt sendikanın yayınladığı üye kimlik araştırmasında görmek mümkün. MESS üyesi işyerlerindeki işçilerin %74,7'si yapılan toplu sözleşmelerden memnun değil. Bunların %37'si ise “Türk Metal ile aynı sözleşmeye imza atmak zorundayız!” diyor. Yine aynı araştırmaya göre üyelerin %37,6'sı şube çalışmalarından, %43,3'ü ise genel merkez çalışmalarından memnun değil. Bu tabloyu işçilerin kendi durumu ile gerekçelendirmek için ise elimizde hiçbir neden yok. Zira yine aynı araştırmaya göre sendika üyelerinin %73,4'ü herhangi bir sendikal eğitime katılmadığını ifade ediyor.

Sendikası tarafından yeterli bir eğitimden geçirilmeyen ve dahası neredeyse yarısına yakınının sendika çalışmalarına ve pratiklerine güvenmediği bir üye kitlesi ile Birleşik Metal'in de bu süreci göğüslemesi hiç de kolay olmayacaktır.

Süreci metal işçilerinin lehine çevirebiliriz!

İşçi sınıfının ve sözleşme kapsamındaki metal işçilerinin tablosunu gözettiğimizde ise, tüm olumsuzluklara rağmen bu tabloyu değiştirilebilmenin potansiyeli mevcuttur. Özellikle

bu dönem metal işçileri mücadelenin başını çekmeye aday bir önderlik beklemektedir. Bugün için bunu yaratmanın en güçlü koşulu ise Birleşik Metal'in politik söylemlerle yürüttüğü mücadeleyi vakit kaybetmeden pratik bir önderlikle fabrika zeminine taşımasıdır. Bu çerçevede bir dizi eksikliğine rağmen Birleşik Metal'in 13 Ekim tarihli Merkez TİS Komisyonu'nda aldığı ve 15 Ekim tarihli bir basın toplantısı ile kamuoyuna da açıkladığı eylem takvimi anlamlı ve önemlidir. Bu eylem takvimi, eksiklikleri de giderilerek, sadece Birleşik Metal'in değil, tüm metal işçilerinin ve süreci ilerletme iddiasındaki tüm güçlerin ortak çabası ile hayata geçirilmelidir.

Bu süreci göğüsleyecek asıl halka sendika ayrımı gözetmeksizin tüm metal işçilerinin havzalarda ortak bir çatı/platform altına toplanabilmesidir. Ve gelinen aşamada sözkonusu örgütlülükler, kazanmaya endekslenmiş bir grevi ve fiili direnişi örgütleyecek grev komiteleri anlamına gelmektedir.

Komünist Metal İşçileri'nin bir perspektif olarak daha başından öne sürdüğü, fakat bugüne kadar muhataplarından karşılığını bulamayan, yazık ki hali hazırda kendi imkanlarımızla da yeterli düzeyde olgunlaştıramadığımız bu adım, artık atılabilmelidir. Tabandan doğru metal işçileri bir araya getirilmeden birbirlerine güven duymaları, ortak bir mücadeleye girmeleri de beklenemez. Ancak bu çatı oluşturulabildiği ve Birleşik Metal de kendi pratiğini hissettirdiği koşullarda, ortaya çıkacak olan dinamizm tüm metal işçilerini etkileyecek ve peşinden sürüklemeyi başarabilecektir. Bu basit bir iyimserlik değil, sürecin bütünlüklü bir değerlendirilmesinin ortaya çıkardığı nesnel bir gerçekliktir.

Böylesi bir çabaya Birleşik Metal'in ne kadar gireceğinden, elini taşın altına ne kadar sokacağından bağımsız olarak öncü, ilerici metal işçileri sürece bu bakışla yaklaşmalı, başta kendi fabrikası olmak üzere bulunduğu her alanda tüm metal işçilerini ortak çatı altında buluşturacak, mücadelenin kanallarını zorlayacak taban örgütlülükleri yaratmak için çaba harcamalıdır. MESS'le girilen kavgayı kazanmanın yolu örgütlü-örgütsüz, TİS kapsamındaki-dışındaki tüm metal işçilerini mücadeleye çekecek ortak örgütlülükler oluşturmaktan ve buna uygun bir mücadele hattı izlemekten geçmektedir. Türk Metal'in tabanında alttan alta kaynayan tepkiyi harekete geçirmenin yolu da buradan geçmektedir. TİS sürecini kazanmanın bugün için başkaca bir yolu bulunmamaktadır.

Sınıf devrimcileri bulundukları her alanda bu tür örgütlülükler oluşturmak için tüm imkanlarını, çaba ve enerjilerini kullanacaklardır. Kendi dışlarında ortaya çıkan bu türden her türlü çabaya da destek vereceklerdir.

Gün kavgaya günüdür, greve ve direnişe hazırlanma günüdür!..

Tüm öncü işçileri, ilerici-devrimci güçleri bu görev beklemektedir!

BDSP'li Metal İşçileri

Metal işçileri İzmir’de sorunlarını tartıştı!

“Esnek üretim dayatmasına geçit vermeyeceğiz!”

Metal sektöründe TİS süreci devam ederken, İzmir’de biraraya gelen metal işçileri sorunlarını tartıştılar. Toplantı 12 Ekim günü Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi’nde gerçekleşti. Bakırçay’dan Çiğli Organize Sanayi’ne uzanan havzada başta metal fabrikaları olmak üzere 3 bin el ilanı, 8 büyük boy ozalit ve davetiyelerle toplantının çağrısı yapıldı. Toplantıda söz alan işçiler genel sorunları dile getirirken, fabrikalarda yaşadıkları sorunları da tartışmaya açtılar.

Toplantıda kapitalizmin dünya ölçeğinde baş gösteren krizi ve Türkiye’ye yansıması anlatıldı. Emperyalist savaş ve saldırganlığın tırmandığı bir süreçte bölgesel savaş tehlikesinden sözedildi. Kardeş halklar arasında kışkırtılan şovenizmin yarattığı gerici atmosfere işaret edildi. Böylesi bir süreçte süren metal TİS’lerinin başta sendikalı fabrikalar olmak üzere örgütsüz kesimlere ve diğer sektörlerle nasıl yansıtacağı üzerinde duruldu.

Daha sonra söz alan BDSP’li Metal İşçileri temsilcisi sektörde yaşanan sorunları anlattı.

Metal sektörüne dair bilgi vererek, daha birkaç ay önce sektörde yaşanan büyümeden dolayı işçilere teşekkür eden MESS patronlarının TİS sürecinde işçilere düşük ücret ve esnek üretimi dayattığını dile getirdi. Sektörün üretimde tuttuğu öneme vurgu yaptı.

Patronların sefalet dayatmasına ve ağır çalışma koşullarına karşı metal işçilerinde örgütlenme eğiliminin arttığına değindi. Metal işçilerinin mücadele süreçleri hakkında bilgi verdi. Esnek üretim saldırısının tek başına uzun ve belirsiz çalışma saatleri olarak algılanmaması gerektiğini dile getirerek, bölgesel asgari ücret uygulamasından mesai ücretlerinin gaspına kadar uzanan boyutlarına değindi.

TİS görüşmelerinde 60 günlük sürenin dolduğunu, BMİS ve Türk Metal’in uyumsuzluk metni imzalandığını, ancak bunun tek başına yeterli olmadığını dile getirdi. Türk Metal’in ihanetçi kimliği hakkında bilgi verdi. ‘98 sürecinde patlayan Türk Metal üyesi işçilerinin öfkесinin örgütsüz olduğu için hızla söndüğünü, o dönemde bu öfke patlamasına yanıt olamayan BMİS’in bu TİS sürecinde de buna uygun bir hazırlık içinde olmadığını söyledi.

Sendikal ihanete ve satış sözleşmelerine karşı işçilerin tabanda oluşturacakları örgütlülükler aracılığıyla sürece müdahale etmesi gerektiği vurguladı. Sendikalı-sendikasız, MESS kapsamında veya dışında olan fabrikalardaki tüm işçilerin bir araya gelerek taleplerini, mücadele yöntemini ve araçlarını

belirlemesinin, sonuna kadar arkasında duracağı mücadele programı etrafında kenetlenmesinin önemine vurgu yaptı. Bu işlevi yerine getirecek, işçinin tabandaki iradesini, söz, yetki ve karar hakkını tanıyacak bu örgütlenmelerin TİS sürecine müdahale etmesi gerektiğini dile getirdi. Öfkesi mayalanan metal işçilerinin pasif eylem biçimleriyle değil militan bir tarzda sendikalarına sahip çıkarak, ihanete ve satışa izin vermemeleri gerektiğini ifade etti.

Konuşmanın ardından söz alan BMİS üyesi işçiler, sendikaların mücadele okulu olması gerektiğini ancak mevcut halleriyle bu işlevi yerine getiremediğini dile getirdiler. Öncü işçilerin çabalarının ise işçinin geri bilincine takıldığını, sendikal bürokrasinin her yerde olduğunu, taban örgütlülüklerinde, işyeri komitelerinde örgütlenmeyen, sorunlarına sahip çıkmayan işçilerin benzer akıbeti yaşacaklarını ifade ettiler.

Türk Metal üyesi işçiler ise, işe başladıklarında patronların kendilerini zorla Türk Metal’e üye yaptıklarını, işyeri temsilcilerinin patronlarla ve sendikal ihanet şebekesiyle birlikte hareket ettiklerini, TİS sürecinden bihaber olduklarını ve bu tablodan duydukları rahatsızlıkları dile getirdiler.

Örgütsüz metal fabrikalarından işçiler ile taşeron işçiler, ücret farklılıkları yaratan metal patronlarının örgütlenmenin önüne çeşitli yöntemlerle geçtiklerini, bu konuda örgütlü olan işçilere daha fazla görev düştüğünü vurguladılar.

Metal TİS’lerine girmese dahi varolan esnek üretim uygulamalarından örnekler veren işçiler öfkelerini dile getirdiler.

Canlı tartışmaların yaşandığı toplantıya 45 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Esenyurt’ta seminer...

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi, Volkan Yaraşır’ın katılımıyla, 12 Ekim günü bir seminer gerçekleştirdi. Güncel gelişmeler, sınıf hareketinin durumu ve örgütlenme sorunlarının tartışıldığı seminere yaklaşık 40 kişi katıldı.

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi adına yapılan konuşmada, girişimin, 2008 yılının Nisan ayında gerçekleştirilen 2. Büyükçekmece İşçi Kurultayı’nda alınan kararları hayata geçireceği söylendi. Girişimin hedefleri anlatıldı. Önümüzdeki süreçte metal ve tekstil sektörüne yönelik çalışmaların yapılacağı, yanısıra SSGSS ve asgari ücrete ilişkin çeşitli çalışmaların örgütleneceği bilgisi verildi.

Platform Girişimi temsilcisi, dünya çapında yaşanan kriz dalgasına değinerek, krizin işçi ve emekçilere dönük saldırıların yoğunlaştırılmasının, faturanın işçi ve emekçilere ödetilmesinin bir ayağı olarak kullanılacağını ifade etti ve mücadele çağrısı yaptı.

Tez-Koop-İş Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır ise önce gündemdeki kriz tartışmalarına değindi. Kriz, sınıf hareketinin durumu, metal TİS’lerinde yaşanan gelişmeler ve süren mevzi direnişler üzerinden yaptığı konuşmasını krizin kapitalizmin yapısal bir sorunu olduğunu söyleyerek sürdürdü. Bugün yaşanan finansal krizin nedenlerini ayrıntılarıyla açıkladı. Bu krizin Türkiye’ye yansımalarına da değinerek, sermaye sınıfının faturayı işçi sınıfına ve emekçilere keseceğini belirtti, bunun sonucunda doğabilecek tepkileri manüple etmek için de sahte düşmanlıkları kışkırtaracağını altını çizdi. Altınova’da yaşanan şoven kışkırtmayı örnek gösterdi.

Seminerin ikinci bölümünde ağırlıklı olarak örgütlenme sorununa ilişkin tartışmalar yapıldı. Yaraşır, işçi sınıfının devrimci enerjisinin açığa çıkarılması gerektiğini ifade ederek fabrika komitelerine vurgu yaptı. Her işçinin kendi geleceğini eline almak için mücadelenin hem hamalı hem de mimarı olması gerektiğini vurguladı.

Tartışmaların ardından metal ve tekstil işçilerinin almış oldukları toplantı kararlarının duyurusu yapılarak seminer sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Metal İşçileri Bülteni Kartal’da!

Metal işçilerini TİS süreci konusunda bilgilendiren ve sözleşme haklarına sahip çıkmaya çağıran *Metal İşçileri Bülteni*, Kartal’da örgütlü-örgütsüz fabrikalarda metal işçileri ile buluşmaya devam ediyor. Birleşik Metal İş Sendikası’nın örgütlü olduğu yerlerde işçilerin bültenine ilgi gösterdiği görülürken, Türk Metal’in örgütlü olduğu yerlerde ise işçilerin bülteni almasından rahatsız olan kimi “işçiler” ve “işçi temsilcileri” dağıtımlarımızı provoke etmeye çalıştılar. Ancak bültenin işçilere ulaşmasına engel olmadılar.

Metal TİS’leri, Birleşik Metal-İş Sendikası ve Türk Metal Sendikası’nda örgütlü olan işyerleri kadar olmasa da, sendikasız metal işletmelerinin hepsi için ayrı bir önem taşıyor. Bu nedenle bu süreçte sendikasız fabrikalarda çalışan işçilerin de haberdar olması kaygısıyla, birçok metal fabrikasında bültenimizin yaygın dağıtımını gerçekleştirdik.

Diğer yandan, “*Metal işçisi sözleşmene sahip çık!*” çağrılı, esnek üretime ve ücret makasına dair talepleri içeren ozalitlerimizi temel önemde gördüğümüz birkaç fabrikanın karşısına yaptık.

Kartal’dan BDSP’li metal işçileri

İşkencede katliam eylemlerle protesto edildi...

Halk Cephesi: “Katiller tutuklansın!”

İşkencede katledilen Engin Çeber için Halk Cephesi 13 Ekim günü Sultanahmet Adliyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, Metris T Tipi Hapishanesi 1. ve 2. Müdürleri ile gardiyanlar, askerler, Engin Çeber’i döverek gözaltına alan ve götürüldüğü karakolda sürekli döven polisler, Engin Çeber ve arkadaşları hakkında tutuklama talebinde bulunan Sarıyer Savcısı ve Sarıyer Sulh Ceza Hakimi hakkında suç duyurusunda bulundu. “*Polis dövdü, hapishane öldürdü, katilleri tutuklansın!* / *Halk Cephesi*” pankartının açıldığı eylemde okunan basın açıklamasında, Engin Çeber’in gözaltına alındığı andan itibaren yaşadığı işkenceler anlatıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TAYAD: “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”

Çeber’in katledilmesi 10 Ekim günü TAYAD’lı aileler tarafından protesto edildi. Taksim Tramvay durağında gerçekleştirilen eylemde “AKP’nin Adalet Bakanı yalan söylüyor! F Tipi hapishanelerde 10 saatlik sohbet hakkı uygulanmıyor!” ve “Engin Çeber hapishanede katledildi! Katili AKP iktidarındır! / TAYAD’lı Aileler” pankartları açıldı. Basın metninin okunmasının ardından DİSK Genel Sekreteri bir konuşma yaparak, sorumluların yargı önüne çıkarılmalarını talep etti.

“İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”, “Engin Çeber hapishanede katledildi!”, “Engin Çeber’in katilleri açıklansın!” vb. dövizlerinin taşındığı eylemde “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”, “Engin Çeber’in katilleri açıklansın!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gazi: “Engin Çeber onurumuzdur!”

Yürüyüş dergisi satarken gözaltına alınıp tutuklanan Engin Çeber’in işkenceyle katledilmesi üzerine Gazi Mahallesi Halk Cephesi eylem çağrısı yaptı. Gazi Temel Haklar önünde toplanan kitle meşalelerle Cemevine doğru yürüyüşe geçti. Kitlenin “Engin Çeber onurumuzdur!”, “Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları ile Cemevine gelmesinin ardından, Halk Cephesi adına basın açıklaması okundu. BDSP, DHP, Alinteri ve Mücadele Birliği’nin de destek verdiği eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. Yürüyüşte “Tutsaklara kalkan elleri kıracağız / Halk Cephesi” pankartı açıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Ankara’da Ceber eylemi

Ankara’da 10 Ekim günü Halk Cephesi tarafından Engin Çeber’in işkencede katledilmesine ilişkin basın açıklaması gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada şunlar söylendi: “*Yürüyüş dergisi sattığı için sırtından vurarak Ferhat’ı felç bırakan AKP polisi, bu kez Engin ve arkadaşlarını işkenceyle gözaltına almıştı. Gözaltına alınırken ve karakolda işkence görmüşler, daha sonra tutuklanmışlardı. Tutuklanan Engin Ceber Metris Hapishanesinde katledildi.*” Açıklama boyunca “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”, “Zam, zulüm, işkence işte AKP!” sloganları atıldı. Basın açıklamasına

devrimci kurumlar da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

İzmir: “Engin Çeber ölümsüzdür!”

11 Ekim günü Kemeraltı girişinde bir araya gelen TAYAD’lı Aileler, Engin Çeber’in katledilmesini protesto ettiler. “Engin Çeber hapishanede katledildi. Katili AKP iktidarındır!” pankartının açıldığı eylemde, Engin Çeber’in tutuklanma ve katledilmesi süreci anlatıldı. Engin Çeber’in katillerinin yargılanmasını beklemediklerini belirten TAYAD’lılar, katliamın takipçisi olacaklarını duyurdular. Eylemde “Engin Çeber ölümsüzdür!”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Bursa’da Ceber eylemi

Engin Çeber’in katledilmesi Bursa’da 11 Ekim günü yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. Basın açıklamasına yaklaşık 20 kişi katıldı. Eylemde “*İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!*”, “*Engin Ceber ölümsüzdür!*”, “*Kahrolsun faşizm! Yaşasın mücadelemiz!*”, “*Halkız haklıyız, kazanacağız!*”, “*Yaşasın devrimci dayanışma!*” sloganları atıldı. Eyleme BDSP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

ÇHD: “Engin’in katilleri tutuklansın!”

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, Engin Çeber’in işkence sonucu yaşamını yitirdiği Metris Cezaevi önünde 15 Ekim günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Engin Çeber bu hapishanede işkenceyle öldürüldü!” pankartının yanı sıra “Engin’in katilleri tutuklansın!”, “Özgür Karakaya ve Cihan Gün hala bu hapishanede!”, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!” ile Engin Çeber’in fotoğrafının bulunduğu “Polis dövdü, hapishane öldürdü!” dövizlerinin taşındığı eylemde basın açıklamasını ÇHD İstanbul Şube Sekreteri yaptı. Adalet Bakanlığı’nın soruşturmasının ardından 19 kişinin görevinden geçici olarak uzaklaştırılmasının yeterli olmadığını, mutlaka tutuklanmaları gerektiğini söyledi. Eyleme 100’ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ümraniye’de katliamcı devlet lanetlendi...

“Engin Çeber ölümsüzdür!”

Yürüyüş dergisi satışı sırasında gözaltına alınan ve tutuklanarak gönderildiği Metris Cezaevi’nde gördüğü işkence sonucunda hayatını kaybeden Engin Çeber, 1 Mayıs Mahallesi’nde yapılan törenle sonsuzluğa uğurlandı.

Engin Çeber’in cenazesi 11 Ekim günü Adli Tıp’tan alınarak cenazenin kaldırılacağı 1 Mayıs Mahallesi’ne getirildi. 12 Ekim günü dostları ve yoldaşları erken saatlerden itibaren Cemevi’nin bahçesinde toplanmaya başladılar. Cemevi bahçesine TAYAD’lı aileler ve Halk Cephesi imzalı “Engin Çeber ölümsüzdür!” pankartları ve kızıl bayraklar asıldı.

Cemevi bahçesinde gerçekleştirilen cenaze namazının ardından kortejler oluşturularak yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca, Halk Cephesi imzalı “Engin Çeber ölümsüzdür!”, “Polis dövdü, hapishane öldürdü, katilleri tutuklansın” ve “Yürüyüş dergisi: Toplatma, el koyma yetmedi şimdi dağıtımcılarını öldürmeye başladılar! Basın özgürlüğü yalnızca Aydın Doğan için mi var?” pankartları yeraldı. Yine kortejlerde kızıl bayraklar ve “Polis dövdü, hapishane öldürdü, katilleri tutuklansın” şiarlı, Çeber’in resminin bulunduğu dövizler taşındı.

Çeber’in katledilmesine yönelik öfkenin ön plana çıktığı yürüyüş boyunca sık sık “Engin Çeber ölümsüzdür!”, Kahramanlar ölmez halk yenilmez!”, “Çeber’in katili AKP iktidarındır!”, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!” ve “Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz!” sloganları atıldı. Kitle tarafından atılan “Halkımız saflara hesap sormaya!” sloganı ise çevrede toplanan ve evlerinin balkonlarına çıkan halkın alkışları ile karşılandı. Yürüyüş sırasında zaman zaman devrimci marşlar hep bir ağızdan söylendi. Kortejlerde yer yer “Yaşasın devrimci dayanışma!” ve “Şehit namırın!” sloganları da atıldı.

Son durağa kadar süren yürüyüşün ardından kitle otobüslere binerek cenazenin defnedileceği Ümraniye Kocatepe mezarlığına doğru harekete geçti. Mezarlığın girişinde kortejler yeniden oluşturularak sloganlar eşliğinde Çeber’in mezarına doğru yürüyüşe geçildi.

Mezara gelinmesinin ardından cenaze defnedildi ve mezar başında dini tören gerçekleştirildi. Dini töreni devrim şehitleri anısına gerçekleştirilen saygı duruşu izledi. Ardından Ahmet Kulaksız TAYAD adına bir konuşma yaptı. Faşist düzenin saldırılarını sürdürdüğüne ve devrimcileri katletmeye devam ettiğine değinerek, Engin’i anmak için onun mücadelesine sahip çıkmak gerektiğini vurguladı. Kulaksız’ın konuşması ile birlikte cenaze töreni sona erdi.

1 Mayıs Mahallesi sokaklarında ve mezarlıkta gerçekleştirilen yürüyüş boyunca devlet terörüne yönelik öfke ön plana çıktı. Gerek atılan sloganlar, gerek söylenen marşlarla katliamcı devlet lanetlendi, hesap sorma çağrıları yükseltildi. Engin Çeber son yolculuğuna katliamcılarının tüm baskı ve terörüne karşı dostları ve yoldaşlarının omuzlarında, katliamcılarının çürümüş düzenini yıkmaya çağrılarıyla birlikte uğurlandı.

İşkenceci sermaye devletinden hesabı emekçiler soracak!

Sermaye devletinin ilerici ve devrimcilere yönelik saldırganlığının son kurbanı Engin Çeber isimli devrimci oldu. *Yürüyüş* dergisinin satışı sırasında arkadaşlarıyla gözaltına alınan ve maruz kaldığı işkencenin ardından tutuklanıp Metris Cezaevi'ne konulan Çeber, burada da devam eden işkence sonucunda katledildi. Böylelikle sermaye devletinin işkenceci ve katliamcı yüzü bir kez daha açığa çıktı.

Toplumu bir dönem AB hayalleriyle uyutmaya ve yönetmeye çalışan sermaye hükümeti, bu çerçevede bol keseden “demokratikleşme” vaatleri dağıtmaktan, “işkenceye sıfır tolerans” tanınacağına dair açıklamalar yapmaktan geri durmadı. Buna göre “karakollar daha şeffaf olacak”, “vatandaş gerektiğinde devletten hesap sorabilecek”ti. Yine bu çerçevede pratikte pek bir karşılığı olmayan bir takım yasal düzenlemeler yapılıyor görüntüsü verilmişti. Ne var ki bunların imaj tazelemeye dönük olduğunun görülüp anlaşılması için aradan çok uzun bir zaman geçmesi gerekmedi.

AB'ye üyelik beklentilerinin boşa çıkması ve bu projenin yakın sürede gerçekleşmesinin mümkün olmadığını anlaşılması üzerine, bugüne kadar yapıldığı ilan edilen sözde “reformlar”a da ihtiyaç kalmadı.

Vaat edilenlerin birer aldatmacadan ibaret olduğunu ortaya koyan konuların başında Kürt sorunu geliyor. Newroz etkinlikleri öncesinde kadın ve çocuk demeden tüm Kürt halkı hedef tahtasına çakılarak tehdit edildi. Tırmandırılan şoven kampanyaların sonucu sokak ortalarında “linç” girişimleri oldu. Yanısıra, her türlü devlet terörünün uygulanabilmesine zemin hazırlayan bir atmosfer oluşturuldu ve Kürt halkına yönelik yeni katliam emirleri verildi.

Bir kez daha “artan terör olayları” argümanına sarılarak, her türlü toplumsal muhalefetin önüne geçebilmek ve toplum üzerinde baskı ve denetim kurabilmek için “Polis Vazife ve Selahiyat Kanunu”nda değişikliğe gidildi. Anti demokratik uygulamaların hukuksal kılıfı yeniden hazırlandı.

Aslında sermaye hükümeti topluma AB hayallerini pompaladığı dönemde de, “demokratikleşme adımlarının atılacağına” dair ikiyüzlü yalanlara sarılmıştı. PVSK'da değişiklik yapılırken de “özgürlüklerin önüne geçilmeyeceği”, “demokratikleşmeden taviz verilmeyeceği” yalanları aynı ikiyüzlü tutumla sürdürüldü. Bir yandan “işkenceye sıfır tolerans” söylemleri tekrarlandı, diğer yandan devletin baskı ve şiddet araçları tahkim edildi. Bir yandan “demokrasi ve özgürlükler” ağızlardan düşürülmedi, diğer yandan her geçen gün polis devleti uygulamaları devreye sokuldu.

Elbette bu uygulamaların ilk hedefi devrimci ve ilerici güçler olmakla birlikte işçi ve emekçilerin örgütlü kesimlerinden aydınlara kadar toplumun geniş kesimidir. Devrimci kurumlar basılıyor, çalışanları kaçırılıyor ve işkencelere tabi tutuluyordu. Devrimci yayın satan 14-15 yaşlarındaki gençler sokak ortasında kurşunlanıyor, linç kampanyalarına hedef gösteriliyordu. Devrimci ve muhalif yayınlar sansürlenerek, kapatılarak ve filen dağıtımları engellenerek emekçilerle buluşmalarının önüne geçiliyordu. Yine bu süreç cezaevinde bulunan devrimci tutsaklara dönük hak gasplarının, işkence ve kötü muamelenin ayyuka çıktığı bir dönem oldu.

Öte yandan 2007 ve 2008 1 Mayısları'nda olduğu gibi, en demokratik hak olan gösteri ve yürüyüş hakkını kullanmak isteyen binlerce işçi ve emekçi, sermaye devletinin terörüne hedef oldu. Yine örgütlenme ve hak

alma mücadelesi yürüten emekçilerin karşına sermaye devletinin zor ve baskı aygıtları dikildi. Sermaye hükümetin uyguladığı politikalar sonucu yıkıma uğrayan köylülerin, geleceği ellerinden çalınan gençlerin, çevrenin tahrip edilmesine ve yağmalanmasına karşı çıkan duyarlı insanların maruz kaldığı tek şey devlet şiddeti oldu.

PVSK'nın değiştirilmesi ise, sermaye devletinin “işkence hizmeti”ni karakollardan çıkartarak vatandaşın ayağına kadar getirmesi oldu. Sermaye devleti sadece kendi vatandaşlarına değil yabancı uyruklu pek çok kişiye de uyguladı bunu. Fetus Okey'in öldürülmesi, yabancı uyruklu göçmenlerin kaldıkları kamplarda uygulanan baskılar bu uygulamaların en çarpıcı örnekleri olmuştur. Geniş yetkilerle donatılan sermayenin kolluk kuvvetleri, buradan aldıkları güçle sadece düzen muhaliflerine karşı değil en sıradan vakalarda bile fütursuzca bir şiddet uygulama cesaretini kendilerinde bulabilmişlerdir. Sokak ortasında herhangi bir tartışma yüzünden silahına davranarak “öldürme yetkisini” kullanmışlardır.

Sermaye hükümetinin “işkenceye sıfır tolerans” vaadinin ikiyüzlü bir yalan olduğu açıklanan istatistiki verilerle de kanıtlanmıştır. Buna göre, 1 Mayıs 2007 ile 5 Ekim 2008 tarihleri arasında 171 şiddet, işkence ve öldürme olayında 2 binden fazla kişinin yaralandığı, felç kaldığı ya da hayatını kaybettiği belirtilmektedir. Başbakanlığa bağlı İnsan Hakları Başkanlığı'nın açıkladığı verilere göre ise, 2007 yılında Türkiye genelinde 1171 kişi, 2008 yılının ilk 6 ayında ise 2 bin 356 kişi insan hakları ihlali iddiasıyla başvurmuştur. Ayrıca 2007'nin ilk 6 ayında işkence iddiasıyla 17 başvuru, 2008'in ilk 6 ayında ise 26 başvuru yapıldığı belirtilmektedir. 2007 yılının ilk 6 ayında “kötü muamele” iddiasıyla 79 başvuru yapılmışken, 2008'in ilk 6 ayında ise bu sayı 178'e yükselmiştir. Bunlar yalnızca başvuranları kapsayan resmi rakamlardır.

Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı'nın (TOHAV) hazırladığı bir başka rapora göre ise, “işkenceye sıfır tolerans” politikasının sonucunun “kayıtdışı işkence” olduğu açıklanıyor. İşkencenin sistematik bir şekilde devam ettiği, resmi kayıtlara geçirilmesinin engellenmesi için karakollardan, polis otolarına ve açık alanlara taşındığı belirtilmektedir.

TOHAV'ın, 1 Mart 2006-28 Şubat 2008 tarihleri arasında yapılan 275 başvurudan yola çıkarak hazırladığı raporundaki verilere göre; başvuranlardan

217'si politik, 36'sı cinsel, 22'si ise adli sebeplerden ötürü işkence gördüğünü bildirmektedir. 15'inin polis otosunda, 83'ünün açık alanda, 76'sının ise karakolda kötü muameleye maruz kaldıkları belirtilmektedir. En çok dile getirilen işkence ve kötü muamele yöntemlerinin; ayakta bekletme, yiyecek-içecek-tuvalet ihtiyaçlarının giderilmesinin engellenmesi, tazyikli su sıkma, kaba dayak, cop, biber gazı sıkma, ölüm ve işkenceyle tehdit, elektrik verme, sigara söndürme, hayalari sıkma olduğu açıklanmaktadır.

Engin Çeber'in işkencede katledilmesi sonucunda Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin'in medya karşısında “özür” dilemesi de, bugüne kadar sürdürdükleri ikiyüzlü tutumun devamıdır. Zira sermaye devleti bu olayda bir kez daha suçüstü yakalanmış ve arkasına gizlenebileceği hiçbir bahane kalmamıştır. Bu yüzden de göstermelik olarak sadece cezaevi personeli “geçici olarak” görevden alınmıştır. Böylece olayın yine münferit olduğu ve devletin sorumluları cezalandırdığı yönünde bir intiba yaratılmak istenmektedir.

Sermaye devleti işkencecilerine ve tetikçilerine bugüne kadar sahip çıktığı gibi bundan sonra da sahip çıkacaktır. Geçtiğimiz haftalarda, “işkence sonucu ölüme sebebiyet vermek”ten 22.5 yıl hapis istemiyle yargılanırken sadece 3 yıl 4 ay hapis cezası verilen polislerin mahkûmiyet kararı bile Yargıtay'ın “beraat” istemiyle bozulmuştur. Bunun gibi onlarca örnek mevcuttur.

İnsanlık suçu olan işkencenin son bulması ancak onu vareden kapitalist düzenin son bulmasıyla gerçekleşebilir. İşkenceci sermaye devletinden hesabı ancak işçi ve emekçiler sorabilir.

Polis terörü azgınlaşıyor!

Sermaye düzenin işçilere, emekçilere ve onun öncüleri devrimcilere ve komünistlere yönelik saldırıları azgınlaşarak sürdürüyor. Engin Çeber'in işkence ile katledildiği, şovenist histeri dalgasıyla halkların birbirlerine düşman edilmek istendiği bir dönemden geçiyoruz.

10 Ekim günü sabah 07.15'te, işçi ve emekçilerin yoğun olarak geçtiği bir güzergah olan Merter girişinde *Kızıl Bayrak* gazetesini satan iki arkadaşımız Merter polislinin saldırısına uğradı. Saldırı sırasında kimi emekçiler, “ne yani susarak mı okuyacağız, verin bir gazete okuyacağım!” diyerek polisin saldırgan tutumuna tepki göstererek bizleri sahiplendi.

Devletin kolluk güçlerinin keyfi davranışının sebebi ise *Kızıl Bayrak* gazetesinin kapağındaki “*Şoven kudurganlığa geçit vermeyelim... Kürt halkına özgürlük!*” manşeti idi.

Geçen hafta da Şirinevler'de linç girişimine maruz kalmıştık. Güneşli'de, Yenibosna'da, zaman zaman Merter'de bu saldırılarla karşılaşılıyor. Saldırıları rağmen faaliyetimizi bu alanlara taşıyoruz. 14 Ekim günü de Şirinevler'de gazete satışı yaptık.

Bu çürümüş ve kokuşmuş düzeni tarihin çöplüğüne gönderene kadar mücadelemizi kesintisiz olarak sürdüreceğiz.

Küçükçekmece BDSP

Kot taşlama işçileri anlatıyor...**“Bu işin peşini bırakmayacağız!”**

Onlar her gün üzerimize giydiğimiz kotların beyazlaması için çalışıyorlar... Taşladıkları ve yıkadıkları kotları beyazlatırken hayatlarını karartıyorlar. Kot taşlama ve yıkama işçileri her gün ölümcül çalışma koşulları içinde çalışarak üç kuruş uğruna canlarını ortaya koyuyorlar. Tıpkı patronların gözünde kum torbası kadar değeri olmayan tersane işçileri gibi... Tıpkı kömür madenlerinde yerin yedi kat altında iş cinayetine kurban giden maden işçileri gibi... Tıpkı kapitalizmin erittiği nice körpe bedenler gibi...

Yıllarca kot taşlama ve yıkama atölyelerinde çalışmış olan **Gazi Polat** ve **Mehmet Bekir Başak** İstanbul'un Gaziosmanpaşa ilçesinde oturuyorlar. Her ikisi de kot taşlama işinin yol açtığı ölümcül silikozis hastalığından nasiplerini almışlar.

Özellikle Mehmet Bekir Başak silikozis hastalığının pençesinde çok sayıda ilaçla tedavisini sürdürüyor. Polat da Başak da bir yandan yaşadıkları koşullara isyan ederken diğer yandan kendilerini ölümün pençesine düşürenlerden hesap sorma kararlılıındalar.

Polat ve Başak ile kot taşlama ve yıkama işçilerinin çalışma koşulları ve yürüttükleri mücadele üzerine konuştuk...

- Kendini tanıtır mısın?

- Adım Mehmet Bekir Başak. 38 yaşındayım ve 7 çocuğum var. Kot taşlama işine '95 yılında başladım. '97 yılına kadar çalıştığım atölyede çaycılık yaptım. İşten ayrılarak yaklaşık iki sene kapıcılık yaptım, daha sonra yine Merteks'te çalışmaya başladım. Küçükköy'deydi çalıştığım yer. Erhan Kaya diye bir arkadaşımız vardı. Şimdi çok rahatsız. Rahatsızlanınca beni çağırdılar. Gittim, 2007 yılının dördüncü ayına kadar çalıştım. O zaman da Uğur Dünder Arena programı yapmıştı. CNN Türk'te yapılmıştı program ve beni Osman diye bir arkadaşımız aradı. İşe gidiyorduk, servisteydik. Daha önce de birkaç arkadaşımız ölmüştü. Süleyman diye Tokatlı bir arkadaşımız vardı. Burhan Vanlı bir arkadaştı. “Yok işte sigara içiyorsun, içki içiyorsun” dediler. Halbuki alakası yok. Adamın ciğerlerini kum bitirmiş. Vefat etti..

Yine bir gün işe gidiyorduk. Hanıma telefon ettim, programı izle dedim. Çocuklar, hanım izlesin, bir bakalım, gerekirse işi bırakırız. Tabii ben yine ciddiye almıyorum. Kendim de inanmıyorum. Sabah döndüm işten, eve bir baktım herkes ağlıyor. “Hayırdır” dedim. Eşim dedi ki: “Sen akşam bir daha işe gitmiyorsun, işi bırak!” Sağlık karnemi aldım, Yedikule'ye gittim. Orada bir doktor filmi çeker çekmez “artık o fabrikadan içeri girmemen lazım” dedi. Öğleden sonra hastaneden döndüm ve bana Süreyyapaşa'ya gideceksin dediler.

- Hastalığın belirtilerini hiç hissetmedin mi?

- Vardı tabii ki. Koşamıyorduk, yürüyemiyorduk. Sağlıklı bir şekilde çalışamıyorduk. Sabah paydos ederken kot yapan vardı. Ben genelde gece çalışıyordum.

- Çalışma koşulları nasıldı?

Gece vardiyası ve gündüz vardiyası olmak üzere 12 saat çalışıyorduk. Toplamda 40 küsur kişi çalışıyorduk. Yarı yarıya bölünüyordu vardiyalar. İşyerine müfettişler gelip gidiyordu. 40 küsur kişiden 5-6 kişinin sigortası vardı.

- Çalışma sistemi nasıldı?

İki metreye ikibuçuk metre odalarda çalışıyorduk. Dergah vardı, bu sistem yeni çıktı. Zaten biz bu hastalığı buradan kaptık. Bir tankın içerisine 300-400 kilo kum koyuyorsun. Onun da iki tane 100'lük motoru vardı. 200 havayla basınç yapıyordu hortuma. Biz de o hortumu açınca 8-9 havayla pantolonun üzerinde kum yapıyorduk. 2-2,5 metrelik bir odanın içerisinde göz gözü görmüyordu. 6 tane uzun floransan lamba vardı. Tahmini olarak kendimizi ayarlayıp öyle yapıyor, sonra da hava almaya çıkıyorduk. Bizim işyerinde havalandırma yoktu, verilen maskeler basit ve sağlıksızdı. 10-12 metre uzunluğunda bir süflon vardı. Diyelim ki bir tona yakın kum ona ne yapacak. Dışarı çıktığımız zaman hava tutmazsa kimse kimseyi tanıımıyordu. Elimizi yüzümüzü yıkıyorduk, geliyor çayımızı içiyorduk. Bir daha kalkıyorduk. 80 dakika çalışıyorduk, yarım saat oturuyorduk. Oturma hakkımız yoktu yemek paydosuna kadar.

2007 yılının dördüncü ayında Süreyyapaşa'da teşhis koydular. Erhan arkadaşımıza yanlış teşhis, verem teşhisi koydular. Zaten bizim işten çıkmamızın nedeni bu oldu.

- O zamana kadar bunun etkilerini bilmiyor muydunuz?

- Nasıl bilebilirdik! İşyerinin çalışma ruhsatı var. Sağlık Bakanlığı'nın imzası var. Demek ki bu çalışmaya uygun. Bizim de mesleğimiz olmadığı için bu işte çalışıyorduk. Kimse bize iş vermiyordu. Biz de mecburen çalışıyorduk.

- Ücretler nasıldı?

- 450 liraydı başlangıçta, sonra 590 YTL'ye çıktı. Benim hastalığımı görünce “seni yıkama bölümüne alacağız” dediler. 3-4 ayda orada çalıştım. Orada 8 saat üzerinden çalışıyordum. Orada da- sağolmasınlar aslında- 100 YTL benim maaşımdan düşüş yaptılar, 8 saat çalıştığım için. Muhasebeciye sordum bunu. Orada 12 saat çalışırken sesimi çıkarmıyordum ve fazladan 4 çalışıyordum. O yüzden maaşımdan 100 YTL kestiler. “İşine gelirse çalışırsın, gelmezse çalışmazsın” dediler. Hatta orada bir adamları vardı. Birkaç arkadaş söyledi. “Adamları var Bekir Abi seni döverler” diye. Ondan sonra Unkapanı Çalışma Müdürlüğü'ne gittim dava

açtım. Geçen sene beni çağırdılar. “Anlaşalım” dediler kabul etmedim, hakkım olanı istedim. 16 Ekim'de mahkemem var.

- Gazi Abi, sen ne söylemek istersin?

- Benim çalıştığım zaman en büyük kot firmaları Panger, Ustop, Collezione idi. Daha çok küçük firmalar vardı. Merdiven altı diyorlar ya... Arena'da bu iş birkaç kişiye maledildi, gözden kaçırıldı. Ben silikozis hastalığımı hayatımda hiç duymamıştım. Böyle bir hastalığın varolduğunu da bilmiyordum.

- Ne zamana kadar böyle gitti?

- 2006'da Süreyyapaşa'ya gidiyorduk. Kendimi iyi hissediyordum. Bazen ağrılarımlı oluyordu. Film çekildim ve bana ilk etapta kansersin dediler. Ondan sonra akciğerinden parça alacağız dediler. Sonra kumdan dolayı silikozis hastalığı olduğunu söylediler. Hiçbir ilaç tedavisi yok, hani ölümü bekliyorsun ya aynen öyle. “Ne yapmamız lazım” dedik. Meslek hastanesine gönderdiler bizi. Orada iki hafta yattık. İlaç tedavisi yoktu. 15 günün ardından raporlar verildi bize. Meslek hastalığı olduğunu söylediler. Normalde bizim derecemizin 6-7 ayda verilmesi gerekirken 1,5 yıldır derecemiz verilmedi.

- Bekir Abi araya giriyor...

- Koskoca Sağlık Bakanlığı, Çalışma Bakanlığı geliyor ama bunlar ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar. Bu 8-9 bin arası çalışan arkadaş ve 3 bine yakını hasta...

- Genelde hangi memleketlerden bu sektörde çalışanlar işçiler?

Gazi Polat: Bingöl, Muş, Erzurum, Bitlis, Tunceli ve doğunun birçok ilinden... Çalışılan yerlerde yatılan yerler de var. Çalışılan yerlerin üstünde yatılan yerler de var. Bir zamanlar Romenler'i çalıştırıyorlardı. Gurbetten gelen insanlar burada çalışıp üst katta yatıyorlar. Onlara da böyle iyi geliyordu. Tabii ki bilsen ki hastalık yapıyor, çalışmazdık. Ben bu işte çalışırken 1 milyar maaş alıyordum. Ben böyle bir hastalığım olduğunu bilseydim, bana 5 milyar para da verseler bu işi yapmazdım. Müfettiş gelince sigortasız insanlar dışarıya gönderilirdi. Gelip çaylarını içip gidiyorlardı. Kimse çalışma koşullarını sormazdı. Devlete

söylüyorum. İsviçre’de 1990’larda bu yasaklanıyor. Kot giymeme boykotu başlıyor. Peki sen niye bunun önünü kesmiyorsun. Tamam, bize olan oldu. Biz 4-5 bin kişiye hala çalışan yerler var. Bari diğer insanlara sahip çıkılsın.

Bekir Başak: Mesela televizyonlarda, gazetelerde sürekli çıkıyor. Bir kuş ağaçta kalıyor, millet nasıl indireceğiz diye seferber oluyor. 10 bin insan çalışıyor bu işten zarar gören. Ben geçen gün doktora gittim, bana tam 4 kilo 300 gram ilaç verdiler. Buna ne mide, ne yürek, ne de can dayanır. Kendileri alıyorlar 15-20 milyar maaş. İşlerine geldi mi milletvekilliği yapıyor, bıraktığında maaş almaya devam ediyor. Şimdi hasta olan arkadaşlar 65 yaşına kadar emekli olamayacak. Yeşil kartları yok. Benim var. Neye yarar? 2 seneye kadar malulen emekli olacağım. 2 sene ya yaşarım ya yaşamam. Zaten kendimi ölü hissediyorum. Evime 5 kuruş para getiremiyorum. Bunu boşver, çocuklarımın huzurunu bozuyorum. İlaçları içince kendimi kaybediyorum.

- Kot taşlama işçileri bu yaşananları kader olarak mı görüyor? Ne düşünüyorlar?

Gazi Polat: Yaklaşık 1,5 senedir bu işin peşinde uğraşıyoruz. Arkadaşlarımız neredeyse gidip ziyaret ediyoruz. Arkadaşlarımızı hastaneye gönderiyoruz. Bazıları kader diyor, tabii ben onları suçlamıyorum. Çünkü bu devlet bunları uyarmadı. Bu işin zararlı olduğunu anlatmadı. Yani bilinçsizlik. Bazı insanları ipte sallamıştır. Biz de işte böyle sürünerek öleceğiz. Bunun önü kesilemez miydi? Kesilirdi. Daha iyi maskelerle... 25 kuruşluk nalbur maskeleriyle çalışıyoruz, kaliteli maske olsaydı bunlar da olmayacaktı.

Hiçbir koşul iyi değil. Çoğu arkadaşımız, 5-6 bin kişi sigortasız zaten. En büyük boyutu da budur. Biz meslek hastanesine insan gönderiyoruz, yatırmıyor. Neden? Çünkü sigortası yok.

- Sizin de çalışma koşullarınız tersanelere benziyor...

- Aynı! Biz burada böyle ölüyoruz onlar da düşerek ölüyorlar. Ama en azından onlar Başbakanı ayaklarına götürdüler. Biz diyoruz ki, bu insanları tek çatı altında toplayalım.

- Son dönemde bazı eylemler yaptınız. Bundan sonra neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Gazi Polat: Bingöl’de koca bir köy var. 130 kişi var hasta olan. Belki de 150 kişi var hastaneye gitmeyen. Tüple yaşıyor birçoğu. İstanbul’da olsa belki de onlar ölmüştü. Erhan haftanın 3 gününü hastanede geçiriyor.

Bekir Başak: Herkes ölümü bekliyor. Ben bugün ölsem çoluk çocuğumun kafası rahat olur. Ama bu işin hesabını sormadan ölmek yok benim için. Bu işin peşini bırakmayacağım. Ben iki çocuğumu okuldan aldım. 100 YTL parayı veremedim geçen gün. Elektrik-suyumu ödemiyorsam ben zaten ölmüşüm. 7 çocuğum var. İkisi okuyor ikisi çalışıyor.

- İleriki günlerde ne gibi planlarınız var?

- Arkadaşlarımız ister katılsın ister katılmasınlar, işin peşini bırakmayacağız. Ama bizde de biraz gevşeklik var. Neden? Birkaç kişi el attık bu işe ve yürüyoruz. Şöyle bir şey var: Benim kendi kardeşim aynı işte çalışıyor, bana diyor ki “senin ne işin var?”

Bekir Başak: Bakan da Başbakan da yalan söylüyor. Sendikanın olmadığı yerlerde 8 saat çalışılan yer gösterebilirler. Kayıtdışı çalışmanın yasaklanması gerekiyor bu ülkede.

- Tersanelerle ortak bir şeyler yapmayı düşünüyor musunuz?

- Evet var. Onlar da “artık ölmek istemiyoruz” diyorlar. Biz de öyle diyoruz. Onlarla da bu hafta içinde gidip görüşeceğiz. Çünkü onların da bir dernekleri var. Nasıl Desa işçilerini ziyaret ediyorsak oraya da gideceğiz. Tersaneyle şöyle bir fark var. Bizim düşmanımız arkadan geliyor, onların ki önden. Onlar düşmanı görüyor. İnsanları kum torbası yerine kullandılar, tekneye koydular.

Gazi Polat: Onları kum çuvalı yerine koydular, bizi de kumla zehirlediler!

- Bu iş nasıl daha az riskli yapılabilir?

- Geçenlerde Mavi Jeans çıktı konuştu. Bu iş lazerle yapılıyor diyor. 2 sene önce neyle yapıyordu? Kumla yapıyordu. Biz böyle bir şey düşünüyoruz. Mavi’nin mağazası önünde eylem yapacağız. Bunu da ortaya çıkaracağız. Sağlık Bakanlığı denetlemedi.

- Dışarıdaki insanlar nasıl tepki veriyor?

- Derdimizi anlatıyoruz onlara. İnsanlar yardım etmek istiyor. Ben televizyonda da söyledim bunu. Biz kimseden bir şey istemiyoruz. Biz hakkımızı istiyoruz. Devlet suçluysa suçunu kabul edecek. Devlet bu maaşı mecburdur bağlamaya. Madem ki meslek hastalığı raporu veriyor. Biz bunun sonuna kadar peşini bırakmayacağız. Ankara’ya gideceksek, gideceğiz. Önümüzü kesseler de bırakmayacağız.

Bekir Başak: Bugüne kadar kimsenin hakkını yemedim ama hakkımı da savunurum. Patronlar para kazanıyor ben de burada işkence çekiyorum.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Neoliberalizmin iflası veya emekçilerin kapitalizm ile imtihanı üzerine...

Yüksel Akkaya

Tarih tekrür eder mi? Etmediği yönünde güçlü bir söylem var. Ancak, liberalizmin dorukta olduğu 1929 bunalımı öncesi ile sonrası karşılaştırıldığında, tarihin bir kez daha tekrür etmek üzere olduğu pekala ileri sürülebilir: neoliberalizm ciddi bir iflas ile karşı karşıyadır. Evet, bir kez daha bir kriz ile... Kuşkusuz, yaklaşık seksen yıllık aradaki fark ile. Kapitalist düzen şimdi daha iletken, bağımlı, ancak bir o kadar da kırılğan hale gelmiştir; kapitalizmi tahkim eden önemli kurumlar oluşturulmuş, bölgesel birlikler kurulmuştur, iyi kötü bir düş olan Avrupa Birliği ete kemiğe büründürülmüştür. Üstelik, kapitalist sistemi tehdit eden alternatif bir düzen, sosyalist düzen de yoktur 1929 Krizi öncesinde olduğu gibi. Öyle olduğu için de sosyal politika adına ne varsa teker teker ya yok edilmiş ya da etkisizleştirilmiştir.

1929 Krizinden önce adına bir devrim yapılmış olan işçi sınıfı ve ona önderlik eden siyasal yapılar toplumsal açıdan önemli bir güç ve güven kaynağı idi. İşçi sınıfı hem örgütlü idi, hem de ihmal edilmeyecek bir eylem gücü vardı. Ne var ki, 1929 Krizi bir devrim ile sonuçlanmak yerine gericilik ve faşizm ile sonuçlandı. İşçi örgütleri ve siyasal önderliğini üstlenen yapılar bu gericilik ve faşizm döneminde önemli ölçüde etkisiz hale getirilirken emekçileri bekleyen işsizlik, yoksulluk, düşük ücretle çalışmak oldu. Gericilik ve faşizm geriye çekildiğinde bir savaş sonrasında geriye kalan yıkım da kapitalist düzeni liberalizmden vazgeçmeye, “sosyalizme yaklaşmaya” yöneltmek zorunda kaldı. Bir Sovyet balerin ile evli olan ve Sovyetler Birliği’ni bir süre gözlemlemiş olan Keynes, kapitalist düzenin yöneticilerini devletin müdahalesinin kaçınılmazlığına ikna etti ve sosyal devlet, refah devleti işçi sınıfına, emekçilere bir “rüşvet” olarak önerildi. Bu köhnemiş düzeni yıkmak yerine, ne yazık ki, emekçiler, görece daha iyi bir yaşam vaad eden bu sosyal devlet/refah devlet “rüşvetine” razı oldular.

Tarih acımasız bir öğretmendir. 1970’li yıllardan sonra, yaklaşık otuz yıl boyunca kendisini yeniden üreten neoliberalizm, bu tarihsel hatayı işçilerin, emekçilerin “yüzlerine” vurdu: açlık, yoksulluk, yoksunluk, işsizlik, düşük ücret ile yoğun ve esnek çalışma olarak her gün aynada kendisini gösterdi... Bugün bir kez daha alternatifsiz olduğu ileri sürülen liberalizm bir kriz ile karşı karşıyadır. 1929 Krizinde olduğu gibi bu süreçten yine en olumsuz etkilenen olan emekçiler olacaktır. Yine işsizlik, açlık, yoksulluk, yoksunluk, daha da düşük ücretlerle, daha kölecil bir ortamda yaşamak onlara vaad edilecektir. Ve bu büyük yıkımdan sonra, dün olduğu gibi, bugün de birikecek toplumsal öfkenin ve yükselecek olan toplumsal muhalefetin önlenmesi için Keynes reçetelerine başvurulması düşünülmektedir. Pervasızca, büyük bir iştahla sosyal devleti ortadan kaldırıp, sosyal politikayı etkisiz hale getirenler şimdi büyük bir korku ile geri çekilmekte, kendisini güvenceye almak için bir kez daha rüşvet teklif etmektedir. Kuşkusuz bu kriz ve başvurulacak önlemler emekçiler için, emekçiler adına siyaset yapanlar için de önemli olanaklar sunmaktadır. Sorun bunun ne kadar farkında olunacağı ve gereğinin yerine getirileceğidir.

Gençliğin faaliyetlerinden...

İTÜ'de faaliyetlerimiz devam ediyor!

İTÜ'de geçtiğimiz hafta başlattığımız çalışmalarımız devam ediyor. Düzen içi çatışmaların sürdüğü, şovenist histerinin tımandırıldığı bir dönemden geçiyoruz. Gençlik düzenin gerici taraflarından birine yedeklenmeye çalışılıyor. Üniversitede faaliyet yürüten güçler ise salt AKP karşıtlığı üzerinden söz söylüyor. Bu etkiyi kırmak için düzen içi çatışmaların teşhirini yapan ve gençliği kendi sorunları etrafında mücadeleyle çağıran bir hatta ilerleyeceğiz.

6 Ekim gününden itibaren İTÜ Maslak Kampüsü'nde "Gericilikten gericilik beğenmiyoruz" başlıklı bildirilerimizi yoğun bir şekilde dağıttık. Gençliği "laik/anti-laik" adı altındaki taraflaşmalarda yer almamaya, kendi sorunları etrafında mücadele etmeye, kapitalizmin her türlü saldırısına karşı geleceğimiz ve özgürlüğümüz için devrim mücadelesini yükseltmeye çağırdık. Masamızda dergi satışı sürdürdük. Hafta boyunca Kürt halkına dönük saldırılara karşı "Şovenist histeri yükseliyor... Şovenizme karşı yaşasın halkların kardeşliği! Biji biratiye gelan! Eşitlik, özgürlük, kardeşlik için mücadeleyle!" şiarlı afişlerimizi kullandık.

Bu hafta ise Maçka Kampüsü'nde hazırlık sınıflarına yönelik çalışmamızı başlattık. "ÖSS duvarının ardındaki üniversite?", "Üniversite duvarlarının içindeki yaşam?" yazılı afişlerimizi astık. Haftaya kadar devam edecek beş soruluk bir anket çalışması başlattık. Hazırlık öğrencilerine üniversiteye yeni geldiklerinden dolayı, zorlu ÖSS sınavından sonra istedikleri bölümü kazanıp kazanmadıklarını, gelmeden önce kafalarında nasıl bir üniversite hayal ettiklerini, geldiklerinde ne gibi sorunlarla karşılaştıklarını vb. sorular soran bir anket çalışması yaptık. Üniversitelerin nasıl olması gerektiği üzerine tartıştık. Anket çalışmasının sonunda "Üniversite deyince..." isimli belgeselin gösterimini gerçekleştireceğiz.

Ayrıca iki kampüste hafta boyunca Che'nin ölüm yıldönümü olmasından dolayı Che'yi anlatan afişler kullandık.

İTÜ Ekim Gençliği

İstanbul Üniversitesi faaliyetlerinden...

İÜ'de yeni dönem çalışması üniversitenin açılmasıyla birlikte başladı. Emperyalist saldırganlığın Ortadoğu ve Balkanlar'dan sonra Kafkasya'ya sıçradığı, ticari eğitim uygulamalarının hız kazandığı, gerici ve baskıcı uygulamaların arttığı şu günlerde, Ekim Gençliği olarak Hukuk, İktisat, Edebiyat Fakülteleri'nde ve Yabancı Diller Bölümü'nde, savaşı ve paralı eğitimi teşhir eden bir faaliyet örgütledik. Yaygın afiş ve bildiri çalışmasında "Susmak onaylamaktır!" şiarıyla sermaye devletine karşı öğrencileri taraf olmaya çağırdık.

Hafta boyunca kullandığımız bildirilerimizle, emperyalist savaşa, üniversitelerdeki anti-demokratik uygulamalara, bizleri bekleyen işsizlik ve geleceksizliğe, üniversite öğrencilerinin düzen içi gerici taraflaşmalara alet edilmesi oyunlarına karşı sesimizi yükselttik. Faaliyet süresince tanıştığımız öğrencilerle gençliğin sorunları üzerine tartışmalar gerçekleştirdik.

Çalışmamızda yaklaşık bin adet bildiri, 150 adet

afiş kullandık. Ayrıca, İktisat Fakültesi'nde Che'nin ölüm yıldönümünde yaygın olarak "Che Guevara yaşıyor!" yazılamaları yaptık.

11 Ekim günü, İktisat Fakültesi'nde kullandığımız "Ticari eğitime hayır! Müşteri değil öğrenciyiz!" şiarının yazılı olduğu pullar ÖGB'ler tarafından sökülmek istendi. "Çevreyi kirlettiğimiz" bahanesiyle pulları sökmeye çalışan, fakat reklam afişlerine dokunmayan ÖGB'lere kararlı tutumumuzla geri adım attırdık. Ardından daha kalabalık gelen ÖGB guruhi yaptığımız çalışmanın yasal olmadığını söyledi. Biz de onların yasalarını tanımadığımızı söyledik. Bunun üzerine tekrar geri çekildiler. Öğrencilere yönelik yaptığımız ajitasyon konuşmasıyla anti-demokratik uygulamaları teşhir ettik.

İÜ Ekim Gençliği

EÜ'de faaliyetler sürüyor...

Ege Üniversitesi döneme ticari eğitim saldırıları, soruşturma terörü ve faşist saldırılar eşliğinde girdi. Yeni dönemde EÜ Ekim Gençliği olarak çalışmalarımızı başlattık.

Hazırlık binasında "Ege Üniversitesi'ne hoş geldin!" başlıklı bildirilerimizle yeni öğrencilere "merhaba" dedik. "Artık üniversiteyi kazanmak geleceğini kurtarmak anlamına gelmiyor. Üniversiteyi kazanmakla hayallerimiz, rüyalarımız gerçekleşmiyor. Rüyalarımızı gerçek kılabilmek için rüyadan uyanmak ve geleceğimizi çalanlara 'dur' diyebilmek gerekiyor" içerikli bildirilerimizi yaygın biçimde kullandık.

Aynı gün faşistler hazırlık binasına, ölen askerler için 8 Ekim günü yapacakları yürüyüşün afişlerini astılar. Bunun üzerine devrimci ve demokrat öğrenciler tarafından afişlere müdahale edildi. Yürüyüşle ilgili gerçekleştirilen toplantıda, faşistlerin yürüyüş güzargahında Edebiyat Fakültesi'nin de olduğu, olası bir saldırıya karşı Edebiyat Fakültesi'nde masalar açılarak bekleme kararı alındı.

Alınan karar doğrultusunda masamızı açtık ve olası saldırıya karşın hazırlıklarımızı yaptık. Ancak açılan tek masa Ekim Gençliği masası oldu. Devrimci ve demokrat öğrencilerin öğle saatlerine doğru toplandığı sırada, faşistler yaklaşık 50 kişilik bir grupla

fakülteleri dolaştılar. Geçen sene ölen askerler üzerinden yarattıkları etkiyi bu sene yaratamayıp öğrencileri arkalarına alamadılar. Edebiyat Fakültesi yakınındaki yemekhane önün sloganlar atıp bir süre sonra dağıldı.

Hazırlık öğrencilerine yönelik çalışmamız sistematik olarak devam edecek. Önümüzdeki hafta "Ticari eğitime, geleceksizliğe, emperyalist savaşlara ve şovenizme karşı şimdi Deniz olunmalı!" şiarıyla hazırlık öğrencileri toplantısı gerçekleştireceğiz.

Ekim Gençliği / Ege Üniversitesi

MSGSÜ'de Che anması...

Ernesto Che Guevara, katledilişinin 41. yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde anıldı. Hafta boyunca ozalitler, afişler ve Che'yi anlatan bildirilerle anmamızın görsel hazırlığını güçlü bir şekilde yaptık.

9 Ekim günü saat 13.00'te okulumuzun yemekhanesinde MSGSÜ Öğrencileri olarak anma gerçekleştirdik. Bir arkadaşımız Che'yi anlatarak, emperyalizmin dil, din, ırk tanımadan dünyanın pek çok yerinde saldırılarını sürdürdüğünü söyledi. Che'nin de yaptığı gibi "dünya halklarının kurtuluşunun ancak sosyalizm için emperyalizme karşı savaşmakla gerçekleşebileceğini" söyledi. Yemekhanedeki öğrencilerin alkışları ile anma sona erdi.

MSGSÜ Ekim Gençliği

Fransa'da kitlesel eylem ve grevler!

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'nun (CSİ) çağrısını yaptığı, "Herkes uygun iş!" talebinin yükseltildiği gösteriler 7 Ekim'de gerçekleşti. Yüz ülkeden CSİ üyesi 170 sendika protesto ve grev çağrısı yaptı. Eylemler, dünya ölçüsünde yaşanan kriz ve artan işsizliğe karşı gerçekleşti.

Fransa'da 6 büyük sendika ise taleplerini daha da genişletti; herkese kabul edilebilir bir iş, çalışma koşulları ve süresinin insan onuruna yaraşır bir düzeyde iyileştirilmesi, sosyal güvencenin ve emeklilik hakkının garantiye alınması, etkili kamu hizmeti verilmesi taleplerini yükseltti.

CGT, CFDT, CGC, FSU, Solidaire (SUD) ve UNSA sendikalarının çağrısıyla Fransa'da 87 eylem gerçekleşti. Paris'deki mitinge 14 Avrupa ülkesinden sendika yöneticileri de katıldı. Birçok işkolunda grevler gerçekleşti. Demiryollarında, okullarda ve birçok devlet dairesinde, Air France uçak şirketinde, France Telecom'da grevler yaşandı. 21 şehirde kamu ulaşımı alanında yaşanan grev hayatı felce uğrattı.

Üniversitelerde ve liselerde öğrenci örgütleri eylemlere destek çağrısı yaptılar. Öğrenciler ve aileleri Sarkozy'nin "reform paketi"nde yeralan öğrenim alanındaki işten çıkarmaları sokaklara çıkarak protesto ettiler. Gösterilerde öğrenim alanında kadro kısıtlamaları ile hem çalışma koşullarının hem de öğrenim kalitesinin düşeceği dile getirildi.

Ülkede memurların sayısını düşürmeyi hedefleyen Sarkozy hükümeti, emekliye ayrılan öğretmenlerin yarısının yerine yeni kadrolu eleman almamayı planlıyor. Bütçeyi dengeleyebilmek için kamu harcamalarında kesintilerin şart olduğunu öne sürüyor. Bu yıl kamu sektöründe 23 bin, gelecek yıl ise 35 bin çalışanın işine son verilmesi planlanıyor. İşine son verilecek olanların 11 bin 200'ünün eğitim-öğrenim alanından olacağı belirtiliyor.

Kriz ve kitlesel işsizlik

Otomobil sektöründe kriz derinleşerek sürüyor. Dünyanın en büyük otomobil devlerinden Daimler, Kuzey Amerika'daki iki işletmesini kapatacağını açıkladı. Böylece 3500 kişi işsiz kalacak. St Thomas'daki (Ontario) işletmede üretim 2009 yılında durdurulacak. Portland'da da (Oregon) 2010 yılında bantlar duracak. Daimler tekeli yük kamyonu üretiminin durdurulması sonucu 900 milyon kâr edeceğini hesaplıyor.

General Motor 2009 yılının sonuna kadar Rapids'deki (Michigan) işyerini kapatacağını açıkladı. Bu işletmede halen 1.500 işçi çalışıyor. Janesville'deki (Wisconsin) işletmenin ise yıl sonuna kadar kapanması kesinleşti. Burada da 1.200 kişi işini kaybediyor.

Avrupa'da Eylül ayında 1.305 milyon araba piyasaya sürüldü. Bu geçen yıla göre 8.2 oranında daha düşük. Bu rakam 1998 yılından bu yana en yüksek oran.

Almanya'da yine Eylül ayı içinde yeni araba alım-satımı yüzde 1.5 oranında. En büyük kayıp ise İngiltere ve İspanya'da yaşandı. Her iki ülke de emlak krizinden büyük oranda etkilenmişti. Sadece Fransa'da yeni araba açtırma yüzde 8.4 oranında.

* Gazetelere yansıyan haberlere göre, Amerika'nın New York eyaletinde de 165 bin üzerinde kişinin işyeri tehlikede. Buna finansal sektörde çalışan 35 bin kişi de dahil.

* Pepsi de tasarruf planı çerçevesinde 3.300 kişiyi işten çıkardı. Pepsi'de üçüncü çeyrekte firmanın vergi-öncesi karlarında %9.5 düşüş olduğu görüldü ve hisse değerinde 26 yılın en büyük düşüşü gerçekleşti. Pepsi işçi çıkarmaya bu nedenle gittiğini açıkladı.

Berlin'de onbinlerce kişi alanlardaydı!

11 Ekim günü Berlin'de vatandaşlık hakları için büyük bir yürüyüş gerçekleştirildi. Alanları dolduran onbinlerce kişi **"Korku yerine özgürlük, gözetim kuruntusunu durdurun!"** sloganı altında devletin ve özel şirketlerin kitleleri gözetlemesini protesto etti, kişiye ait bilgilerin korunmasını talep etti.

Yürüyüşe, sayıları 117'yi bulan sendika, demokratik kitle örgütü, doktorlar, avukatlar derneği, sanatçılar, devrimci ve ilerici partiler çağrı yapmıştı. Döviz ve pankartlarda, sözde terörizme karşı düzenlenen güvenlik yasalarının derhal geri çekilmesi, kitlelerin online gözetlenmesinin durdurulması, kişilik bilgilerinin korunmasını içeren sloganlar dikkat çekti.

Dağıtılan bildirilerde ve yapılan konuşmalarda, ordunun ülke içinde de görevlendirilmesine, elektronik sağlık kartı uygulamasına, işyerlerine videolar yerleştirilerek işçi ve emekçilerin gözetlenmesine karşı çıkıldı. Hükümet binasının bulunduğu semte gelindiğinde, **"Biz halkız, siz sadece seçildiniz!"** sloganı atıldı.

Eylemde Kreuzberg'li sanatçıların yaptıkları 10 metrelik uzun bir kol taşındı. Konuşmacılar arasında, dinlenen özgür doktorlar grubunun başkanı ve yazılarında marksist-leninist kelimelerini kullandığı için terörist zanıyla dinlenen gazeteciler de vardı.

Düzenleyiciler, yürüyüşe katılımın miting sonunda 100 bine ulaştığı bilgisini verdiler. Eylem Almanya'da 1987 yılından beri vatandaşlık haklarına yapılan saldırılara karşı gerçekleşen en büyük yürüyüş oldu.

Otomobil sektöründe fatura işçilere!

Dünya ölçeğinde yaşanan krizin etkilerinin yansımaları otomobil sektöründe de kriz derinleşiyor. Krizin faturası işçilere çıkarılıyor.

7 Ekim günü Ford, BMW, Daimler'den sonra Opel de üretimi düşürmek zorunda olduklarını açıkladı. 8 Ekim günü ise İsveç otomobil işletmesi Volvo'da üçbin işçinin işten atılacağı açıklandı.

Amerikan Otomobil üreticisi General Motors'a (GM) ait olan Opel'in Almanya'daki Eisenach işletmesinde üretime üç hafta ara verilecek. Bochum'da 29 Eylül'den beri bantlar çalışmıyor. Rüsselsheim ve Kaiserslautern dışında Avrupa'daki tüm GM işletmelerinin imalathane bölümünde 20-31 Ekim arasında üretim duracak. BMW yıl sonuna değin 20-25 bin daha az otomobil üreteceğini açıkladı. Leipzig'deki işletmede dört gün bantlar duracak.

Ford tekeli de Saarlouis'deki işletmesini kapatacağını açıkladı. BMW'deki gibi burada da önce taşeron işçiler işten atılacaklar, 204 işçi işini kaybedecek. VW'nin yan kuruluşu Skoda da 13 bin daha az otomobil üretecek.

Daimler'de ise bu sayı 80 bin. Sindelfinge'de bu yıl 17 Aralık'ta işletme tatile girecek. Untertürkheim'deki Daimler işletmesinde bazı vardiyalar kaldırılacak. 2009 yılı için düşünülen 90 bin adet motor üretiminden vazgeçilecek. Daimler işçi çıkarmayı da hesaplıyor.

İsveç'te Ford tekeline ait Volvo, bantlarda çalışan iki 2 işçi ile 700 memurun işine son vereceğini açıklamıştı. Volvo işten atılacakların toplam sayısının ise 6 bin kişi olduğunu ifade ediyor.

Tekelci kapitalizmin krizi yayılıyor...

Yeni “kurtarma paketleri” de sorunu çözmeye yetmeyecek!

Tekelci kapitalizmin merkez üssü ABD’de patlak veren mali kriz, akıtılan trilyon dolarlara rağmen kontrol altına alınamıyor. İşçi sınıfı ile emekçilerin ürettiği artı-değerin gaspedilmesi sayesinde biriktirilen servetin büyük şirketleri kurtarmak için hoyratça harcanması, sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin derdine deva olamadı.

Bush tarafından gündeme getirilen kurtarma paketinin etkisi ise kısa süreli bir soluklanma ile sınırlı kaldı. Neoliberalizmin mabetleri olan borsalardaki düşüş devam ederken, iflasın eşiğine gelen büyük şirketlere neredeyse her gün yenileri ekleniyor. Sermaye dolaşımı önünde hiçbir engelin bulunmadığı çağımızda, mali kriz de herhangi bir engele takılmadan hızla dünyanın dört bir yanına yayılıyor. Gidişattan panikleyen düzenin efendileri, peşpeşe kurtarma paketleri açıklamak zorunda kaldı.

G-7 şeflerinin Washington buluşması

ABD ile diğer emperyalist devletlerin ilan ettiği kurtarma paketleri kapitalizmin çöküşüne doğru sürüklenmesini önleyemeyince, haydutbaşı Bush, G-7 şeflerini Washington’a çağırdı. Büyük bir çöküşü önleme telaşına düşen kapitalist-emperyalist düzenin efendileri, zorunlu olarak birlikte hareket etmenin yollarına aramaya başladılar.

Bush’un çağrısıyla gerçekleşen toplantıya G-7’yi oluşturan ABD, Japonya, Almanya, İngiltere, Fransa, İtalya, Kanada maliye ve hazine bakanlarının yanı sıra Avrupa Birliği, IMF ve Dünya Bankası’nın en üst düzey görevlileri de katıldı.

G-7’nin maliye ve hazine bakanlarıyla görüşen Bush, ekonomik krize karşı ortak mücadele çağrısında bulundu. Toplantı vesilesiyle Beyaz Saray’da açıklama yapan Bush, “Bu krizde beraberiz ve krizden birlikte çıkacağız” dedi. Katılımcılar tarafından yapılan ortak açıklamada ise, “G-7, mevcut durumun acil ve olağanüstü eylemler gerektirdiği yönünde hemfikir” diyerek, krizi önleme noktasındaki açmazlarını teslim ettiler. Çöküşü önlemek için yeni önlemler saptayan G-7 şefleri, süreci birlikte karşılama kararı aldıklarını söylediler.

G-7 toplantısından sonra açıklanan eylem planında; önemli banka ve finans kuruluşlarının çökmelerinin engellenmesi için eldeki bütün imkanların kullanılması, hem nakit hem kredi akışının tekrar başlatılması, banka ve diğer finans kurumlarının sıcak paraya ulaşımının sağlanması, kredi akışı sağlanmasına olanak verecek şekilde bankaların sermaye arttırmalarının sağlanması öngörülüyor.

Görüldüğü üzere G-7 şefleri, hem banka hem sigorta şirketlerini kurtarmak için trilyon dolarları yine hoyratça tüketecekler.

G-20 de G-7’nin izinde!

G-7 baronlarının toplantısının ardından aralarında Türkiye’nin de bulunduğu G-20 grubunun toplantısı gerçekleşti. Toplantıya katılan ABD Hazine Bakanı Paulson, G-20 toplantısında, G-7’nin benimsediği eylem planının kabul edilmesini beklediklerini söyledi.

Emperyalist güç odaklarının peşinden giden G-20 şefleri, Amerikalı bakanı hayal kırıklığına uğratmadı.

G-7 toplantısında beş maddelik paketi, G-20’nin şefleri de kabul etti.

AB şeflerinden “ortak eylem planı”

Krize çözüm arayan G-7 ve G-20 toplantılarının ardından AB şefleri Paris’te toplandı.

AB Dönem Başkanlığının Fransa’da olması nedeniyle Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy’nin daveti üzerine Paris’te gerçekleşen zirveye, Avro Bölgesi ülkelerinin yanı sıra İngiltere Başbakanı Gordon Brown, Avrupa Komisyonu Başkanı Jose Manuel Barroso, Avrupa Merkez Bankası Başkanı Jean-Claude Trichet de katıldı.

Avrupa’nın 15 ülkesinin temsilcilerinin katıldığı toplantıda, sistemin çöküşünü önlemek için çıkış yolu arandı. Ortak hareket etmekten kaçındığı gerekçesiyle eleştirilere maruz kalan Almanya, “ortak eylem planı” önerdi.

Almanya’nın önerdiği dört maddelik plana itiraz eden olmadı, ancak AB devletlerinin birlikte hareket etmekte zorlanabileceği belirtiliyor.

Yapılan açıklamaya göre, Almanya’nın önerdiği dört maddelik “eylem planı”, büyüyen nakit sıkıntısının reel ekonomiye yansımalarını sınırlamak için devlet güvenceleri aracılığıyla bankaların birbirlerine kredi vermelerinin teşvik edilmesi, çürük kredilerin ve sorunlu olduğu düşünülen değerli kâğıtların bir banka tarafından devlet desteği ile satın alınması, bankaları zor durumdan kurtarmak için devletin ana sermayeye katkı sunması gibi önlemleri içeriyor. Aksi halde çöküşün önlenemeyeceği hatırlatılıyor.

Peşpeşe gerçekleşen toplantılarda alınacağı söylenen önlemleri, krizin pençesine düşen her devlet zaten şu veya bu şekilde uygulamaktadır. Nitekim İMF şefi Dominique Strauss-Kahn, “çökmenin eşiğinde”ki finans sistemini kurtarmaya çalışan ülkelerin her gün yeni bir “önlem paketi” açıkladıklarını dile getiriyor.

“Kurtarma planları” furyası

ABD’nin başlattığı kurtarma planları, krizin yayılması ile furyaya dönüştü. Zira belli başlı tüm kapitalist devletlerin, ekonomik çöküşü önlemek için

kurtarma planları dışında bir çıkış yolları bulunmuyor. Bu planlar ise, emekçilerin ürettiği değerlerden çalınarak biriktirilen büyük servetlerin, devletler eliyle şirketlere aktarılması anlamına gelmektedir.

ABD şirketlere yeni kaynaklar aktarmaya devam ederken, İngiltere tarihinin en büyük banka kurtarma operasyonunu gerçekleştiriyor. Yapılan açıklamaya göre İngiliz devleti, ülkenin en büyük dört bankasına ortak olarak bu bankaların batmalarını önlemeye çalışacak. Bu operasyonun 35 milyar sterline mal olacağı hesaplanıyor. Fransa hükümeti, küresel mali krizin batmanın eşiğine getirdiği bankaların kurtarılması için 360 milyar Avro’ya kadar olan açığını garanti altına alacağını ilan ederken, Almanya’da bakanlar kurulunun onayladığı “banka kurtarma planı” kapsamında 500 milyar Avro kaynak aktarılacağı bildiriliyor.

Bu arada küresel mali krizde dev bankaları Fortis ile Dexia’yı kurtarmak için onmilyarlarca Avro kaynak aktaran Belçika hükümeti 2.5 milyar Avro kaynak arayışını sürdürürken, Avustralya Başbakanı Kevin Rudd, bankalardaki mevduata 3 yıl için tam garanti verileceğini açıkladı. Avustralya bankalarındaki fonların toplam değerinin 386-450 milyar dolar arasında olduğu tahmin ediliyor.

Kurtarma paketi açıklayan bir diğer devlet Rusya oldu. Rusya parlamentosunun alt kanadı Duma, hükümetin, mali piyasalarda istikrar sağlamaya yönelik 86 milyar dolarlık yardım paketini onayladı. Benzer önlemler alan birçok devletin olduğunu da eklemek gerekiyor.

Gelişmelerin seyri, emekçilerin sırtından çalınan servetlerle yapılan kurtarma operasyonlarının krizi önlemeye yetmeyeceğini gösteriyor. Bu ise, mal ve hizmet üretiminde de daralmanın kaçınılmaz olacağı anlamına geliyor. Nitekim bunun ilk belirtileri şimdiden görülmektedir. Krizin faturasının emekçilere ödetilmesinin boyutları, esas olarak bu aşamada somutlanacaktır.

Kapitalizmin küresel krizinin işçi sınıfı ile emekçilere yansımalarının işsizlik, yoksulluk, sefalet, devlet terörü şeklinde olacağı bilinmektedir. Yıkımı önlemek ya da sınırlamak için, işçi sınıfı ile müttefiklerinin kapitalizme karşı örgütlü mücadele dışında bir çıkış yolları bulunmamaktadır.

Krizin faturası işçilere değil kapitalistlere!

Burjuva iktisatçıların “1930’lardan beri böylesi görülmedi” dediği ve kısa vadede sonlanmayacağına kesin gözü ile bakılan kriz, tüm dünyaya yayılmış bulunuyor. ABD kriz karşısında çaresiz. Avrupa ise ne yapacağını bilemiyor. Tüm kurtarma çabalarına karşılık kriz bir türlü atlatılamıyor.

ABD’deki finans sistemindeki çöküşle birlikte milyonlarca işçi ve emekçinin gelecek güvencesinin yatırıldığı emeklilik fonları büyük ölçüde eridi. Krizin tek sonucu emeklilik fonlarının batması olmadı. Finans sektöründen başlayan ve üretim alanına da yayılmakta olan kriz sonucu işten çıkartmalar devam ediyor. Daha şimdiden ABD’de finans sektöründe istihdam edilenlerin büyük bir bölümü işsiz kaldı. Dünyanın en büyük tekkellerinden olan ve tüm dünyada 100 binden fazla çalışanı bulunan General Motors Kuzey Amerika’da bulunan dört fabrikasını kapatacağını ve burada çalışan 10 binden fazla işçiyi işten çıkaracağını duyurdu. 2008 yılının ilk üç ayında sadece otomotiv sektöründe işten çıkartılanların sayısı 50 bine ulaştı. Krizden en çok etkilenen inşaat sektöründe de resmi rakamlara göre 60 bine yakın kişi işini kaybetmiş durumda. Dünyanın en büyük ikinci cep telefonu üreticisi Motorola da 7 binden fazla işçiyi işten çıkardı. Tüm dünyada binden fazla şubesi bulunan Starbucks firması da, ABD dâhilindeki 600 şubesini kapatacağını ve 12 bin kişiyi işten çıkaracağını duyurdu.

Avrupa’da da durum farklı değil. BMW Almanya’daki fabrikalarından 8 bin kişiyi, Siemens 7 bin işçiyi işten çıkartacak. Daimler-Chrysler 6 bin 500 kişiyi, ünlü ilaç tekeli Novartis 2 bin 500 çalışanını, Volvo 1000 işçisini çıkartacağını duyurdu. Airbus da

yeniden yapılanma planına göre Avrupa çapında 10 bin işçinin işine son vereceğini açıkladı.

Dalga dalga yayılan küresel krizin etkisi Türkiye’ye de yansdı. Üretiminin yüzde 70’den fazlasını Avrupa’ya yapan ve zaten iç talep yetersizliğinin kısılcığında bulunan otomotiv sektöründe sıkıntı giderek artıyor. Ayrıca, sigortacılık ve bankacılık sektörü de tehlike içinde.

Sermaye sınıfı küresel krizi bahane ederek, krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye çalışıyor. Bunun en somut örneği, Türkiye’de 100 bini aşkın metal işçisini kapsayan 2008-2010 Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi’nin devam ettiği şu günlerde açıkça görülüyor. Kriz bahane edilerek Ford, TOFAŞ, Renault ve Bosch fabrikalarında işçi çıkarma, ücretlerde kesinti, üretime ara verme, işçi alımının durdurulması, geçici işçilerin sözleşmelerinin uzatılmaması, ücretsiz izinlerin kullanılması saldırıları yaşanıyor. TİS’e esneklikle ilgili maddeleri sokmak isteyen asalak metal patronları, yaratılan bu uygun ortamı metal işçisine kölelik dayatmalarının birer aracına dönüştürmek niyetindeler.

Varolan kriz kapitalizmin krizidir. Bu krizi insanlığın krizi haline getiren, insanlığı açlığa mahkum eden kapitalistlerin bitip tükenmek bilmeyen kâr hırslarından başka bir şey değildir. Kapitalizmin krizlerini ortadan kaldırabilmenin tek koşulu kapitalizmi ortadan kaldırmaktır. İşçi sınıfı ve ezilen halklar topyekûn bir mücadelenin içinde yer almadıkları sürece krizler yaşanmaya devam edecektir. Krizin faturası işçilere değil, işçileri sömürlere, insanlığı kâr uğruna açlığa ve sefaletle sürükleyenlere kesilmelidir.

Hollanda’da TİB-DER’le dayanışma etkinliği...

Tuzla tersanelerinde iş kazaları ve ölümlerin bir türlü sonu gelmiyor. Kapitalist patronlar kârlarına kâr katmak için, işçileri iş güvenliğinin olmadığı koşullarda çalışmaya zorluyor. Genç yaşta işçiler kapitalistlerin kâr hırsı uğruna bedel ödemeye devam ediyor.

Tersaneler cehenneminde yaşanan bu çağdışı uygulamalara karşı etkin bir mücadele yürüten **Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)** ile dayanışmak ve uygulamaları teşhir etmek için **Hollanda-Eindhoven**’da bir dayanışma etkinliği düzenledik. Bir aylık süre içinde değişik kurum, kuruluş ve kişilerle ilişkiye geçtik, tersanelerin durumunu anlattık, düzenleyeceğimiz etkinliğe maddi ve manevi destek talep ettik. Bu konuda anlamlı destekler aldık.

Hollanda BiR-KAR Kadın Komisyonu başından itibaren etkinliğin örgütlenmesi çerçevesinde büyük bir emek harcadı. Konuya ilişkin tüm yazı ve materyaller Hollandaca’ya çevrildi. Toplam hazırlık sayesinde etkinlik başarıyla gerçekleşti. Kadın Komisyonu’nun çabasının son derece anlamlı olduğunu belirtmeliyiz.

Ne yazık ki Türkiyeli’ler maddi destek ve katılım planında beklentimize yanıt vermediler. Hollandalı ve diğer uluslardan işçi ve emekçiler ise büyük bir ilgi gösterdiler, anlamlı bir destek sundular.

Etkinliğimiz 10 Ekim günü gerçekleşti. Açılış konuşmasının ardından TİB-DER’in gönderdiği mesaj Hollandaca okundu. Ardından tersanelerdeki çalışma koşullarını anlatan, ölen 112 işçinin isim listesine yer veren, TİB-DER’in ilettiği bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyon izleyicileri derinden etkiledi. Gösterimin ardından birçok soru yöneltildi. Katılımcılar düşüncelerini dile getirdiler.

Değişik aktivitelerin ardından genç bir arkadaşımızın sergilediği tek kişilik oyun beğeniyle izlendi. Etkinliğimize 70’in üzerinde bir katılım sağlandı.

Yurtdışında çalışan işçi ve emekçiler olarak, tersaneler cehenneminde mücadele yürüten TİB-DER’i bir kez daha selamlıyor, dayanışma içinde olacağımızı bildiriyoruz.

BiR-KAR / Hollanda

Dünyadan...

Romanya’da binlerce öğretmen yürüdü

Romanya’nın başkenti Bükreş’te 15 Ekim günü binlerce öğretmen daha fazla ücret talebiyle yürüdü. Öğretmenler ayrıca hükümetin istifasını da talep ettiler.

Anayasa Mahkemesi 15 Ekim günü öğretmenler için yüzde 50 ücret artışını anayasaya uygun bulmuştu. Başbakan Calin Popescu ise “öğretmenlerin ücret artışı ödenemez” diyerek bu artışı reddetmişti.

Irak’ta tekstil işçilerinin grevi

Irak’ta devlete ait tekstil tekelinde çalışan işçiler geçtiğimiz hafta greve gittiler. Tekstil işçileri grevleriyle, halen ödenmeyen ücretlerinin ödenmesi için hükümete baskı yapıyorlar. Tekstil tekelinde 5.500 kişi çalışıyor. İşçiler devletin işletmeyi özelleştireceğinden endişeli olduklarını açıklıyorlar.

İtalya’da 300 bin kişi alanlardaydı

11 Ekim günü Roma’da 300 bin kişi sokaklara çıkarak, Berlusconi hükümetinin ekonomi politikalarını protesto etti. Çağrısını sol örgütler ve Yeşiller’in yaptığı yürüyüş, İtalya’da hükümetin bütçe kısıtlaması nedeniyle önümüzdeki üç yıl içinde 87 bin öğretmenin işine son vereceğini açıklaması üzerine gerçekleşti. Eylemlere sadece öğretmenler değil, kamu çalışanları ve işçiler de destek verdi.

Fransa’da otomotiv sanayiinden protesto

Blanquefort’de çalışan 600’e yakın Ford işçisi, 2010 yılında fabrikalarının kapatılma planlarını protesto etti. Otomobil sektöründe işten atılmalar gündemde. Renault Sandouville’de bin işçiye çıkış verildi. Peugeot’da iki üretim zinciri kapatılacak. Limoges’deki Renault fabrikasında işçiler fabrikadaki son gelişmelerden hoşnutsuz.

Romanya’da 7 bin işçi yürüdü

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu’nun (CSI) çağrısını yaptığı “Herkeseye uygun iş!” talebiyle Romanya’da 7 bin işçi Bükreş’te parlamentoya yürüdü. İşçiler ücretlerinin ve çalışma koşullarının Batı Avrupa düzeyine çıkarılmasını talep ettiler.

Yeni bir tezkere ve sonrası...

M. Can Yüce

Bir yıl önce yoğun bir psikolojik savaş kampanyası eşliğinde Güney Kürdistan’a askeri işgal ve müdahale yetkisi veren tezkere Meclis’ten geçmişti. Bir karakola yapılan baskın ve ardından geliştirilen psikolojik savaş kampanyası iç ve dış kamuoyunun oluşturulmasında önemli bir araç olarak kullanılmıştı. Benzer bir gelişme şimdi de sahnelenmektedir. Yine bir karakol baskını, ardından düzenlenen ırkçı şoven histeri ayinleri ve Meclis’ten geçirilen yetki tezkeresi...

Ama belli ki özel savaş aygıtı bu kadarını yeterli bulmamaktadır. Daha fazla yetki, daha fazla sindirme ve yıldırma hareketlerine yasal, siyasal ve psikolojik altyapı istiyor. Bunu “olağanüstü hal” olarak tanımlamıyorlar, ama inkar ve imha sistemini daha da güçlendirecek, iktidar konumlarını derinleştirecek bir inisiyatif başlattıkları çok açıktır! Ardı ardına yapılan toplantılar bunun somut kanıtı niteliğindedir.

Bunun yanı sıra ordunun belli yönleriyle tartışma ve eleştiri konusu yapılması, henüz ciddi boyutlar kazanmasa da önemli bir gelişme olarak kaydedilmelidir. “Güvenlik boyutunun dışında sorunun başka boyutları da tartışılmalı” gibi bir arayışın açıkça ve yaygınca dile getirilmesi geleneksel Cumhuriyet politikalarının, bastırma ve imha çizgisinin iflasının başka bir tarzda itirafı olarak kabul edilmelidir.

Hiç kuşkusuz bu tartışmaların hiçbirisi yeni değildir. 1990’lı yılların başlarını hatırlayanlar bunun böyle olduğunu anlamakta güçlük çekmeyeceklerdir. Askeri bastırma hareketlerinin çözümsüzlüğünün açıkça dile getirilmesi, aslında, öteden beri varolan bir eğilimin ifadesidir. Ancak baskın olan politik çizgi, bu tartışma ve eğilimlere rağmen resmi Cumhuriyet çizgisidir. Yeni bir savaş tezkeresinin Meclis’ten çıkarılması, bunun çok açık ve dolaysız kanıtıdır. Yine daha fazla yetki, Terör Yasası’nın daha da ağırlaştırılması istemi de bu bağlama oturmaktadır. Son olarak bugün yapılan devlet zirvesinde bir Koordinasyon biriminin oluşturulması, bu zirvelerin haftalık olarak rutin hale getirilmesi bu kanımızı doğrulayan başka bir resmi kanıt olmaktadır.

Burada şu soru önem kazanıyor: “Kürt sorunu başka, terör sorunu başka, askeri yöntemlerin dışında daha geniş kapsamlı iç ve dış politika açımları gereklidir” biçimindeki tartışmaları ve eğilimleri nereye oturtmak, bunları nasıl değerlendirmek gerekir? Hiç kuşku yok, askeri bastırma yöntemlerinin tek başına çözüm gücü olmadığı sayısız kez ortaya çıkmış ve her yeni olayda doğrulanmaktadır. Bu durum yeni arayışların ve tartışmaların ortaya çıkmasına neden olmuştur. Ancak bu önemli olmakla birlikte tek başına bir anlam ifade etmemektedir. Egemenler cephesinde yaşanan bu tartışmalar ve eğilim, geline noktada, bir çatlağı, bir farklılığı, farklı bir eğilimi ifade etmesine rağmen özel savaşın iç ve dış politikada kendisini güçlendirmede bir örtü işlevini de görmektedir. Aslında bu, paradoksal bir durumdur. Hem bir çözümsüzlük açmazını, hem de açmazda ısrarı perdelemekte bir araç işlevini görüyor. Kendileri için tartışma sürecini hem soluklanma, hem de soluklanırken resmi çizgiyi daha da güçlendirme süreci olarak değerlendirmeye çalışmaktadırlar. Daha önce bu yapıldı... TV ve diğer basın yayın organları anılan tartışmaları yapıyorken, Genelkurmay ve hükümet yetkilileri Terörle Mücadele Yasası’nı ağırlaştırmanın çalışmasını yürütmekte, yapılan devlet zirveleriyle devlet güçlerinin ve kurumlarının koordinasyonu ve merkezi olarak harekete geçirilmesinin kurumsal

çalışmaları yapılmaktadır. Bu tartışmalar dikkatleri dağıtır ve bilinçleri bulanıklaştırırken, devlet kendini yeni döneme uyarlamanın, başka bir ifadeyle özel savaşı daha güçlü ve merkezi bir tarzda yenilemenin çalışmasını yapmaktadır.

Bütün bunların bire bir tek merkezden planlandığını ve yürütüldüğünü anlatmıyoruz, ama kendi çözümsüzlüklerinin, sömürgeci politikanın iflasının ortaya çıkardığı arayış, tartışma ve eğilimlerin nasıl özel savaş aygıtı tarafından kullanıldığını vurgulamaya çalışıyoruz.

Yeniden Güney’e savaş yetkisini veren tezkerenin ardındaki politik dürtülere ve gerekçelere dönmekte yarar var: Geçen yıl çıkarılan tezkerenin stratejik hedefinin, Güney Kürdistan ve onun yönetimi olduğu, Güney’deki gelişmeleri kontrol altına alma, Güney yönetimini teslim alma veya ilk planda sivri uçlarını törpüleme hedefi olduğu çok açıktır. Son bir yıllık gelişmeler bunun somut kanıtları niteliğindedir. 5 Kasım Washington Anlaşması’nın ardında Güney’e yapılan hava saldırılarıyla kimin iradesi teslim alınmaya çalışıldı? Anılan anlaşmadan önce TC’ye yapılan meydan okumalardan bir eser kaldı mı? Ya Kerkük referandumuna ne oldu? Aslında yapılan hava ve kara saldırısının fiili hedefi PKK/KNK olmakla birlikte politik hedefi Kürdistan yönetimi idi. Bunda önemli ölçüde başarılı olduklarını daha önceki yazılarımızda işlemeye ve göstermeye çalışmıştık.

Bu yeni tezkere, aslında eskinin bir devamı niteliğindedir. Güney Kürdistan Federe Yönetimi’ni sürekli askeri baskı ve tehdit altında tutarak sınırlandırmak ve giderek kendisinin istediği doğrultuda tutmak ve buradan genel Kürdistan sorununu kontrol altında tutmak gibi bir hedefi var. Tezkere ve bir dizi toplantıdan sonra bugün bir heyetin Mesut Barzani ile görüşmesi, bu görüşmenin Hewler değil, Bağdat’ta gerçekleşmiş olması, anılan hedefin bir parçasıdır! Yani bu “temas”, Güney Kürdistan

Federe Yönetimi’ni tanıma doğrultusunda bir adım değil, tersine onu teslim alma ve belli bir politik doğrultuya zorlama çabası olarak algılanmalıdır! Kendi akıl hocalarının da sık sık tekrarladıkları gibi bu, “savaş sopasıyla terbiye etme” politikasıdır!

Yine bu tezkere ile Ortadoğu’da yaşanabilecek gelişmelere askeri düzeyde müdahalede bulunma seçeneğini el altında hazır tutma hesapları da var. Biliniyor, Rusya ve Gürcistan arasında yaşanan savaş, aslında dünya ve bölgesel güç dengelerinde yeni bir aşamanın habercisi oldu. Dünya çapında yaşanan “mali kriz” bu süreci dönülmez bir noktaya doğru itekledi... Bu gelişmelerin Ortadoğu’ya çok daha hızlı ve etkin bir biçimde yansıtacağını hesaplayan TC, PKK bahanesini kullanarak elinde tuttuğu savaş silahını kullanmaya devam etmeyi gerekli görmüştür.

Bütün bunlardan ortaya çıkan sonuç şudur: TC, onun özel savaş aygıtı çatışma sürecinin sona ermesini istememektedir. Ama Güney’i ve Kuzey’i ile Kürdistan sorununun kontrol dışına çıkmasını da istememektedir. Bu da bir paradoksu anlatmaktadır ve kendilerini bu paradoksu çözmeye değil, onu yönetmeye göre yapılandırmaktadırlar. Bunun da sancısız olmadığı çok açıktır. Ergenekon davasının bu paradoksu yönetme ve kendini buna göre yapılandırma süreciyle bağlantıları vardır. Egemenler cephesinde yaşanan çatışmaların bu paradoksun kendisiyle ilgili boyutları var. Ama bunlar şimdilik bizim tartışma konumuz değildir. Şu çok açık ki kendi aralarındaki tartışma ve çatışmalara rağmen Kürdistan sorunu ve bunun yönetilmesi konusunda Genelkurmay’ın, daha genel bir ifadeyle özel savaş aygıtının ardında saf tutmuşlardır.

Gerçek yurtseverler bu süreci, TC’nin yönelimlerini doğru okumak, yaşanan çatışma sürecini doğru kavramak ve duruşlarını bu kavrayış temelinde belirlemek durumundadırlar...

14 Ekim 2008

10. Yıl gecesine hazırlanıyoruz!

Her yıl geleneksel olarak gerçekleştirdiğimiz merkezi geceye yoğun biçimde hazırlanıyoruz. Yurtdışındaki en önemli politik etkinliklerimizden biri olan merkezi gecemiz bu kez partimizin 10. Yılına denk düşüyor. Bu da etkinliği çok daha anlamlı kılıyor.

Bu nedenle, merkezi gece çerçevesindeki tüm politik-pratik çalışmalarımızı, 10. yıl çalışması ile içiçe ve 10. Yıl vurgusu temelinde yürütmeyi kararlaştırdık. Merkezi gecemizin adını “10. Yıl gecesi” olarak belirledik, programını 10. Yıl vurgusunun ruhuna uygun biçimde şekillendirdik. Geceye çağrı bildirisinin içeriğini de doğal olarak 10. Yıl teması oluşturdu.

10. yıl çalışmamız, partimizin programının, adı ve ambleminin ve temel şiarlarının en geniş kitleler içinde tanıtıldığı, bu çerçevede tok, yoğun ve yaygın bir politik-pratik çalışma olarak planlandı. Çalışmamız Kasım ayının sonuna kadar sürecek.

İlk elden 3 bin gece afişi, 5 bin 10. Yıl afişi, 15 bin gece çağrı bildirisi ve 10 bin 10. Yıl bildirisi çıkartıldı. 3 binin üzerinde gece bileti devreye sokuldu. Materyallerimizi gitgide yoğunlaşan bir tempoda kullanıyoruz. Almanca, Türkçe ve Fransızca olarak partimizin temel şiarlarının yazılı olduğu 10 bin pul da hazırlanmış bulunuyor. Ayrıca, merkezi gecenin hemen sonrasında çeşitli kentlerde, partimizin program ve hedeflerinin, ideolojik ve sınıfsal farklılıklarının işleneceği 10. Yıl konferansları planlanıyor.

Bu yılki merkezi gecemizin kitlesele ve coşkulu bir etkinlik olarak gerçekleştirilmesi, en önemli hedeflerimizden birini oluşturuyor. Başta kendi çevremiz olmak üzere, geniş bir kitleyi geceye taşımak için bu yıl her zamankinden daha ciddi bir çaba yürütüyoruz.

Her zamankinden daha yaratıcı bir çalışma ortaya koyacak ve hedeflerimize ulaşacağız.

Yurtdışından komünistler

Gençlik hareketi ve fiili-meşru mücadele!

Gençlik hareketi uzun bir dönemden beri içinde bulunduğu darlığı ve tıkanıklığı aşamamaktadır. Hareketin parçalı tablosu içerisinde dönem dönem ortaya çıkan birliktelikler yalnızca eylem birliktelikleri olarak kalmaktadır. Bu süreçlerin ileriye taşınamaması gençlik hareketini kendi dar sınırları içerisinde hapsedmektedir. Bunun sonucu, kısır tartışmalar içerisinde fiili-meşru mücadele zemininden uzaklaşmak, geri eylem biçimleri ve mücadele yöntemlerini gençlik kitlesine maletmeye çalışmak olmaktadır. Gençlik mücadelesi ve örgütlenmesinin yanlış zeminde ortaya konulup tartışılması, sorunun aşılması noktasında atılan adımların çözümden çok sorunun derinleştirilmesine neden olmaktadır. Dar ideolojik bakışla, biçimsel yol ve yöntemlerle gerçekleştirilmeye çalışılan müdahaleler ortaya çıkan olanakların heba edilmesine yol açmaktadır. Bu noktada mücadelede izlenecek yol ve yöntemler büyük bir önem taşımaktadır.

‘60’lardan günümüze gençlik hareketi

‘60’lı yılların sonu gençlik için düzenden köklü bir kopuşun, devrimci bir temelde yükselişin ifadesi olmuştur. Bu süreç aynı zamanda FKF’nin Dev-Genç’e evrildiği, gençlik hareketinin işgaller ve boykotlarla militan bir temelde yükseldiği bir dönem olmuştur. 12 Mart faşist darbesiyle gençlik hareketi önderlerinin büyük çoğunluğunun tutuklanması ve bir kısmının katledilmesine rağmen mücadele dizginlenememiş, aksine ‘70’li yıllar boyunca devrimci bir temelde yükselişini sürdürmüştür. 12 Eylül ‘80 faşist darbesiyle ezilen gençlik hareketi bir daha aynı kitleselliğe ulaşamasa da, günümüze kadar inişli çıkışlı bir hatta ilerlemiştir.

‘86-87 yıllarında gençliğin dernekleşme çabası ve ‘87 yılında nispeten kitlesel sokak eylemliliklerine dönüşen kıpırdanmalar hareketin yeniden yükselişe geçeceği ve militan bir temelde ilerleyeceği beklentilerini de beraberinde getirmiştir. ‘87-90 arası yıllar gençlik hareketinde belli bir canlanma yaşansa da, dar kitle eylemliliğinin ötesine geçilememiştir. Bu süreçte gençlik hareketi giderek gerilemiş ve kan kaybetmiştir.

Gençlik hareketinin 12 Eylül faşist darbesinin ardından toparlanamaması, beklenen yükselişin yaşanamaması, bu sürecin hayal kırıklığı ve umudun bir arada yaşandığı bir süreç olarak yaşanmasına neden olmuştur. Yine de devrimci gençlik grupları hareketin yükselişe geçeceği beklentisi içerisinde olmuşlardır. Tıkanıklığın daha da derinleşmesiyle birlikte müdahale yöntemleri tartışılmaya başlanmıştır.

‘95-96 yılları öğrenci gençliğin yeniden eylemsel bir süreç içerisine girdiği bir dönemdir. Harçlara yapılan % 400’lük zamlar geniş kesimlerin tepkisine yol açmıştır. Reformist bir karakter taşıyan *Öğrenci Koordinasyonu*’nun etkisine, uzlaşmacı-barışçıl eylem çizgisine rağmen, bu dönemde gerçekleştirilen “4-5 Şubat eylemleri” ile hareket fiili-meşru eylem çizgisiyle militan bir temele oturmuştur. 4 Şubat Taksim çıkışı ve 5 Şubat Kızılay eylemi devrimci gençlik örgütlerinin etkisini arttıran bir rol oynamıştır. Bu süreç aynı zamanda “*Üniversite Öğrencileri Platformu*”nun doğuşunu da sağlamıştır.

Gerçekleştirilen Beyazıt işgaliyle reformizmin etkinlik alanı sınırlanmış, hareket kitlesel ve militan eylemliliklerle bir süre daha ilerlemiştir. Ancak, devrimci gençlik örgütlerinin yapısal zaafı nedeniyle hareket ileriye taşınamamış, mücadele

eylem birlikteliğinin ötesine geçemeyerek kendi içine daralmıştır. Hata ve zaafırlara rağmen o dönem reformizmin etki alanının sınırlanması, hareketin militan eylemsel süreçlerle kitlesellik kazanması açısından ele alınması gereken bir dönemdir.

Gençlik hareketi düzenden köklü bir kopuşun yaşandığı ‘60’lı yılların sonlarından bu yana, fiili-meşru mücadeleyi yükselttiği dönemlerde, militan eylemliliklerle gençliğin haklı taleplerinin savunucusu olabilmıştır. Gençlik hareketinin düzen içi muhalefet sınırlarında hareket ettiği dönemlerde ise pasif eylemsel süreçler ve uzlaşma zemini arama çabalarıyla burjuva düzene yedeklenebilmiştir.

Yeni dönem gençlik hareketi ve gençlik örgütlenmeleri

Gelinen noktada gençlik hareketi son derece durgun bir süreçten geçmektedir. Hareketin taşıdığı olanaklara ve potansiyele rağmen bir çıkış noktası yakalanamamıştır. Yerelerde ortaya çıkan ve dönem dönem belli bir kitleselliğe ulaşan eylemlilikler de bu durumu değiştirmemektedir.

Alana özgü politikaların üretilmemesi bu durumun sürmesine neden olmaktadır. Birleşik bir örgütten yoksun olan gençlik hareketi kendi dar sınırlarına hapsolmuş durumdadır. Bu içe kapanıklık gençlik örgütlenmelerinin bu durumu kabullenmeleriyle birleşmiştir. Bu kabulleniş beraberinde gençlik kitlesinden kopukluğu, marjinalleşmeyi ve politik faaliyet açısından gerilemeyi getirmiştir. Tüm gençlik örgütleri açısından durum tam böyle olmasa da birçoğu bugün bu konumdadır. Kimi gençlik grupları, üniversitelerdeki soruşturma ve uzaklaştırma saldırılarıyla oluşturulan baskıdan kaynaklı politik faaliyet yürütme zemininin kalmadığı açıklamalarını yapmaktadır. Ya da öğrenci gençliğin apolitik olduğu ileri sürülerek eylem biçimlerinde değişiklik yapılması önerilmektedir. İlgi çekici eylemlilikler adı altında gençliğe pasif ve ciddiyetten yoksun eylem biçimleri dayatılmaktadır.

Hareketin hangi zeminde yükseleceği noktasında yapılan açılımlarda her zaman vurgulanan birleşik örgüt ve fiili-meşru mücadelenin yükseltilmesi olmuştur. Fiili-meşru mücadeleden ne anlaşıldığı ise bugün tartışmalıdır. Meşruluk kavramı tahrif edilerek yasallıkla eş anlamlı kullanılabilmektedir. Rektörlüğün çizmiş olduğu sınırlar meşruluk zeminini sayılabilmekte, bu sınırların aşılması yönünde atılan adımlar ise meşruluğa zarar veren davranışlar olarak değerlendirilebilmektedir.

Meşruluğun sağlanacağı zemin; üniversitelerde tüm saldırıları göğüsleyen, gençliğin sorunları temelinde yürütülecek sistemli bir kitle çalışmasını önüne koyan ve bunun üzerinden hareketin birleşik bir zeminde, militan bir temelde ilerletilmesini hedefleyen bir çalışma olabilir ancak. Böyle bir mücadele perspektifi üzerinden yükseltilecek, düzenin icazet sınırlarını parçalayacak fiili eylemsel süreçler

hareketin dar sınırlarının aşılmasında ve kitlesel devrimci bir temele oturmasında ön açıcı bir rol oynayabilir.

Kısır tartışmalar içerisinde gençlik hareketinin önüne konulan anlık ve günü kurtarmaya yönelik hiçbir çabanın başarılı olma şansı yoktur. Geçmişten bugüne uzanan grupçu kaygılar ve biçimsel örgüt tartışmaları yalnızca harekete zarar veren, onu bugün içinde bulunduğu darlığa mahkûm eden bir rol oynamıştır. Bunlar geride bırakılıp soruna doğru bir perspektifle yaklaşmadığı sürece, hareket bugünkü darlığa mahkûm kalacaktır.

Genç komünistler geçmişten bu yana, gençlik hareketinin nasıl bir zeminde yükseleceğini, mücadelenin sorunlarını ve ihtiyaçlarını, tıkanmanın nedenlerini değerlendirip ortaya koyma çabası içerisinde oldular. Bununla birlikte, üniversitelerde kitle faaliyetini temel alan ısrarlı ve sistematik bir faaliyet yürütmeye çalıştılar. Genç komünistlerin faaliyetleri ile çözüm arayışı içerisinde olan birkaç devrimci gençlik örgütünün sınırlı olanaklarla yürüttüğü çalışmalar dışta bırakılırsa, gençlik hareketi açısından bugün hiç de iç açıcı olmayan bir tablo ile karşı karşıyayız.

Bu tablonun bir nedenini, devrimci mücadeleden kaçış oluşturmaktadır. Genç Komünistler, kendi geri konumlarını gençlik hareketine dayatmaya çalışan, hareket içinde hiçbir iddiası kalmamış örgütlenmelere karşı sistemli bir ideolojik mücadele yürütecekler, fiili-meşru mücadeleyi esas alan birleşik, kitlesel, devrimci bir gençlik hareketi yaratma mücadelesine dört elle sarılacaklardır.

Genç-Sen ve fiili-meşru mücadele

Genç-Sen daha kurucu genel kurul aşamasında, türlü ayak oyunları ve masa başında yapılan hesapların salona yansıdığı “oldu-bitti”ci bir anlayışla “mücadeleye” ilk adımlarını attı. Gençlik hareketinin sorunlarını tartışmaktan uzak ve mücadele dışı bir örgütlenme olarak doğdu. Kuruluş aşamasında ortaya çıkan tablo kurulduktan sonra da devam etti. Üniversitelere yönelik hiçbir çalışmanın yürütülmediği, hatta kimi alanlarda fiili engellemelere varan bir anlayışla hareket etti. Buna rağmen bazı alanlarda belli çalışmalar yürütülebildiyse, bu, Genç-Sen’in yönetimine çöreklenmiş anlayışa rağmen iradi bir çabanın ürünü olarak ortaya çıktı. Genç-Sen’in yönetiminde yer tutan anlayışın mücadele dışı bakış

açısı ve icazetçi-reformist politikalarını Genç-Sen'e dayatması, taban inisiyatifini açığa çıkarma hedefiyle hareket etmemesi, bir dönemin heba edilmesini yolaçtı. Birçok süreç Genç-Sen tarafından suskunlukla karşılandı, ortaya çıkan mücadele olanaklarının değerlendirilememesine neden oldu.

Gelinen aşamada Genç-Sen kapatma davasıyla karşı karşıya bulunmaktadır. Dava karşısında, bu zamana kadar yapılmış göstermelik basın açıklamalarının ötesinde, atılmış ciddi hiçbir adım bulunmamaktadır. Bu anlayışla hareket edildiği sürece de ciddi hiçbir adım atılamaz ve hak alıcı hiçbir sonuç ortaya çıkartılamaz. Genç-Sen bu süreçten kazanımla çıkmak istiyorsa eğer, yüzünü gençlik kitlelerine dönen, taban inisiyatifini açığa çıkarma hedefiyle hareket eden ve gücünü fiili-meşru mücadeleden alan bir anlayışla hareket etmek zorundadır.

Ancak fiili-meşru bir mücadeleyi esas alan bir örgütlenme, genel gençlik kitlesini harekete geçirip onu sorunlarının kaynağı olan sermaye düzenine yöneltebilir, hakların dışı dış bir mücadeleyle kazanılmasının bir aracına dönüşebilir. Genç-Sen bu hedefle hareket edebildiği koşullarda önüne çıkan zorlukların üstesinden gelip, ileriye doğru atılan adımların temsilcisi olabilecektir.

Kapatma davasına karşı yürütülecek çalışmada, hukuksal mücadele sürecin yalnızca bir ayağını oluşturabilir. Burada temel alınacak esas nokta, gençliğin güncel mücadele talepleri ekseninde, fiili-meşru mücadele ve örgütlenme iradesiyle ve “*öğrenci birliği*” yöntemiyle süreci örmek olmalıdır. Bu başarıldığında, örgüt iddiası kitlesel bir temel kazanacak ve örgüt hiçbir zaman fiilen kapatılamayacaktır.

“... *Öğrenci birliği modeli herhangi bir öğrenci örgütlemesine alternatif değil, onun birim tabanına dayalı örgütsel omurgası olarak tanımlanabilir. Dolayısıyla, günün koşullarında ortaya çıkan örgütsel biçimin dernek mi, yoksa sendika mı olduğu değildir. Öğrenci birliği kitle tabanı ile kurulan bağda ifadesini bulur.*”

“... *Öğrenci birliği meşruiyetini her şeyden önce kendi fiili gücünden alan bir kitlesel örgütlenme biçimidir. Öğrenci birliği temeli üzerinde yükselen bir gençlik örgütlenmesi, yasal planda ortadan kaldırılmak istendiğinde bile, yapısını ve örgütsel işleyiş mekanizmalarını sürdürebilir.*

“*Günümüzde yasal biçimlere yapılan yersiz vurgular, kitle mücadelesi için hiçbir anlam taşımamaktadır. Zira öğrenci örgütlenmeleri meşruiyetlerini hep fiili mücadelelerinden almışlardır. Yasallık kazanmaları da gelişen kitle mücadelesinin bir ürünü olmuştur. Bunun en belirgin örneği ODTÜ-ÖTK'dir. Örgütlenmenin sürekliliğinin güvencesi de yasallık değil tabanla kurduğu güçlü bağlardır.*”

Kapatma davası ve Genç-Sen'in önündeki Genel Kurul süreci bunun bir olanağına dönüştürülmelidir. Genç-Sen zaman kaybetmeden asıl mücadele alanlarına dönmeli, gençliğin fiili-meşru mücadelesini örgütleme hedefiyle harekete geçmelidir. Sermaye devletinin gençliğe yönelttiği saldırılara militan bir tutumla karşı koyma perspektifiyle hareket etmelidir. Genç-Sen içinde mücadele eden genç komünistler de bunun yol ve yöntemlerini geliştirme çabası içinde olacaktırlar.

(Ekim Gençliği'nin Ekim '08 tarihli 122. sayısından alınmıştır...)

Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için 6 Kasım'da mücadele alanlarına!

Gençlik bugün hiç olmadığı kadar geleceksizlik saldırısıyla yüzyüzedir. Kapitalist düzenin krizi, meclisten geçirilen ve yürürlüğe konan SSGSS yasası, ırkçı-şoven kudurganlıkla bilinçlerin teslim alınmaya çalışılması bu düzenin biz gençliğe hiçbir gelecek sunamayacağını göstermektedir. Laik-dinci taraflaşmalarına bizleri alet etmeye çalışanlara karşı gençliği gelecek ve özgürlük özlemiyle, devrim ve sosyalizme kazanmaktan başka bir seçeneğimiz yok.

Bu bilinçle 6 Kasım alanlarına çıkmalı, düzenin üzerimizdeki kara bulutunu mücadelenin rüzgârıyla dağıtmak için harekete geçmeliyiz.

Büyüyen kriz, büyüyen geleceksizlik!

Kapitalizm büyük bir kriz içerisinde debeleniyor. Faturayı işçi ve emekçilere ödetirerek kokuşmuş savaş ve sömürü düzenini devam ettirmek için elinden geleni yapıyor. Düzenin efendileri çöken bankalar, sermaye devletleri için dünyanın dört bir yanında kurtarma planları yapıyor. “Ekonomi tıkrında” lafazanlıklarına karşın Türkiye'nin de krizden dolaysız olarak etkilendiği açıktır. Borsanın düşmesi üretimi de etkilemekte, işsizler ordusunun sayısı gün be gün artmaktadır.

Kapitalizmin gençliği diplomalı işsizliğe ve geleceksizliğe mahkûm etmesi, yetkin mühendislik, sözleşmeli kölelik, stajyer avukatlık, aile hekimliği gibi uygulamalarla mezuniyeti anlamsız kılması, çalışanları ise sefalet koşullarına mahkûm etmesi, bu düzende hiçbir gelecek umudunun olmadığına yalnızca birkaç örneğidir.

Süregelen geleceksizlik saldırılarına meclisten geçirilerek uygulamaya konan SSGSS yasası ile bir yenisi daha eklenmiştir. Emeklilik bir hayal haline getirilmiş, sağlık hakkı gaspedilmiştir.

“*Düzenin sözcüleri bile kapitalist rejimin krizinin ‘dünyayı cehennemine eşğine taşıdığını’ söylüyorlar. Dünyayı bu cehennemden kurtarmanın yegâne yolu, kapitalizmi cehennemine dibine sürüklemekten geçiyor.*” (Kızıl Bayrak, sayı: 2008/40, 10 Ekim 2008).

Kriz gençliğin gelecek sorununu daha da derinleştirecek, eğitimin ticarileşmesi daha da boyutlanacaktır. Gençliğe kapitalizmin yıkılmaya mahkûm olduğunu, sosyalizmin ise her zamankinden daha güncel bir ihtiyaç olduğunu anlatmalıyız. 6 Kasım'da, “Krizin faturası kapitalistlere!” diyerek, krizin sonuçlarının omuzlarımıza yüklenmesini reddetmeliyiz.

Kürt halkın yönelik ırkçı-şoven saldırganlığa karşı yaşasın halkların kardeşliği!

Kürt halkına yönelik ırkçı-şoven saldırganlık her geçen gün tırmandırılmaktadır. Balıkesir örneğinde olduğu gibi, devletin planlı bir şekilde yürüttüğü düşmanlaştırma politikası, imha ve inkâr saldırısı, Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğmayı, ona boyun eğdirmeyi hedeflemektedir. ırkçı-şoven gericilikle toplum sersemletilerek, düzene yedeklenmeye çalışılmaktadır.

Kürt halkının haklı mücadelesine dönük kirli savaşa, geçtiğimiz günlerde meclisten geçirilen tezkereyle yeni bir boyut kazandırılmaktadır.

Bize düşen görev, Kürt halkının haklı taleplerini ve özgürlük mücadelesinin desteklemek, Türk ve Kürt gençliğinin düzene karşı ortak mücadelesini örebilmektir. Kürt gençliğinin özgürlüğe kavuşmasının tek yolunun, mücadelenin ortaklaştırılmasından geçtiğini anlatabilmektir.

Kürt halkına yönelik saldırılara, düşmanlaştırma ve etnik taraflaşırma politikasına karşı “*Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!*” şiarı, 2008 6 Kasımı'nda yükselteceğimiz şiarlardan biri olmalıdır.

Birleşik, kitlesel ve devrimci bir 6 Kasım süreci için mücadeleye!

Her yıl önemle vurguladığımız gibi, 6 Kasım takvimsel bir eylemlilik olarak ele alınmamalı, politik bir eylemlilik süreci olarak örmelidir. 6 Kasım süreci, gençliğe yönelik saldırılara karşı ortak bir mücadele hattının örülmesinin ve mücadelenin alanlarda güçlendirilmesinin bir manivelasına dönüştürülmelidir. Bunu başarabilmek, ilerici ve devrimci gençlik güçlerinin birleşik, kitlesel ve devrimci bir 6 Kasım örgütlenme sorumluluğuyla hareket etmeleriyle olanaklıdır. 6 Kasım bir sürecin sonu değil, gençlik mücadelesinin bir basamağı olarak ele alınmalıdır.

6 Kasım süreci her yerelde, gençliğin önünü açacak ve mücadeleyi bir adım ileriye taşıyacak bir şekilde planlanmalı ve hayata geçirilmelidir. Bu ise, öğrenci gençliğin yaşam alanlarına politikanın ötesinde, eylemlerin taşınmasıyla başarılabilir.

“*Birleşik bir 6 Kasım süreci çerçevesinde üniversitelerde yoğun ve ısrarlı bir faaliyet örülmeli, yani sıra kitle inisiyatiflerini açığa çıkarabilecek araçlar tanımlanabilmelidir. Yalnızca siyasal gençlik gruplarının örgütlü güçlerine daralan bir 6 Kasım eylemini aşabilmek için bu son nokta ayrı bir önem taşımaktadır*” (Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 6. Toplantısı)

6 Kasım eylemlilikleri her yerelde örgütlenebilmeli, kimi yereller için kazanılmış mevzilerin kalıcılığı, kimi yereller için ileriye taşınması, kimi yereller içinse mevzi kazanma hedefiyle hareket edilmelidir. Her yerelde fiili-meşru eylemler örgütlenmeli, bir takım gerici kaygılara, “rahat eylemler”, “insanların korkusuzca katılabileceği eylemler”, “çatışmasız eylemler” anlayışına karşı durulmalıdır.

“*Bu seneki 6 Kasım eylemi için de eylem alanına ve eylem tarzına yönelik biçimsel tartışmaların yapılması olasıdır. Genç-Sen'in çağrıcılığını yapacağı bir Türkiye merkezli 6 Kasım mitingi önerisi henüz somutlanmış olmasa da, bu tür tartışmalardan biri olmaya adaydır. Geçmiş tartışmalarda 'insanların daha rahat katılabileceği eylemler' türünden argümanlar ileri sürülebilmiş, 'üniversitelerde afiş asmanın anlamı yok' yaklaşımları sergilenebilmiştir.*

‘*Sorunsuz’ bir eylem süreci örgütlenme anlayışının ürünü bu tür tartışmalar teşhir edilmelidir.*

6 Kasım, gençliğin güncel mücadele taleplerini işleyen ve geniş gençlik yığınlarının eylemsel sürece doğrudan katılabildiği birleşik, kitlesel, militan bir biçimde hayata geçirilmelidir. Bu eksen üzerinden inşa edilecek yerel fiili-meşru eylemler, Türkiye merkezli bir miting tartışmasının sonucundan bağımsız olarak, mutlaka örgütlenebilmelidir. Eylemsel süreçte, gençliğin mücadele gündemleri üniversiteler temelli işlenebilmeli, yerel ayakların oluşturulması doğrultusunda müdahaleler yapılabilirdir.” (Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 6. Toplantısı Sonuç Bildirgesi)

Önümüzdeki süreçte genç komünistlere düşen görev, kapitalizmin çelişkilerinin biriktirdiği tepkileri yeni bir dünya özlemi ve mücadelesiyle birleştirebilmek, gençliğin özgün sorunlarını düzenin teşhirine konu edebilmek ve gençliğin örgütlenme sorununu politik ve ilkesel ortaklıklarla çözüme kavuşturma iradesini ortaya koyabilmektir. 6 Kasım sürecinde yürüteceğimiz çalışma da bu hedeflere bağlanacaktır.

Bu hedefler doğrultusunda güne yüklenmeli, geleceği kazanmalıyız!

Ekim Gençliği
(Ekim Gençliği'nin Ekim '08 tarihli 122. sayısından alınmıştır...)

TUDEF'ten basın açıklaması...

Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF), son dönemde yaşanan gelişmelere ilişkin 12 Ekim günü Galatasaray Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Çeşitli taleplerin yer aldığı dövizlerin taşındığı eylem kısa bir konuşmayla başladı. Son dönemlerde tırmandırılan şovenizm teşhir edilirken, Engin Çeber'in katliamı kınandı.

Basın açıklamasını TUDEF Genel Başkanı Yardımcısı Cemal Yücel yaptı. ABD emperyalizminin yapısal krizlerinin en büyüğünü yaşadığını, dünya ölçüsünde yaşanan krizin faturasının ezilen halklara, işçi sınıfına ve emekçilere ödetilmek istendiğini, bunun sonucunun işsizlik, yoksulluk ve katmerli sömürü olacağını ifade etti.

Özellikle sosyalist ve yurtsever basına yönelik saldırı ve kapatmaların devam ettiği belirtilerek, askeri operasyonlara son verilmesi, ormanların yakılmaması, Dersim'de, Hasankeyf'de baraj yapılmaması, yabancı-yerli işbirlikçilerin bölgelerinde siyanürlü altın aramalarının son bulması istendi.

İrkçi şoven ve faşist linç girişimlerine karşı omuz omuza mücadele etme çağrısıyla açıklama son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir'de gözaltı protestosu

İzmir'de 9 Ekim günü gerçekleştirilen "Sayın Öcalan diyerek ben de kendimi ihbar ediyorum" eyleminde 43 DTP üye ve yöneticisi gözaltına alındı. DTP'liler, 11 Ekim günü DTP İzmir İl Binası önünde gerçekleştirdikleri eylemle gözaltı saldırısını protesto ettiler.

Eylemde, imza beyanında bulunan kişilerin evlerine gidilerek, baskı ve zorla imza beyanlarını inkar etmeleri ve gözaltındaki yöneticiler aleyhinde ifade vermeleri yönünde tehdit edildikleri söylendi. DTP İzmir İl Yöneticisi Hüseyin Günay'ın okuduğu basın açıklamasının ardından söz alan DTP Şırnak milletvekili Sevahir Bayındır ise, "Sayın Öcalan Türkiye'nin gerçeğidir, bunu hiç kimse değiştiremez. Biz bu gerçeği sahipleniyoruz." diyerek polislin tutumunu protesto etti. Yoğun polis ablukası eylem sonuna kadar devam etti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Necdet Adalı anıldı!

Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) üyeleri 11 Eylül günü Konak Pier önünden eski Sümerbank önüne gerçekleştirdikleri yürüyüşle Necdet Adalı'yı andılar.

"Adalıyı unutmadık! Darbecilerden hesap soracağız / SDP İl örgütü" ve "Adalılar türkü söyler susar darağaçları / Devrimci Liseliler" pankartlarının açıldığı yürüyüşün ardından Sümerbank önünde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Açıklamada, 8 Ekim 1980'de Adalı'nın idam sehpasına yiğitçe yürüdüğü ve gözlerinde korku görmeyi bekleyenlere karşı gür sesiyle "Yaşasın halkların kardeşliği, Yaşasın Kürt ve Türk halklarının kardeşliği" diye haykırdığı belirtildi.

İdamların üzerinden 28 yıl geçmesine rağmen 12 Eylül hukukunun sürdüğünden bahsedilen açıklamada, darbe kurumlarının, gizli savaş örgütlerinin, YÖK'ün, MGK'nın, Kontrgerilla'nın dağıtılması, sorumluların yargılanması talebi dile getirildi.

Eylemde "Susurluk'tan Ergenekon'a kahrolsun kontrgerilla!", "Ordu kışlaya halk iktidara!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Necdet yoldaş ölümsüzdür!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Köln'de Ekvador delegasyonları uğurlandı!

3-5 Ekim tarihleri arasında Düsseldorf'ta Uluslararası 8. Kadın Konferansı gerçekleştirilmişti. İki bin kişinin katıldığı konferansın ardından, konferansa katılan delegasyonlar için Almanya'nın çeşitli şehirlerinde vedalaşma etkinlikleri yapıldı.

Köln'de MLPD'ye yakın Courage kadın örgütü tarafından organize edilen etkinlik, 14 Ekim akşamı Köln İşçi-Gençlik Kültür Evi'nde gerçekleştirildi. Ekvador'dan gelen iki delegasyon coşkuyla uğurlandı.

Etkinlik MLPD'li bir kadının yaptığı konuşmayla başladı. Ekvador'lu devrimci kadınların konuşmalarında, Latin Amerika ülkelerine özgü bir coşku ve sıcaklık yansyordu. Bir-Kar Kadın Komisyonu adına bir arkadaşımız da, uluslararası kadın kurultayının önemine değinen ve konukları selamlayan kısa bir konuşma yaptı.

Etkinlik, Türkçe ve Almanca söylenen şarkılardan sonra, 2011 yılında Venezuela'da yapılacak Enternasyonal Kadın Konferansı'nda buluşma dileğiyle sona erdi. Yaşanacak Dünya Gazetesi okurlarının da destek verdiği etkinliğe, çoğunluğu kadınlardan oluşan yaklaşık 40 kişi katıldı.

Bir-Kar Kadın Komisyonu / Köln

Kirli savaş protesto edildi

Kitle örgütleri, siyasi parti ve kurumlar Kürt halkına yönelik şovenist kışkırtma, sınır ötesi tezkere ile muhalif basına yönelik sansür ve kapatma cezalarına karşı 10 Ekim günü Galatasaray Meydanı'nda bir açıklama gerçekleştirdi.

Eylemde, "Yeter! Çözüm barışta, kardeşlikte, demokraside!" pankartı ve "Savaşa hayır barış hemen şimdi!", "Kardeşime dokunma!", "Özgür basın susturulamaz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Savaşa değil emekçiye bütçe" dövizleri açıldı.

Yapılan açıklamada, çözümün barışta, kardeşlikte ve demokraside olduğu söylendi. Siyasal sorunların silahla değil siyasetle çözüleceği, insanın insan olmaktan gelen doğal haklarının demokratik yollarla sağlanacağı bir sürecin işletilmesi gerektiği belirtildi.

"Yaşasın halkların kardeşliği!", "Savaşa hayır, barış hemen şimdi!", "Susma haykır, halklar kardeşdir!" sloganlarının atıldığı eyleme 60 kişi katıldı.

Eylem KESK İstanbul Şubeler Platformu, 78'liler Girişimi, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği, Veteriner Hekimleri Odası, TTB, Halkevleri, İHD, Sosyal Demokrasi Vakfı (SODEV), Karşı Sanat Çalışmaları, Dersim Yüzleşme Enstitüsü, PEN Türkiye Merkezi, Limter-İş Sendikası, Öz Gıda-İş, Konut İşçileri Sendikası, Sine-Sen, Dev Sağlık-İş, Emekli-Sen, Tuzla Deri-İş, ÖDP, SDP, Sosyalist Parti Girişimi, DTP, SODAP, Toplumsal Özgürlük, EMEP, EHP, SEH tarafından gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara İHD'den açıklama...

İHD Cezaevi Komisyonu, Engin Çeber'in katledilmesinin ardından cezaevlerindeki son gelişmelerle ilgili 15 Ekim günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada Engin Çeber'in gördüğü işkenceler sonucu yaşamını yitirmesi vurgulanırken, devletin ikiye yüz lülüğü teşhir edildi. Devletin, Ergenekon tutuklularını hastaneye sevk edip serbest bırakırken, siyasi tutukluları işkenceden geçirip öldürmesi, raporu olmasına rağmen serbest bırakmaması dile getirildi. Cezaevlerindeki hasta tutuklulara ilişkin örnekler verildi.

Hak ihlallerinin takipçisi olunacağı belirtildi.

Mücadele Postası

Zincirleri kıralım!

*Kaç asır beklemeli içindekileri dökmen için
Her kızdığında kapıyı çarpıp gitmen mi lazım
Ya üretimden gelen gücün?
Ya o nasırdan kalınlaşmış, sertleşmiş ellerin?
Ya o kocaman yüreğin bu kadar mı tükenmiş?
Zincirlerinden başka kaybedecek neyin var
Kazanacağın bir dünyadan başka?
Evet!
Evet! Kazanacağın sınırsız bir dünya var
Bir çocuğun dünyası kadar sınırsız
Kulaçları kadar büsbüyük
Umutları gibi yeşil
Sevgisi gibi barışçıl
Aşk dolu
Kum taneleri
Su damlaları kadar makbul
Ve ellerimizden geçinen herkese lanet olsun
Haykıracağız elbette özgür insanlar adına
Barışı
Alçak domuzlara vuracağız yumruğumuzu
Kıracağız kalemleri
“Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya
hiçbirimiz” şiarıyla inleteceğiz karanlığı
Grevlerimiz, halaylı, davullu
Birleşmiş güçlerimiz
Koyar mı bize asalakların silahı
Bir bütün proletarya yerleri sarsarak geliyor
Kölelik dayatmalarına boyun eğmeden
Mücadeleyi yükselterek geliyor
Çocuğuna onurlu bir gelecek için geliyor
Geliyor zincirleri kıra kıra
“Ya hep beraber ya hiçbirimiz”*

ÇİKE Kadın Komisyonu’ndan bir kadın işçi

Diş Hekimleri: “Sözde kalmasın!”

Diş Hekimleri Odası İstanbul Şubesi, diş hekimliği mesleğine ve sağlık hakkına sahip çıkmak için 15 Ekim günü Galatasaray’dan Taksim Meydanı’na yürüyüş gerçekleştirdi.

“Sağlık hakkımız engellenemez!”, “Ağız sağlığı sözde kalmasın!” sloganlarının atıldığı yürüyüşte, “Ağız sağlığı sözde kalmasın!”, “Muayenehaneler bu ülkenin kaynağı değil mi?”, “Hekim seçme özgürlüğü lafta kalmasın!” dövizleri taşındı.

Taksim Meydanı’nda basın açıklamasını okuyan Diş Hekimleri Birliği İstanbul Şube Başkanı Mustafa Düvencioğlu, yüzde 80’i muayenehanede çalışan diş hekimlerinin yok sayıldığını belirterek, taleplerinin karşılanması çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Halkevci kadınlardan çağrı...

Halkevleri’nden Kadınlar, “*AKP’nin erkek egemen sisteme dayalı politikalarına*” karşı 11 Ekim günü İstanbul Barosu’ndan Galatasaray Meydanı’na yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşün ardından gerçekleştirilen basın açıklamasında “Kadınların hakları var! Bunun için şartları var!/ Halkevci Kadınlar” pankartı açıldı.

İstanbul Halkevleri Başkanı Semra Ocak tarafından yapılan açıklamada, kadınların kendi

kaderlerini belirledikleri, özgür ve eşit bir toplumun özgür, eşit yurttaşları oldukları bir dünya istediklerini söyledi. AKP hükümetinin, yoksulluğun ve gericiliğin cenderesi altındaki kadınların sağlık ve sosyal güvenlik alanlarındaki kazanılmış haklarını gaspettiğini belirterek, neoliberalizmi, erkek egemenliğini, gericiliği aklayanlardan hesap sormak için 2 Kasım’da Ankara’da olacaklarını ifade etti. Eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Güneşin kızıllığıyla büyüyecek mücadelemiz!

“Memleketin gidişatı hiç iyi değil ama Allah bize yardım eder, bu zor durumlardan kurtuluruz!”

Bu sözlerin sahibi kimlerdir acaba? Elektriğe zam yapanlar, ev sahibini koruma yasalarıyla kiracıyı sokakta bırakanlar, asgari ücreti açlık sınırının altına düşürenler, haklarını aramaya çalışan işçileri işten attıranlar, aç bırakanlar, ondan sonra da onlara her şey düzelecek diyenler... Sizce bu asalaklar kim? Tabii ki emeğimizi sömüren, bizleri haklarımızı aradık diye zindanlarda, işkencelerde öldüren sermayedarlar ve onların uşakları.

İşçiler, emekçiler! Artık bu çirkin yüzleri görmenin vakti gelmedi mi? Bizleri sömürenlere dur demenin vakti gelmedi mi?

Bizler işçi sınıfıyız ve kaybedecek hiçbir şeyimiz kalmadı. Bu durumu bilerek mücadelemizi sürdürmemek anlamsız geliyor. Bizi dini inançlarla sömüren ve adları binbir pislige karışan sermayedarlar bugün çıkmışlar, “*Biz her şeyi Türkiye için yapıyoruz*” diyorlar.

Evet onlar her şeyi Türkiye için yapıyorlar. Ama sadece Türkiye’deki burjuva sınıf için. Biz işçi ve emekçiler için yaptıkları hiçbir şey yok. Tek düşündükleri daha fazla nasıl sömürsek, hazır iktidardayken daha fazla nasıl çalsak, işçinin, emekçinin haklarını nasıl gaspetsektir.

Her zaman yaptıkları başka bir açıklama ise, “*güneşin doğuşuna binlerce kez şahit olduk*”!

Evet, siz işçi ve emekçi düşmanları güneşin doğuşuna şahit oldunuz ama o güneşi vareden sizler değilsiniz. O güneşi varedenler sizlere yaşamı kolaylaştıran işçi sınıfıdır. İşçiler olmasaydı o güneş doğarken ne bir kahvaltı yapabilirdiniz ne sıcak bir yatakta yatabilirdiniz.

Peki siz asalaklar ne yaptınız? O güneşi varedenleri, o güneşin çocuklarını batırmaya çalıştınız ya da batırdığınızı sandınız. Unutmayın, onlar hiçbir zaman batmazlar, onların yerine onlardan aldıkları güneşin ışığını her daim taşıyacak güneşin çocukları olacak.

O güneş mutlaka bir gün en kızıllığıyla doğacak ve sadece işçinin ve emekçinin olacak. Sizler o güneşin doğmamasını isteyeceksiniz ama engel olamayacaksınız.

Güneşin çocukları hiçbir zaman ölmedi, ölmeyecek.

Sizin en korktuğunuz devrim davası yenilmeyecek.

Mutlaka işçilerin birliği sermayeyi yenecek.

Güneşi selamlamak üzere tüm işçileri ve emekçileri sınıf bayrağımız altında örgütlenmeye ve mücadelemizi büyütmeye çağırıyorum.

Yaşasın sınıf mücadelemiz!

Sultanbeyli’den sınıf bilinçli bir işçi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 **Kartal/İstanbul** (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **30.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

Kürt halkına yönelik yeni saldırılara hazırlanan sermaye devleti baskı ve teröre hız veriyor, işkenceyle katletmeyi sürdürüyor!

**Faşist devlet
terörüne geçit
vermeyelim!**